

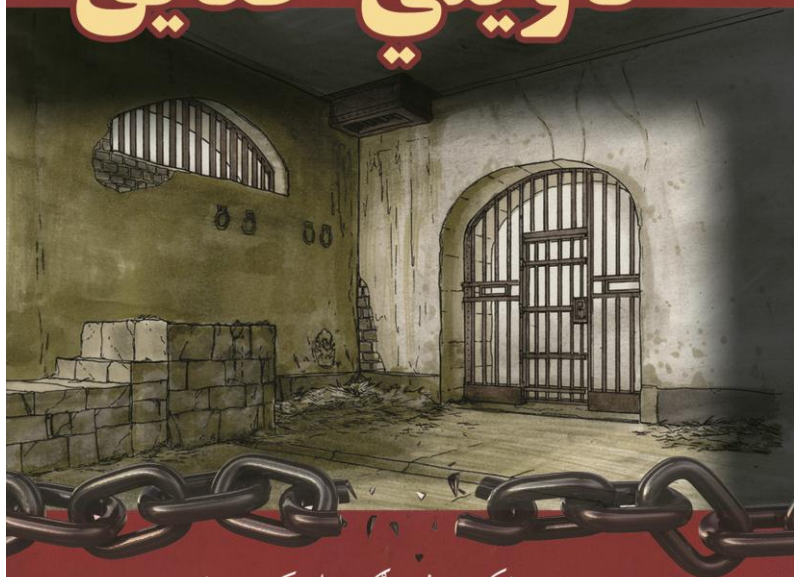
رب السجن احب الي مما يدعونني اليه

۱۱

د افغانستان زندانونه

او

ناويلي حقايق

خپروونکی : د فرهنګي چارو کميسيون
دتاليف اوترجمې څانګه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د پیل خبرې

الحمد لله رب العلمين، والصلاة والسلام على سيد المرسلين،
محمد وعلى آله واصحابه اجمعين وبعد :

زندان زندان وي او بيا د دښمن زندان، دښمن هم داسي
چې هېڅ ډول انساني او اخلاقي معيارونه نه پيژني.

هو کي! امريکايان، هغوی چې بشریت يې له يو ستر
ناورين سره مخامخ کړی دی، د مظلومانو ويني يې زبېښلي دي،
کړولي يې دي، بي کوره کړي يې دي او بالاخره د داسي تورو تمبو
شاتو يې اچولي دي چې کلونه کلونه يې د مړي او ژوندي څرک نه
معلوميږي، هغوی چې د نورو د ژوند د رڼا ډيوې مړي کوي خو
خپلي بيا د دغو بي وزلو او مظلومانو له وينو بلي ساتي، هغوی
چې ځانونه په نړۍ کې د بشري حقونو علمبرداران بولي، خو خپله

بياله بشر سره څه ډول چلند کوي، په زندانونو کې يې څه تيريري او له بنديانو سره يې چال چلند څه ډول دی؟

لس کاله وړاندې چې امريکايي يرغلگرو د افغانستان په پاک حريم ناولي قدمونه کينډول، د هوايي ناترسه بمباريو، ډلييزو وژنو او نورو ډول ډول مظلومو او تيريو ترڅنگ يې دهغو افغانانو چې اسلامي او افغاني غرور او جذبه يې لرله، کورونو او جونگړو ته په توره شپه کې په لوی بربريت او دهشت ورننوتل، د ديني مقدساتو او افغاني عنعناتو په سپکاوي سربيره يې هغه مظلومان دخپلو کورونو په غولي او دخپلو کورنيو دغو په وړاندې په ډيرې بيدردي زولانه، توري کڅوړې يې ورپه سر او دگوانتنامو، بگرام، کندهار او نورو پټو او ښکاره جهنمي زندانونو ته وغورځول او هغه شکنجي يې ورکړي چې دبشریت په تاريخ کې يې ساری نه ليدل کېږي؛ د ډول شکنجه شويو افغانانو شمير او س تر لکونو او بنسټی اولادوام لري.

ستاسو په لاس کې کتاب لکه څنگه يې چې له نوم څخه واضحه ده، په افغانستان کې د زندانونو په اړه حقائق او واقعيتونه راسپړي، د افغانستان په تېر دېرش کلن څپڅپانده حالت کې د غميزې يوه ډيره بورډونو کې او لږ راسپړل شوي خوا، په دې هيواد کې د زندانونو دننه ترسره شوي جنايات او مظلالم دي، په تيرو دريو لسيزو کې په ځانگړي ډول دروسي او امريکايي يرغلونو په مهال د افغانستان په زندانونو کې د دې مؤمن او مجاهد اولس په وړاندې خورا ډير او بي ساري جنايات ترسره شوي دي، چې په عامه رسنيو کې انعکاس دنشت برابر دی.

دا کتاب په مجموع کې يوه کوچنۍ هڅه ده، ترڅو د زندانونو د تورو تمبو شاته، ترسره کيدونکي جنايات رابرسيره او د عاملينو څيرې يې نړيوالو او د افغانستان مسلمان ملت ته وروپيژني.

په تيرو دريو لسيزو کې، د افغانستان زندانونه که له يوې خوا د دښمن د جرمي کړنو او وحشت شاهدان وو له بلې خوا يې زموږ د مجاهد اولس د اسيرو شا ځلمو د صبر، استقامت، عزم او تدبير ډېرې هېښونکې حماسې هم ليدلي دي، په دې کتاب کې به د مجاهد اولس ميرنيو زنداني بچيانو د قربانيو او زندان ماتوونکو حماسو په خاص ډول د کند هار د زندان د پرلپسې ماتيدو په اړه هم ډير څه ولولئ، او له دې علاوه به له زندان او حبس سره تړلې مسئلې، خاطري او لارښوونې هم په کې ومومئ.

د افغانستان د اسلامي امارت د فرهنگي چارو کميسيون وياړي، چې د کتاب دمینه والو د تندې خړوبولو لپاره د کتابونو د چاپ دلړۍ په جاري ساتلو توانيږي، او د دې سلسلې (۱۱) شماره کتاب د چاپ په گڼه پسولي، فرهنگي کميسون تردې وړاندي هم تر لسو گڼو پورې مختلف کتابونه چاپ کړي، خو په پخوانيو چاپ شويو کتابونو (مسلسل شميره) نه ده ليکل شوي.

په پای له گرانو همکارو وروڼو هريو مؤمن اقبال، حسن مومند، عمران خليل، سيد سعيد، غزنيوال، محمد الياس عاصم او عبد الرؤف حکمت څخه د زړه له تله مننه کوي چې د کتاب په اوږدو او جوړښت کې يې خپله همکاري ونه سپموله، ټولو ته دې الله تعالی د خير بدلې ورکړي.

په درنښت

خپړندوی

لومړۍ فصل

په اسلام کې د زندان حیثیت او د اسیرانو سره چلند

زمونږ دا لیکنه دوه برخې لري لومړۍ برخه کې پدې غږېږو چې د مسلمانانو سره د اسیر شوي تن سره به د مسلمانانو سلوک څه وي؟ او په دوهمه برخه کې به پدې وغږېږو چې د کفارو سره د اسیر شویو مسلمانانو په اړه د نورو مسلمانانو مسؤلیت څه دی؟

خو په اصل مقصد د پیل نه وړاندې دا وضاحت ضروري بولم چې اسلام پدې اصرار نه کوي چې مقابل جانب دې خامخایا ووژل شي او یا دې اسیر شي، بلکې اسلام حربي کفارو ته هم د وژل کېدو نه د ځان خلاصولو لار ښودلې او هم یې ورته د اسیر کېدو نه د خلاصون لار ورپه څوته کړې ده، نو اسلام وایي چې که چېرته د ښمن د ځان نه د دفاع کولو او زموږ سره د جنگ کېدلو توان درلود خو بیا یې هم اسلام قبول کړ او موږ ته یې ځانونه و سپارل نو د شرعي لارښوونو له مخې د دوی اسلام د اعتبار وړ دی، دوی به آزاد گڼل کېږي، مالونه او ځانونه به یې د نورو مسلمانانو په څېر محفوظ وي او دوی به نشي اسیران کېدای، اگرچې پر کفر د پاتې کېدو او پر ضد یې د جنگ کولو په صورت کې دوی ته د ماتې ورکولو غالب گومان هم مسلمانانو درلودلو خو سره له دې چې اسیران کېږي به نه مسلمانان د دوی نه د مصلحت پر بنسټ دامیر په حکم و سلې ټولولی شي.

داخو هغه صورت و چې د اسلام قبلولو او تسليمېدو نه وړاندې په دوى كې دخپل ځان نه د دفاع كولو ځواك شتون درلود

او كه چېرې دوى چې اسلام يې اعلان كړى دى پكې دخپلو ځانونو نه د دفاع توان نه و بلكې د جنگ ډگر كې ياپه خپلو كلا گانو او ښارونو كې دمجاهدينو دمحاصرې لاندې راغلي وو نو پدې صورت كې د تسليمېدو نه پس دوى آزاد نه گڼل كيږي بلكې دوى جنگي قيديان دي البته اسلام قبلولو يې وينه محفوظ كړې ده، يانې وژل يې لكه دنورو مسلمانانو ناروا دي، دادواړه صورتونه په شرح سيرا الكبير كې په تفصيل سره ذكر شوي دي.

جنگي اسير مسلمان شوى وي او كه په خپل كفر پاتى وي په اړه يې چې كومه پرېكړه كولى شي هغه به وروسته ذكر كړو او هلته به ووايو چې په اړه يې د پرېكړې اختيار د مسلمانانو دامير سره دى، هغه به گوري چې په احسان كولو، فديې اخستلو، مريتوب يا وژلو هريو كې چې د مسلمانانو اجتماعي خيروي هغه پرېكړه به صادروي خو وړاندې له دېنه چې په هكله يې پرېكړه وشي دا پوښتنه مطرح كيږي چې د اسيرانو سره د سلوك په هكله اسلامي لارښوونې څه دي؟

نو غواړو چې لومړى د اسير سره د سلوك په مسئلې لږه رڼا واچوو او بيا يې حكمونه ذكر كړو.

الله تعالى د سورة دهرېه ۸م آية كې مسكين يتيم او اسير ته طعام وركونكي ستايلي دي، او فرمايي: (وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ حُبِّهِ مِسْكِينًا وَيَتِيمًا وَأَسِيرًا) ژباړه: دوى وركوي طعام سره دميني ددوى د طعام سره مسكين يتيم او اسير ته.

ابن عباس رضی الله تعالی عنهما فرمایي چې داسیر نه مراد هغه مشرک دی چې دمسلمانانو په لاس کې پرېوتی وي، امام قرطبي رحمه الله په خپل تفسیر کې ددې آیت لاندې فرمایي چې دا آیت دهغه کسانو په باره کې نازل شوی دی کومو کسانو چې د بدر داسیرانو کفالت په خپلو غاړو اخیستی و او ددوی ۷ مهاجرین وو، ابوبکر، عمر، علي، زبیر، عبدالرحمن بن عوف، سعد او ابو عبیده رضی الله عنهم اجمعین.

ابن کثیر رحمه الله دابن عباس رضی الله عنهما په حواله ددې لاندې لیکي چې د بدر ټول اسیران مشرکان و خورسول الله صلی الله علیه وسلم خپلو اصحابو ته حکم کړی و چې ددې اسیرانو عزت دې کوي نو ځکه به بیا ددوی لومړی دودۍ اسیرانو ته ورکوله او بیا به یې پخپله خوړله.

د ابن هشام سیرت کې راغلي چې ابن اسحاق د نبیه بن وهب نه داسې راقلوي: دبدر اسیران رسول الله صلی الله علیه وسلم په خپلو اصحابو کې ووېشل او وېې فرمایل چې درته داسیرانو سره دښه سلوک کولو وصیت کوم، نبیه بن وهب فرمایي چې دمصعب بن عمیر سکه ورور ابو عزیز بن عمیر هم دبدر په اسیرانو کې و، ابو عزیز وایي چې زما ورور مصعب بن عمیر زما ترڅنګ تېر شو اوزه دیوانصاري سره اسیروم زما ورور انصاري ته وویل چې کلک یې ونیسه! مور یې ښه مالداره ده شاید په بدل کې یې فدیة درکړي (سیرت ابن هشام لیکي چې ابو عزیز مصعب بن عمیر ته وویل وروره! زما په باره کې دې همدا د خیر نصیحت دی؟! مصعب بن عمیر ورته وویل چې ته مې ورور نه یې بلکې دا انصاري مې ورور دی! دا ابو عزیز مور وپوښتل چې په قریشي اسیرانو کې دیو اسیر په بدل کې تر ټولو زیاته څومره فدیة ورکړل شوې ده؟ ورته وویل شو چې ۴ زره درهم، هغې دمکې نه ۴ زره درهم راواستول او ابو عزیز یې پرې آزاد کړ) ابو عزیز وایي زه چې دکومو انصارو سره اسیروم

او دبدر نه يې مدينې ته راوستی وم دهغوئ دا حال و چې کله به د سبا او بيگاد ډوډۍ خوړلو وخت شونو در رسول الله ﷺ دهغه وصيت له امله چې خپلو صحابه وو ته يې دبنديانو په هکله کړی و دوی به پخپله کجوري خوړلې او ماته به يې ډوډۍ را کوله (هغه مهال چې د عربو په خاوره کې د غلو دانو ډېر کمښت و نو ډوډۍ پر کجورو ډېر فوقيت درلود)، دوی به که ډوډۍ کومه کوچنۍ توتيه هم وموندله ماته به يې را کړه مابه له شرمه دوی ته بېرته ورکوله خو دوی به ورته لاس هم نه وروړ.

د ذکر شوو او ورته نورو نصوصو نه دا جوتهېږي چې داسارت نه پس به مسلمانان دخپلو کافرو بنديانو سره د دښمنۍ سلوک نه کوي بلکې داسې به يې گڼي لکه خپل يو محترم ميلمه، او همدا يوله هغه مثبتو دريځونو څخه دی چې اسلام يې دبشر د حقوقو او انساني کرامت په وړاندې لري او حقيقت دادی چې د اسلام او مسلمانانو لپاره دا ډېر دستر افتخار خبره ده او هرڅومره زيات چې پرې ووياري کمه به وي.

د بنديانو سره د غوره سلوک کوم تعليم چې اسلام ورکړی دی او بيا مسلمانانو عملي کړی دی يوملت او مذهب يې هم په وړاندې کولو نشي توانېدلی، لري نه خو، فرعونيان، نمروديان او اصحاب الاخدود نه رايادوو او نه دهغه کفارو او مشرکينو سلوک رامخې ته کوو کومو چې در رسول الله صلی الله عليه وسلم اصحاب دنيولو نه پس گرمو تېلو ته وراچولي چې له امله يې په څو ثانيو کې غوښې او هډوکي ديوبل نه جلا شوي دي، چنگيز خان، هلاکو خان او گوډ تيمور به چې مسلمان او نامسلمان مخالفين دنيولو نه پس وژل او دهغوئ ډير پکړو سرونو نه به يې د غرونو په څېر ستر ستر امبارونه جوړول دابه هم د تاريخ زړې خبرې وگڼو، په صليبي جنگونو کې چې صليبيانو دنيول شوو مسلمانانو سره د وحشت نه ډک کوم سلوکونه کړی دی هغه به هم له ياده وباسو، په

هسپانيه کې چې د اسلامي واکمنۍ د له منځه تللو نه پس هسپانوي عيسويانو مسلمانان قيد کړل او په سوونو زړه يې په ډېرې بې دردی سره ووژل هغه به هم هېر وگڼو، فرانسوي او ايټالوي امپراتورانو چې د المغرب نه ترليبيا په خپلو مفتوحو سيمو کې دمغلوبو ولسونو سره کوم ظلمونه کړي دي په هغې به هم سترگې پټې کړو او په نړيوالو ۲ سترو جنگونو کې چې دواړو اړخونو دنيول شوو زندانيانو اود قبضه کړو خاورو دکمزورو ولسونو سره دو حشت، دهشت او ظلم نه ډک کوم سلوکونه کړي هغه به هم دخپل پيدا کېدو نه وړاندې اود خپل يادنه لري پېښې وگڼو، که دا هرڅه هېرکړو خو کوم څه چې زموږ ترمنځه اوزمونږ په يادو تېرشول او تېرېږي که يواځې همدا رامنځ ته کړو نو همدا د اسلام او مسلمانانو د عدل او بشر دوستۍ اود کفارو د ظلم وحشت او انسان د بښمنۍ د اثبات لپاره کافي دی او ورته ستر دليل دی.

د قفقاز او منځنۍ اسيا په اسلامي جمهوريتونو او افغانستان کې روسانو اود هغوئ گوډاگي کمونستانو دمسلمانو بنديانو سره په برقي ډنډو دو هلو نه تر نوکانو وېستلو پورې کوم ظلم و چې وېې نه کړ؟ او مهم دا چې دا ټول ظلمونه په دولتي سطحه او د دولت د جنگي پاليسۍ له مخې کېدل خو د همدې روسانو سره دمجاهدينو سلوک بيا دومره نېک و چې له امله يې ډېر ژوندي نيول شوي روسان مسلمان شوي وو او بيا به دروسي فوځيانو پر ضد جنگېدل. ورپسې مو امريکايان اود هغوی نور غربي متحدين هم وليدل چې دمسلمانو اسيرانو سره يې په عراق او افغانستان کې څومره د ظلم او وحشت نه ډک او نا انساني سلوکونه وکړل خو مسلمانو مجاهدينو چې د دوی نه څوک ژوندي نيولي دي دهېڅ يوسره يې بد سلوک ندي شوي او د دې لپاره يو مثال وړاندې کول کافي بولو، هغه دا چې طالبانو هېواد ته په غلا راداخله شوې ايوان ريډلي

نومي برتانوي جاسوسه په داسې حال کې ونيوله چې دافغاني مېرمنو لباس او چادري يې پرتن وه او داسې آلات ترې هم ترلاسه شوي وو چې په جاسوسۍ کې ترې کار اخيستل کېږي، دطالبانو سره دولس ديارلس ورځې قيد وه او چې کله پرېښودل شوه نو دطالبانو دښه سلوک نه دومره متاثره شوې وه چې برتانيې ته دستنېدو نه سمدستي پس يې داسلام مطالعه پيل کړه بيا يې دا آسماني، حق او فطري دين قبول کړ، دايوان ريډلي نه مريم ريډلي شوه او اوس يې يواځينی کار داسلام او مسلمانانو نه ددفاع کولو هڅې دي او خپل ټول وخت يې همدې کار ته ښلی دی.

داخويه برتانوي وه چې دمسلمانانو سره قيد شوې وه خو ددې پېښې نه کابو دوه نيم کاله پس چې دعافيه صديقي په نوم يوه مسلمان مېرمن دالقاعدې سره دتړاو په تور امريکايانو سره له خپلو ۳ کوچنيانو باگرام ته يوړه نو ترننه د امريکايانو سره په زندان کې ده او دومره ناانساني سلوک ورسره په تېرو څو کلونو کې شوي دي چې خوله يې په ويلو او قلم يې په ليکلو شرمېږي.

د شلټرنو نومي موسسې ۸ تنه کار کوونکي چې داخلاقي فساد خپرولو او ارتداد ته دناپوهو تنانو رادعوت کولو په جرم طالبانو نيولي وو او ورپسې ډېر نېږدې جنگي حالت رامنځته شو دکوم غرب سره چې ددې مجرمينو تړاو وو دهماغه غرب صليبي اتحاد پرطالبانو درانه بمونه راغورځول چې له امله به يې هره ورځ ډېر طالبان په شهادت رسېدل طالبانو دانتقام اخستلو او خپل ټيټريخولو په موخه هغوی ټول بايد وژلي وای خو آفرين دطالبانو په عدل او عالي اخلاقو چې وژل يا وهل ټکول خو پرېږده دي بنديانو ته يې يوه ترخه خبره هم نه وه کړې او چې لا دمسلمانو قاضيانو له لورې دهغوی شرعي جزا نه وه تعين شوې

نو د تلو پر مهال هم ورته طالبانو څه ونه ويل گيڼي په سرو نو يې ويشتل
ډېر اسان کار و.

څوک دې دانه وايي چې طالبانو د خپلو زندانيانو سره بد سلوک
ځکه نه کاوه چې د دوئ سره لا بد سلوک نه وشوې دادې څوک ځکه نه
وايي چې په گونتانامو او د هېواد په نورو زندانونو کې چې د طالبانو سره
هر ډول نا انساني سلوکونه شوي وود هغې نه پس چې طالبانو د جنوبي
کوریا ۲۳ تنه مسيحي مبلغين، ورپسې امريکايي عسکر او بيادري ځله
فرانسويان ونيول نو ټولې نړۍ وليدل چې د دې بنديانو سره هم طالبانو
د ميلمنو په څېر سلوک کړی او خپلو شرعي اصولو ته ژمن پاتې شوي دي.

لنډه دا چې زموږ د بنمنان که هر څه کوي، کوي به يې خوموږ د الهي
حکمونو تابع يو، د اسيرانو په هکله چې راته خپل شريعت څه لارښوونې
کړي دي هغې ته مسؤل يو اوله نيکه مرغه چې تر ډېره حده ورته عملاً
ژمن هم يو.

خو يوه يادونه ډېره ضروري بولو هغه داده چې داسې هم نده چې په
يو حالت کې هم گيڼي اسلام خپلو متبعينو ته د اسير سره د سختۍ کولو
اجازه نه ورکوي، بلکې که اړتيا پېښه شي په حدودو کې دننه د جنگي
اسيرانو سره سختي کول جواز لري.

د بدر د غزا اړوند يو حديث په صحيح مسلم کې راغلی دی: دهغه
حديث مفهوم دادی چې د جنگ پيل کېدو نه وړاندې څو صحابه د قريشو
د حال معلومولو لپاره وتلي وو چې په هغه ۲ هلکانو وروبرابرسول چې
د قريشو لښکر ته يې اوبه وړلې، دا دواړه يې ونيول او رسول الله صلی الله
عليه وسلم ته يې راوستل پدې وخت کې رسول الله لى الله عليه وسلم په
لمانځه ولاړ و، نو نيونکو صحابه وو د دواړو هلکانو نه د قريشو د لښکر

په باره کې پوښتنې پيل کړې خو چې دواړو هلکانو د قريشو د لښکر په باره کې هغسې څه نه ويل چې صحابه وو ترې غوښتل نو صحابه و گومان وکړ چې دوی راته دروغ وايي او دخپل لښکر په اړه موږ ته سم معلومات نه راکوي نو په وهلو يې پرې شروع وکړه چې لږ څه يې ووهل هغوی دواړو داسې څه وويل چې صحابه يې خوښ کړل نو يې ددوی وهل بس کړل کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم سلام وگرځاوه نو ويې فرمايل چې کله دوی رښتيا ويل نو تاسو ووهل او چې کله يې دروغ وويل نو پرې موبښودل، يقيناً ددوی تر او د قريشو د لښکر سره دی، بيا دواړه هلکانو ته راماځم شو او د قريشو د لښکر په باره کې يې ترې وپوښتل هغوی وويل چې لښکر دلته نږدې دی.

اصل خبره دا وه چې صحابه و گومان کاوه چې دوی دواړه د ابوسفیان د هغې قافلې کسان دي د کومې پسې چې مسلمانان راوتلي وو نو دوی چې ددې قافلې سره د تړاو نه انکار وکړ او ويې ويل چې زموږ تر او د قريشو د لښکر سره دی صحابه وو ته دا خبره خوښه نه شوه نو ويې وهل چې دوهلونه پس هغوی د مجبوريت په اساس د ابوسفیان د تجارتي قافلې سره د تړاو اعتراف وکړ چې دارښتiane وه.

د حديث د ظاهر نه خوداسير د نه وهلو خبره معلومېږي خو علماء د همدې حديث نه دا ټيا په صورت کې دوهلو د جواز استدلال کوي او فرمايي چې دلته خبره د خاصو اسيرانو وه او درښتiane ويلو په صورت کې د صحابه و له لوري په وهلو رسول الله ﷺ تعجب ښکاره کړ، په هر حالت کې داسير د نه وهلو نه دلته کومه عمومي منع نشته که عمومي منع مطلوب وای رسول الله صلى الله عليه وسلم به په ښه صراحت عمومي منع فرمايلي وای ځکه خو امام نووي ددې حديث لاندې فرمايي چې:

وفيه جواز ضرب الكافر الذي لاعهد له وان كان اسيراً 'ثباره: ددې حديث نه د غير معاهد كافر دو هلو جواز ثابتېږي اكر چې اسير وي .

خرگنده ده چې دامام نووي رحمه الله مقصد دادی چې كله يې وهلو ته اړتيا وي او پكې فايده وي .

امام ابو داؤد رحمه الله ددې حديث لپاره ترجمه الباب پدې عنوان راوړی دی چې 'باب في الاسير يُنال منه، ويُضرب، ويُقَرَّر او امام خطابي تري لاندې ليكي چې: وفيه جواز ضرب الاسير الكافر اذا كان في ضربه طائل .

نو اسلام د ژوند تېرولو او نظام چلولو په هكله كامل او بې ساری لارښوونې لري داسې نده چې دنيول شوي دښمن سره دښه سلوك تأكيد خوگيښي كوي او ورنه درازونو معلومول او د دښمن دسترو خطرونو نه د ځان ژغورلو د هر ډول اقدام نه منع كوي، داسې نده ځينې په اصطلاح جديد پال (هغوی چې په هره مسئله كې د داسې ځوابونو وركولو كوښښ كوي چې غرب پرې خوشالېږي) وايي چې اسلام په يو حالت كې هم د نامسلمان جنگي اسير سره د پرې لږې سختۍ اجازه هم نه وركوي .

نولنډه دا چې په عامو حالاتو كې اسلام خپلو متبعينو ته د كافر اسير سره دښه سلوك امر كوي خو دا پتيا په صورت كې د مناسبې سختۍ اجازه هم وركوي خو دا پتيا او سختۍ تعين د هر چا كار نه دی .

د مسلمانانو د اسيرانو په اړه د نورو مسلمانانو مسؤليت

اوس راځو ددې ليكنې دوهمې برخې ته نو تر كومه چې د دښمن سره د مسلمان د اسير اكبډلو خبره ده نو په وړاندې پرې يوڅه رڼا واچول شوه او دا راته جوته شوه چې مسلمان د داسې حالاتو سره هم مخامخ كيډای

شي چې شريعت يې ځان وژني ته نه اړباسي اونه ورته ددې اجازه ورکوي بلکې ددښمن په لاس کې اسير کېدل ورته شرعا جواز لري نو اوس پوښتنه داده چې ددښمن په لاس کې دداسې اسير شوي مسلمان په اړه د نورو مسلمانانو مسؤليت څه دی؟

امام بخاري رحمه الله تعالى د (باب فکاک الاسر) تر عنوان لاندې داراتلونکې حديث راوپيږي: عن ابي موسى الاشعري رضي الله عنه قال قال رسول الله ﷺ فُكُّوا العاني، يعني الاسير واطعموا الجائع، وعودوا المريض.

ژباړه: حضرت ابو موسی اشعري رضی الله تعالی عنه فرمایي چې رسول الله صلي الله علیه وسلم وفرمايل چې (ددښمن له قيدنه) اسيران ازادوئ! وېرې خلک مړوئ! او د مريضانو پوښتنه کوئ!

د بخاري په مشهورې شرح فتح الباري کې علامه ابن حجر رحمته الله د باب فکاک الاسير نه پس ليکي چې بمال او بغيره بيا يې د ابن بطال دا قول ذکر کړي چې ،، فکاک الاسير واجب على الكفاية وبه قال الجمهور ، ،

ياني د زور، پيسو او يا تبادلې له لارې د اسير را خلاصول د ټولو مسلمانانو فريضه ده نو که ځينو مسلمانانو د اکارو کې يانې مسلمان اسيران يې ددښمن د منگلونه را خلاص کړل نو د ټولو شرعي مسؤليت ادا شو او که هيچا هم ددې لپاره قدم پورته نکړنو بيا پدې شرعي مسؤليت کې د کوتاهۍ او غفلت له امله دنړۍ ټول مسلمانان گناهگاران دي اگر که يو مسلمان هم اسير پاتې وي.

تر کومه چې په زور يا پيسو د کفارو د قيدنه د اسيرانو د را خلاصولو د جواز خبره ده نو پدې خود امت اجماع ده يو مجتهد يا امام يې هم خلاف نه دی اونه يې په مخالفت کې د کوم فقيه قول را نقل شويدی، ټول فقهاء فرمايي چې اسلامي لښکرو که په زور ددښمن د منگلونه خپل

اسيران را خلاصولای شول نو ډيره غوره ده او که په زوريې نه شو را خلاصولای نو دروپو یا کوم بل ډول مال په بدل کې به قيدي را خلاصولای شي، که بيت المال شتون درلودلو او روپۍ پکې وې نو د بيت المال پيسې به ددې هدف لپاره لگولې شي او که بيت المال نه وي یا پکې پيسې نه وې نو په عامو مسلمانانو تر هغې پدې لار کې دخپلو مالونو لگول واجب دي چې یا يو مسلمان اسير هم د دښمن په اسارت کې پاتې نه شي او یا د مسلمانانو ټول مالونه پدې لار ولگول شي او ورسره يوه روپۍ هم پر لاس پاتې نه شي.

کومه خبره چې مو وکړه همدا زموږ د دين اتفاقي اصل او اجتماعي مسئله ده چې نامتو عالم او مشهور مفسر علامه قرطبي رحمه الله تعالى په صراحت فرمايلي چې (قال علماؤنا: فداء الاسارى واجب وان لم يبق درهم واحد، وردت الاثار عن النبى انه فك الاسارى، وامربفکهم وجرى بذلك عمل المسلمين وانعقد به الاجماع، ويجب فك الاسارى من بيت المال فان لم يكن فهو فرض على كافة المسلمين ومن قام به منهم اسقط الفرض عن الباقيين. احکام القرآن ۲۳۸۲)

ژباړه: زموږ علماء و فرمايلي دي چې د اسيرانو را خلاصول پر مسلمانانو واجب دي اگر چې د مسلمانانو ټول مالونه پدې لار کې مصرف شي او ورسره يوه روپۍ هم پاتې نه شي، د نبى عليه السلام نه پدې باره کې ډېر احاديث راغلي دي چې هغه پخپله هم اسيران را خلاص کړيدي او د را خلاصولو حکم يې هم خپل امت ته کړيدي، د مسلمانانو عمل هم همدا سې راروان دی او په همدې د مسلمانانو اجماع هم ده، د اسيرانو د را خلاصولو لپاره به د بيت المال پيسې لگول کېږي او که بيت المال نه وي (يا پکې پيسې نه وي) نو بيا يې را خلاصول د ټولو مسلمانانو فريضه ده

اوپه مسلمانانو کې چې ځينو دامسؤوليت ادا کړ (اوپو بندي هم د کفارو په قيد کې پاتې نه شي) نو د ټولو غاړه خلاصه شوه (گينی ټول گناهگار دي).

دا خو د زور يا مال له لارې د کفارو د قيد نه د مسلمانو اسيرانو د اخلاصولو خبره وه او دمخه مو وويل چې پدې باندې د ټول امت اجماع ده ديو امام او مجتهد نه پدې اړه خلاف نه دی رانقل شوی؛ د مسلمانو اسيرانو د اخلاصولو يوه بله لار د تبادلې لار ده؛ د اسيرانو سره د اسيرانو د تبادلې په هکله د امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى نه د نه جواز يو قول رانقل شويدي او دليل کې يې د سورة توبې دا آيت راوړل شويدي چې (فاقتلوا المشركين حيث وجدتموهم)

هغه فرمايې چې د مسلمانانو سره اسيران شوی تنان حربي مقاتلين دي، الله تعالى خوددوئ د وژلو حکم کړيدی هر چيری چې و موندل شي او په تبادلې کې خو ددوئ ژوندي پرېښودل دي چې پکې د الله تعالى د حکم نه مخالفت دی نو ځکه جواز نه لري.

خودا د امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى ظاهر الرواية قول ندی، د امام ابو يوسف او امام محمد رحمهما الله په څير امام ابو حنيفه رحمه الله تعالى هم د ظاهر الرواية قول له مخې د جواز قائل دی لکه چې په السير الكبير کې راغلي دي: ولا باس بان يفادی اسراء المسلمين باسراء المشركين فی ایدی المسلمين من الرجال والنساء وهذا قول ابي يوسف ومحمد وهو اظهر الروایتين عن ابي حنيفة.

ژباړه: پدې کې څه باک نشته يانې جواز لري دا چې د مسلمانو اسيرانو سره د کافرو اسيرانو تبادله وشي، سړي وي او که ښځې همدا قول

دامام ابو يوسف او امام محمد دی او همدا د امام ابو حنيفه په دوه روايتونو کې اظهر روايت.

او هر چې د سورة توبې د ذکر شوي آيت خبره ده نو د دې په هکله خو مفسرينو فرمايلي دي چې هذه الآية في حق الكفار قبل القائهم في الاسر، بدليل جواز استرقاق الاسارى وعدم قتلهم حتى عند ابى حنيفة نفسه،

يانې پدې آية کې چې د مشرکانو د وژلو حکم شويدي نو مراد ترينه هغه کفار او مشرکان دي چې لاد مسلمانانو سره نه وي اسيران شوي ځکه چې که چېرته د اسيرانو شويو کفارو او مشرکانو په باره کې هم يواځې د وژلو حکم وای نو بيا خو پکار ده چې غلام گرځول يې ناروا وای حال دا چې پخپله امام ابو حنيفه رحمه الله يې هم د جواز قائل دی نو معلومه شوه چې دا آية دنا اسير شويو حربي کفارو او مشرکانو په باره کې دی.

اوس راځو د تبادلې د جواز دلايلو ته نويو دليل خويي هغه حديث دی چې وړاندې مو ترې يادونه وکړه چې در رسول الله صلى الله عليه وسلم اصحابو د بني عقيل يو تن نيولی و او رسول الله يې په تبادلې کې خپل هغه ۲ اصحاب را خلاص کړي وو کوم چې ثقيف قبيلې نيولې وو رسول الله ځکه د عقيل قبيلې د نيول شوی تن په ذريعه خپل ۲ ملگری را خلاص کړل چې ثقيف او عقيل په خپلو کې سره اتحاديان وو

همدارنگه مسلم شريف او ابو داؤد د وارود (فکاک اسرى المسلمين من ایدی العدو) د باب لاندې د سلمة بن الاکوع يو اوږد حديث راوړیدی په هغې کې سلمه بن الاکوع فرمايې چې د بنو فزاره پر ضد د جنگ لپاره رسول الله صلى الله عليه وسلم زموږ يو لښکر واستولو او ابو بکر يې زموږ مشرکې، د حديث په وروستۍ برخه کې سلمه رضی الله فرمايې چې ما په يواځې ځان د د بنمن يوه ډله چې پکې مېرمنې او کوچنيان هم وو

ونيوله او ابوبکر ته مې راوستله په غنيمت کې مې چې کومه برخه رسيدله دهغې نه علاوه راته ابوبکر د دې ډلې يوه ترټولو ښکلی انجلۍ دانعام په توگه راکړه او موږ مدينې ته راستانه شولو، مالا دانجلۍ نه خپل ضرورت نه وپوره کړی چې رسول الله صلى الله عليه وسلم راسره په مدينې کې مخامخ شو او راته يې وويل چې دا انجلۍ ماته هبه کړه ! ما ورته وويل يا رسول الله ! دا انجلۍ مې ډېره خوښه شوه او لامې ورنه خپل ضرورت ندی پوره کړی، رسول الله راسره بيا مخامخ شو او رانه يې همداغو بنسټه بيا وکړه، په الله مې دې قسم وي چې ما ورنه لا خپل ضرورت نه وپوره کړی، (نور سول الله ته مې ورکړه) رسول الله صلى الله عليه وسلم هغه مکې ته واستوله او هغه مسلمانان يې پرې را آزاد کړل چې په مکې کې اسيران شوي وو.

امام نووي د دې حديث لاندې ليکي چې،،فيه جواز المفاداة وجواز فداء الرجال بالنساء الکافرات، د دې حديث نه د مسلمانو اسيرانو په مقابل کې دمفاداة (تبادلې) کولو او د مسلمانو سر په مقابل کې دکافرو بنځو د ورکولو جواز ثابتېږي

هو ! دلته په يوې کافري قيدي رسول الله صلى الله عليه وسلم ډېر مسلمان قيديان را خلاص کړل او په وړاندې حديث کې موهم ولوستل چې په يوقيدې رسول الله ﷺ دوه مسلمانان را خلاص کړي وو.

علماء فرمايې د اضروري نده چې خامخابه دلږو کفارو په مقابل کې ډېر مسلمانان وي بلکې د دې عکس هم جواز لري او حضرت عمر بن عبد العزيز رحمه الله تعالى دخپل خلافت په زمانه کې همدا سې کړي و.

حضرت عبد الرحمن بن ابي عمرة فرمايې،، چې زه کله عمر بن عبد العزيز په قسطنطنيې کې دروميانو د قيد نه د مسلمانو اسيرانو د

راخلاصولو لپاره استولم نو ما ورته وويل امير المؤمنين! كه هغوى (روميان) د يوپه مقابل كې په يونه راضي كېدل بل كې د يوپه مقابل كې يې دخپلو زياتو قيديانو غوښتنه كوله نوڅه وكړم؟ هغه وفرمايل ورزيات يې كړه! ما ورته وويل كه په ۲ روميانو يې هم يو مسلمان نه راكولونو؟ هغه وفرمايل ۳ وركړه ماعرض وكړ كه ۴ يې غوښتل؟ هغه وفرمايل چې د يو مسلمان په مقابل كې چې په څومره تنانوراضى شول وريې كړه، زما دې په الله قسم وي چې ماته يو مسلمان د ټولو هغو مشركينو نه ډيرزيات ارزښت لري كوم چې زما سره قيد دى، كه په دوى (د مسلمانانو سره په قيد شويو روميانو) ټولو دې يو مسلمان هم راخلاص كړ نو دابه دې برياليتوب وي ځكه چې ته د دوى په بدل كې د اسلام اخستونكى يې،

عبدالرحمن بن ابي عمره فرمايې چې (زه ولاړم او دروم پاچا سره مې خبرې وشوې نو) دروم پاچا د ۲ روميانو په بدل كې د يو مسلمان په راخوشى كولو راضي شو.

د عبدالرحمن بن ابي عمره نه ځنې راويانو داهم رانقل كړيدى چې عبدالرحمن بن ابي عمره د عمر بن عبدالعزيز نه د هغه زميانو په هكله وپوښتل كوم چې دروميانو سره قيد شوي وو (ياني دروميانو دمنگلونه دهغوى دراخلصولو لپاره هم څه وكړم كه نه؟) حضرت عمر بن عبدالعزيز ورته وفرمايل چې د مسلمانانو دراخلصولو لپاره چې څومره فديه وركوي د زميانو هم هماغومره فديه وركړه او راخلاص يې كړه!.

علماء فرمايې چې د زميانو سره د عقد همداتقاضا ده او د زميانو په باره كې بايد د اسلامي حكومت دريځ تل همداسى وي علماء د حضرت علي رضي الله عنه دا قول رانقلوي چې

انما بذلوا الجزية لكون د مائهم كد مائنا و اموالهم كاموالنا.

ژباړه: د ميانو جزیه د دې لپاره موږ ته را کړې چې وينې يې زموږ د وینو او مالونه يې زموږ د مالونو په څېر (محفوظ) وي مسلمانانو تل په خپل همدې اصل عمل کړيدی او اسلامي حکومتونه په ډېرو سختو حالاتو او شرايطو کې هم د مسلمانانو نه زيات د خپلې واکمنۍ لاندې د ميانو د ځان مال او عزت ساتنې ته ژمن پاتې شويدي چې پخپله نامسلمان هم پرې اعتراف کوي، څوک به د مسلمانانو په ټول ۱۴ سوه کلن تاريخ کې کوم کوچنی داسې مثال هم وړاندې نکړای شي چې پکې د خیر القرون د زمانې نه ډیر را وروسته کوم اسلامي حکومت د ميانو سره امتیازي سلوک یا ظلم کړی وي، یا یې د دوئ حقوق تر پېښولاندی کړی وي چې همدا د مسلمانانو د تاريخ يو ډېر زرين باب دی.

لنډه دا چې د دې نېمن سره د زنداني شويو مسلمانو اسیرانو په اړه حاکمان او عام مسلمانان ډېر ستر مسئولیت لري خو متأسفانه چې د دې ستر مسئولیت احساس اوس په حاکمانو او عامو مسلمانانو کې د نشت برابر دی، بس یواځې د اسلامي نړۍ مجاهدين دي چې نه یواځې دا چې خپل دا مسئولیت یې پېژندلی دی او ادا کوي یې بلکې حقیقت دادی چې د خپل شرعي مسئولیت نه هم څو قدمونه وړاندې تللي دي او د زندانونو نه د مسلمانانو د آزادولو لپاره د تصور نه وتې قرباني ورکوي داسې قرباني چې نړۍ یې هکله پکه حیرانه کړیده.

د چا د آزادۍ لپاره به څوک خپل ځان قربان کړي؟ نه به پلار د ځوی او نه به ځوی د پلار د آزادۍ لپاره ځان قربان کړي او نه په تاريخ کې چېرته داسې شويدي خو د مجاهدين دي چې په زندانونو فدا يې بریدونه کوي، خپل سرونه قرباني او خپل مسلمان وروڼه را خلاصوي د کند هار زندان

درې ځلي مجاهدينومات كړاوپه زرونو مسلمان مجاهدين يې ترې را آزاد كړل خو هر ځل چې كوم مجاهدين ددې زندان د ماتولو لپاره تللي دي هغوي كاپوټولو خپل سرونه قربان كړيدي، په پل چرخي زندان كې دننه هم دنورو دآزدي لپاره لسگونو مجاهدينو خپل سرونه قربان كړل اوپه باگرام كې خو هر مجاهد داسې كارونوته سخت خوشالېږي چې له امله يې هغه په مياشتو مياشتو جزايي كېږي خو چې په نورو داسانتيا راشي.

او همداحالت دنړۍ دټولو مجاهدينو دى، داسرائيلو په زندانونو كې دپرتو مسلمانانو دآزادۍ لپاره دغزې ټولو مجاهدو مسلمانانو اوپه ځانگړي توگه خماس ډېرې حيرانونكې قربانۍ وركړې، گيلاد شاليت نومي يو اسرئيلي عسکر حماس ژوندى ونيو، اسرئيلو دخپل عسکر دراخلاصولو لپاره دغزې مجاهد مسلمانان دډېرو فشارونو لاندې راوستل، غزه يې په كلي ډول محاصره كړه دمسللو بمباريو ترڅنگ يې پرې په ۲۰۰۸ كې خونړى يرغل وكړ چې ۲۴ ورځې يې دوام وكړ او پكې په زرونو مسلمانان تپيان اوشهدان شول خوداسرائيلو فشار يې ونه منلو اونه د عسكرو روكولوته چمتو شول تردې چې داسرائيلو د زندانونو په يې پرې شاوخوا ۱۳۱ سوه مسلمانان را آزاد كړل.

محترمولو ستوالو ته به معلومه وي چې داسرائيلو په زندانونو كې نېږدې ۱۱زره فلسطيني مسلمانان قيد دي چې د ځوانانو ترڅنگ پكې كوچنيان، مېرمنې او بوډاگان هم شامل دي؛ كه فكرو شي نو ديهودانو سره دمسلمانو مېرمنو او كوچنيانو اسيران كېدل ډېره دغم نه ډكه خبره او داسلامي نړۍ لپاره خورالويه ننگونه ده خوموږ وينو چې پراسلامي هېوادونو دمسلطو شويو حاكمانو ترڅنگ دنړۍ په عامو مسلمانانو كې هم ددې زندانيانو په اړه فكر مندي نه ترسترگو كېږي، نه چاددي زندانيانو پاته اړولې ده، نه ددوي لپاره په نړۍ كې چا آواز پورته كړيدى،

نه يې در اخلاصولو لپاره هڅې چا خپل مسئوليت گڼلې او نه يې په دې لار کې کوم داسې قدم پورته کړی چې هغه د مسئوليت دمعمولي احساس د دليل په توگه وړاندې کړای شي

او خبره يواځې د فلسطين د زندانيانو نه ده چې گينې يواځې د همدوئ په اړه غفلت کېږي بلکې په عراق، افغانستان او نورې ټولې اسلامي نړۍ کې همدا حال دی، که په حقيقي نظر وکتل شي نور بنسټيا داده چې عام مسلمانان د اهيڅ اجتماعي مسئله او مسئوليت نه گڼي، د عامو مسلمانانو په فکر د هر چا شخصي مسئله ده، کوم مسلمان چې د کفارو يا دهغوئ د گوډاگيانو سره زنداني کېږي دهغه د کوچنيانو د کفالت، په زندان کې د خرڅ او در اخلاصولو لپاره د مصرف ټول غمونه به يې خپله کورنۍ خوري، که کورنۍ يې دا ټول مصروفونه په اوږو واخستای شي نو د زنداني در خلاصېدو امېد به يې وي گينې په زندان کې به پروت وي او دوسيه به يې ورځ تر بلې سختېږي.

دهېواد په مختلفو زندانونو کې په زړونو سوچه مسلمانان د همداسې حالت سره مخامخ دي چې د مثال په توگه يې يوه ژوندۍ بېلگه دلته راوړل مناسب بولم، د تگاب عبدالرحمن، د خاص کنټر فريدون د ننگرهار دروداتو عبدالرحمن درې واړه ماپېژندل دوي ډېر کلک مجاهدين وو او د دهېواد د اشغال په هماغه ډېر وېر وروځو کې يې دڅو نورو ملگرو سره يو ځای د اشغالگرو پر ضد جهاد پيل کړی وو چې کابو تر څلورو کلونو پورې يې جاري وساتلو او په ډېرو سختو شريطو او حالاتو کې يې پر دښمن کامياب گوزارونه وکړل، درې واړه په جلال آباد کې د امريکايانو او داخلي استخباراتو په گډو عملياتو کې ژوندي ونيول شول او څه کم يا څه د پاسه درې کاله پس په پل چرخي زندان کې د دار په تختې وژړول شول، څه چې د کوهي صافيوال عبدالرحمن فاتحي

ته ور غلم نو سپين ږيري پلار يې په ډېر حسرت راته وويل چې دا يوه هم نه وای اعدام شوی خو که پيسې مودرلودای ماورنه وپوښتل چې آيا په پيسو د اعدام نه هم بچ کېدای شول؟ هغه وويل هو! قاضيانو چې کومې پيسې غوښتې وې که مو ورکړې وای نو د اعدام پرځای به يې جزا اوږد قيد وای خو موږ ورنکړای شوې ماورته وويل چې ډېرې زياتې پيسې يې غوښتې؟ هغه وويل نه ډېرې زياتې نه وې خو زموږ دوس نه بېرون وې او بل چاراسره کومک ونکړ،

داسې ډېرې بېلگې شته خو چې زما تر مخه تېر شوي نويوه بله بېلگه به يې هم وړندۍ کړم، دکتور ايمن يوعرب تکړه جراح و او جلال آباد ته ددې لپاره راغلی و چې د امريکا په بمبار کې د تپيانو شويو مسلمانانو تداوي به کوي، د همدې هدف لپاره ورته په پوهنتون شفاخانې کې يو وارډ ورکړل شوی و، د پوهنتون شفاخانې د مشرانو ډاکترانو وينا دا وه چې هغه دا وارډ ډېر ښه فعال کړي و او د بمبار په ټولوشپو ورځو کې يې ډېر زيات تپيان په ډېره ښه توگه تداوي کړي وو، په رومبي ځل چې هغه جلال آباد ته دوا راوړې وه د سپين غرهو تېل مخې ته ولاړو او نه پوهېدلو چې چېرته يې يوسي څه پرې تصادف راپېښ شوم ما په هرڅه پوه کړ او چېرته يې چې تلل غوښتل هلته مې بوتلو او چې ما يې په ټولو ځايونو کې ترجماني هم وکړه نوراسره انډيوال شو چې تر آخره مې انډيوال و، کله چې سقوط کېدلو نو ايمن هم د عربو مجاهدينو سره يوځای توري بوړې ته تللی و، د کابو يوې مياشتې بمبار نه پس چې بهرني مجاهدين د توري بوړې نه ووتل او توره بوړه د ښمن قبضه کړه نو پکې يې ۱۷ مجاهدين په تپي حالت کې نيولي او صحت عامه روغتون ته راوړي وو چې دکتور ايمن هم پکې و، څه دهیڅ نه نه وم خبر، زما يودوست ډاکتر صيب راسره په لار کې مخامخ شو او راته يې وويل

چې عرب مجاهدين يې شفا خانې ته راوړيد ي که ورځې؟ څه ورسره روان شوم، څه چې مجاهدينو ته ورغلم نو د سور صليب نمايندگان ددوئ نه راتاو وو څه چې ښه ورنېږدې شوم نو دكتور ايمن مې هم ددوئ په منځ کې وليد نور وټولو مجاهدينو د سور صليب د نمايندگانو نه مخونه اړولي وو، کله نا کله به يې ورته بد بد راوکتل يواځې ايمن چې روانه انگلېسي يې ويله ورسره په خبربوخت وهغه چې ما ته راوکتل نو په منځ کې يې د خوښۍ ښې ښکاره شوې او يوبل سره په سترگو کې پوه شولو چې بايد څه وکړو؟ کوم ډاکټر چې څه دې واړه ته ورننويستی وم دهغه سره مې خبره شريکه کړه او پدې اتفاق راغلو چې د تشناب د کپ کې له لارې به يې د شپې له مخې راوباسو د جال پرې کولو لپاره مو تشناب ته قينچې ننويسته او ايمن مو په پروگرام پوه کړ د ما خوستن لمانځه نه پس ورته څه او راسره يو بل ملگري د صحت عامې جومات مخې ته پدې انتظار کې ولاړ وو چې ايمن به زموږ د ملگري ډاکټر صيب سره يوځای راوځي او موږ به يې خوندي ځای ته بوځو خوله بده مرغه چې ډاکټر صيب يواځې راغلو او ويې ويل چې د مجاهدينو په سريه پيرې باندې گومارل شوي و سلوال پوه شول موږ مایوسه راستانه شولو، د اهلې هم د ډېر غمونو شپې ورځې وې خود پروگرام په ناکامۍ موږ ډېر زيات خفه شو، خير شپه تېره شوه او سبابيا په فکر کې شولو خو په هيڅ لار نه پوهېدلو ماسپښين راته ډاکټر صيب نوی زېری راوړ، ويې ويل چې د وسلوالو پيردارانو مشر د حضرت علي سرگروپ دی خبره ورسره وشوه لس زره ډالريې غوښتل خو درې زرو ته راښکته شو، موږ له دې وروسته ددې پيسو د پيدا کولو لپاره هره خوا ډيرې هڅې وکړې، مگر ترهغه چې موږ پيسې پيدا کولې دغه عرب بنديان د ډاکټر ايمن په شمول له شفا خانې څخه انتقال شول او زموږ هڅې يوازې د پيسو د نشتوالي له امله بې نتيجه پاته شوې.

موږ چې په ټولو کې يواځې د دکتور ايمن پسې هڅې کولې نوله دې امله نه چې داراته په ټولو کې لوی او اهم سړی ښکارېدلو بلکې له دې امله چې دهغه سره زموږ تعارف و او هغه پر موږ اعتماد کاوه خوبيا وروسته موږ ته معلومه شوه چې هغه ډېر دکار سړی و، ديو ډېر ستر عالم ځوی او د مسلمانانو لوی خيرخواه انسان و.

هغه چې ډېر دکار سړی و، ډېر لرې ځای نه زموږ د خدمت لپاره راغلی و، خپله دنناز او اسانتياو نه ډک ژوند يې پرېښی و او دلته يې زموږ سره د تکليفونو او مشقتونو نه ډکې شپې ورځې تېرولې نوڅومره دافسوس خبره ده چې ډېر وروپو په مقابل دصليبيانو دمنگولونه آزادېدای شو خو موږ آزادنکړای شو.

زموږ هر رښتيني مسلمان چې دمسلمانۍ، جهاد، اسلام او مسلمانانو نه دفاع په جرم دکفارو ياد هغوئ دگوډاغيانو سره قيد وي زموږ لپاره دټولې نړۍ نه زيات ارزښت لري او د اخلاصولو هڅې يې زموږ اجتماعي مسؤليت دی خدای دې وکړي چې موږ ددې مسؤليت په اړه دغفلت نه راوځو او مشران او کشران ټول خپل دې ستر مسؤليت ته متوجې شي آمين

د يوسف عليه السلام د زنداني کېدو کيسه

يوسف عليه السلام دحضرت يعقوب عليه السلام زوی او د حضرت ابراهيم عليه السلام له اولادې څخه وو، سره له دې چې ديعقوب عليه السلام ۱۱ زامن نور هم وو، خو يوسف عليه السلام دهغه دځانگړو شمائلو او اخلاقو له برکته ډير پرې گران وو، چې همدې خبرې ديوسف عليه السلام دورونو په زړه کې دده په نسبت کينه پيدا کړه، يوه ورځ

يوسف عليه السلام خوب وليد چې يوولس ستوري دغه راز لمر او سپوږمۍ ده ته سجده لگوي، په سهار يې دا خوب خپل پلار ته بيان کړ، څنگه يې چې پلار حضرت يعقوب عليه السلام الهي پيغمبر وو، نو دده د خوب په تعبير پوه شو او دا يې دنوت بشارت وباله، له همدې امله يې ده ته وويل چې دا خوب خپلو وروڼو ته بيان نه کړي، مگر بيا يې هم وروڼو دده په اړه خپل حسد ونه زغملای شو، له همدې امله يې يوه ورځ يوسف عليه السلام دلوبو په بهانه صحرا ته بوت، هلته يې يوې څاه ته وغورځاوو، او شليدلی کميس يې په وينو رنگين شوی حضرت يعقوب عليه السلام ته راوړ، او ورته ويې ويل چې يوسف ليوه وخوړ.

يوسف عليه السلام په څاه کې د الله تعالی په ځانگړي ساتنه سره وژغورل شو، تردې چې دمصر د يوې قافلي کاروانيانو دى له څاه څخه راويوست او له ځان سره يې مصر ته د غلام په حيث يووړ، څنگه چې يوسف عليه السلام د سيرت او صورت بي مثاله حسن او جمال درلود، په مصر کې يوازې د وخت يو حاکم (عزيز مصر) په دې وتوانېد چې دده قيمت ادا کړي، عزيز مصر يوسف عليه السلام کور ته راووست او خپلې ښځې ته يې سپارښتنه وکړه، چې ددې نوي ځوان ښه ساتنه او پالنه وکړي، ځکه چې موږ ته به يې ډيره فايده ورسېږي او يابه يې خپل زوی وگرځوو.

د عزيز مصر ښځه چې خپل نوی غلام يوسف عليه السلام ويني، نو دوخت په تيريدو سره په زړه کې عشق ورسره پيدا شو، او داسې کوښښ يې پيل کړ چې يوسف عليه السلام د ځان خواته مائل کړي، خو يوسف عليه السلام پله پسې اعراض کاوو، يوه ورځ يې يوسف عليه السلام په يوه بنده کوټه کې ايسار کړ او د عشق بازي غوښتنه يې ترې وکړه، يوسف عليه السلام په الله تعالی سره پناه وغوښته او دا کار يې دخپل بادار په حق کې ستر تجاوز وباله، او له دې ابتلاء څخه د ځان

د خلاصون په خاطر يې د دروازې په خوا منډه واخيسته، د عزيز مصر
 ښځې په ده پسې لاس و اچاوه او دنيولو په وخت يې د شالمن په لاس کې
 ورڅيرې شوه، په همدې مهال عزيز مصر په دروازه رانتوت او د حالت
 پوښتنه يې وکړه، د پاچا ښځې دخپلې گناه دپتولو او ځان سپينولو په
 خاطر په مکر سره ورته وويل چې دهغه چا چې ستاداهل (ښځې) په حق
 کې د تجاوز اراده لري له دې پرته به يې بله سزا نه وي، چې يابندي شي او
 يادردونکي سزا ورکړل شي، په دې وخت يوسف عليه السلام هم له ځانه
 د دفاع په خاطر وويل چې په ده کې ملامتيا نه شته، بلکې ښځه گرمه ده،
 ددې دعوي په مهال درواياتو له مخې په همدې کور کې موجود يو تي
 خور ماشوم شاهدي ادا کړه او ويې ويل، چې که د يوسف عليه السلام
 لمن دمخې له خوا څيرې وه نو گرم يوسف دی او که د شاخوا يې څيرې وه
 بيا گرمه به ښځه کې ده، دغه وخت چې گوري د يوسف عليه السلام د شاه
 لمن څيرې شوې ده، عزيز مصر پوه شو چې گناه دښځې ده، نو يې ښځه
 گرمه کړه او يوسف عليه السلام ته يې وويل چې له دې پيښې څخه صرف
 نظر وکړي.

خو څرنگه چې د پاچا دښځې په زړه کې د يوسف عليه السلام
 محبت سخت ځای نيولی وو، هغه بيا هم له دې خبرو منصرفه نه شوه، په
 دې وخت چې د پاچا دښځې ددې عمل او ازه خپره شوې وه يوه ورځ د پاچا
 ښځې دخپل شاهي خاندان همځولې او همرازې ښځې راټولې کړې، په
 يوه کوټه کې يې کينولې، د خوراک لپاره يې ميوې او چرې په لاس
 ورکړې، او په دې وخت يې يوسف عليه السلام له يوې دروازې څخه پرې
 راويوست، د يوسف عليه السلام د جمال په ليدو ټولو ښځو هوش له لاس
 ورکړ او دميوو په ځای يې لاسونه غوڅ کړل، او بې اختياره يې وويل چې
 دا (يوسف) بشر نه بلکې يو عزتمن ملک دی، د پاچا ښځې دغه مهال په

فخر او مباحات سره خپلو همخولو ته وويل چې هغه څوك دغه دى، چې تاسو يې په محبت باندې زه ملا متولم، مايوځل دى دځان خواته وغوښت خوده انكار وكړ، او كه دى چيرې بيا زما خبره ونه مني، نو زه به يې بندي خانې ته وغورځوم، او يابه يې په حقارت او سختۍ مبتلا كړم.

سره له دې چې د يوسف عليه السلام ژوند له پيله امتحاناتو سره ملگرى وو، خو داځل په سخت امتحان كې ولوېد، يوې خواته دپاچا ښځه دبدفعلى غوښتنه ترې كوي، او بلې خواته زندان دى، په همدې مهال يوسف عليه السلام وويل (رب السجن احب الي مما يدعونى اليه) ((ژباړه: اى زما ربه زندان راته د هغه څه نه زيات خوښ دى څه ته مې چې دوى رابولي)) په دې وخت كې د يوسف عليه السلام او دپاچا ښځې كيسه په خلكو كې هم مشهوره شوې وه او پاچا ددې په خاطر چې يوسف عليه السلام گرم ثابت كړي، او ددې خبرو دنشر مخه تريوه حده ونيسي، يوسف عليه السلام يې زندان ته واچاوه.

په زندان كې د يوسف عليه السلام ژوند داسې وو چې دهر مؤمن مبارز زنداني لپاره سرمشق بلل كيداى شي، دى په پوره حوصله، زغم او رضاء سره زندان ته داخل شو، په زندان كې يې سمدستي دذكر، عبادت او له رب تعالى سره درابطې هڅې لږياتي كړي، دغه راز يې دخپلو زنداني ملگرو درهنمايي او اصلاح لپاره دعوت پيل كړ، او په دې لاره كې يې ډير كار وكړ او دټولو زندانيانو په زړونو كې يې ديوه پاك او مصلح انسان په توگه ځاى وموند، يوه ورځ دوو زندانيانو ده ته خپل خوبونو بيان كړل، يوسف عليه السلام دتعبير په مهال ورته وويل چې د دوى له جملې به يو اعدام شي او بل به ازاد شي، همداسې وشول، له دې وروسته به يوسف عليه السلام دټولو زندانيانو خوبونه تعبیرول، او صحيح تعبیرونه به يې ورکول.

ديوسف عليه السلام په زندان کې خو کلونه ووتل، يو وخت دوخت حاکم پاچا خوب وليد، چې اوه چاغ غوايي راو ولاړ شي او اوه نور خوار غوايي و خوري، دغه راز يې په خوب کې اوه شنه وړي او اوه وچ وړي وليدل، ددې خوب د تعبير يې ډير تلاش وکړ، خو چا ځواب ورنکړ، بلکې معبرينو ورته ويل چې دا اضغاث احلام (گډوډ خوبونه) دي، وروسته پاچا خبر شو چې په زندان کې يو بندي دی، چې د خوبونو تعبير کوي، خپل خوب يې د يوه چا په واسطه يوسف عليه السلام ته بيان کړ، يوسف عليه السلام تعبير ورکړ، چې په مصر باندې به اوه دابادۍ او بنيرازۍ کلونه راشي، او ورپسې به اوه نور د سختې قحطۍ کلونه راشي، د مصر پاچا بايد د بنيرازۍ په کلونو کې غلې دانې او خوراکي شيان ذخيره کړي، ترڅو د قحطۍ په کلونو کې ترې استفاده وکړي.

پاچا ته چې کله دخپل خوب دا تعبير ورسېد نو ډېر حيران شو او دې تعبير او لارښوونو ډير اثر ورباندې وکړ، امريې وکړ چې داڅومره پوه او حکيم سړی په زندان کې بندي دی، چې موږ ته نه يوازې د خوب صحيح تعبير راکوي بلکې د مشکلاتو د دفعې لارې چارې هم رانښيي، خپلو کسانو ته يې امر وکړ چې يوسف عليه السلام له زندان څخه راوباسي، د پاچا استازي زندان ته راځي او له يوسف عليه السلام نه غوښتنه کوي، چې له زندان څخه ووزي، خو يوسف عليه السلام ددوی له خبرې اعراض کوي، او هغه ته وايي چې دی له هغه وروسته له زندان څخه وزي، چې يو ځل ځان له لگيدلي تهمت څخه سپين کړي، او د پاچا استازي ته وايي چې ورشه خپل بادار ته دې ووايه چې دهغو ښځو د حال پوښتنه وکړي چې لاسونه يې غوڅ کړي وو، له دې وروسته هغه ټولې ښځې د يوسف عليه السلام په پاكي باندې شاهدي ادا کوي، دغه راز

دوزير بنځه خپله گناه مني او وايي چې په يوسف عليه السلام کې گرمه نشته بلکې ملامتيا په دې کې ده او دې هغه ځان ته بللی وو، چې په دې سره يوسف عليه السلام خپل عصمت، صدق او له گناه څخه پاکوالی ثابت کړ او له هغه وروسته بيا دې ته تيا رشو چې له زندان څخه راووزي.

هغه څه چې د يوسف عليه السلام د زنداني کېدو له کيسې څخه يې زده کوو

د يوسف عليه السلام قصې ته په قران کريم کې الله تعالی احسن القصص ويلې دي، ځکه دا کيسه د ډيرو زياتو مواعظو او پندونو درلودونکې ده، که د يوسف عليه السلام د نور ژوند کيسه پريږدو او يوازې يې د زندان په کيسه تمرکز وکړو، دا چې څنگه دی زندان ته داخل شو، په زندان کې يې څنگه گوزاره وکړه او بيا څنگه له زندان څخه را ووت موږ ته رانښيي، چې يو مسلمان بايد په کوم حالت کې زندان ته آماده شي، او د حبس امتحاني موده څنگه تېره کړي.

دا چې يوسف عليه السلام په زندان کې دننه دارشاد او دعوت مبارکه وظيفه سرته رسولې او دخپلو ملگرو د اصلاح او هدايت هڅه يې کوله، موږ ته رانښيي چې د حبس موده هسې مهمل وخت ونه بولو، بلکې له دې وخت څخه د ځان او نورو انسانانو د اصلاح او د دين خدمت لپاره استفاده وکړو، دغه راز کله چې يوسف عليه السلام له زندان څخه راوتل تردې پورې مشروط کوي، چې يو ځل دې له لگول شويو تهمتونو څخه دده سپيناوی وشي، موږ ته رانښيي چې د يو مسلمان اجتماعي اعتبار او عدالت څومره ضرور دی چې بايد دا غدار نه شي، او مسلمان بايد هميشه دې ته متوجه وي، د زندان د فوایدو او فضائلو په باره کې شايد دا کافي وي چې علماء کرامو ويلې دي چې د زندان د تکاليفو د زغملو په برکت يوسف عليه السلام ته د نبوت درجه ورکړای شوه، چې دا ډير ستر منقبت دی.

خو په سورة يوسف كې يوه ډير پام وړ جمله داده چې يوسف عليه السلام زندان ته له داخلېدو وړاندې وويل (رب السجن احب الي مما يدعونني اليه) له دې څخه ځيني خلک دا استنباطوي چې زندان په هر حالت كې ښه دى، ځكه چې يوسف عليه السلام محبوب بللى دى، دلته غواړو په دې قرآني آيت كې پرته باريكي او داچې يوسف عليه السلام په څرنگه حالت كې زندان محبوب بللى دى، درته روښانه كړو، ترڅو په دې مسئله زموږ د وروڼو مجاهدينو علم راشي، چې زندان مطلقاً محبوب نه دى، ځكه زندان د الله تعالى يوه لويه ابتلاء او امتحان ده چې په صبر سره تيرول يې ډير فضائل لري خو خطرات هم ورسره تړلي دي ځكه دا امكان هم لري، د يو چا دستر ديني او دنيوي زيان سبب وگرځي.

گڼ شمېر مجاهدين او په ځانگړي توگه ځوانان د الله تعالى په لار كې د دښمن سره زنداني كېدلو ته د يو مرغوب فيه عبادت په نظر گوري او د الله په لار كې د ټپي كېدلو او شهيد كېدلو په څېر د الله په لار كې زنداني كېدل هم لوى شرف گڼي او دا ځكه چې د جهاد په موضوع په تقريرونو كې ځني نامتو وينا وال او مقررین د الله تعالى په لار كې د بندي كېدلو ډېر فضيلتونه بيانوي، ځوانان ورته هڅوي او د الله تعالى په لار كې د زنداني كېدلو وېره داسې ردوي لكه د الله تعالى په لار كې شهيد كېدل او ټپي كېدل چې ردولای شي.

دا وينا وال او مقررین زندان ته تلل سنت يوسفی بولي، د زنداني كېدلو له وېرې احتیاط كول په ډېر وسختو ټكو ردوي، د احتیاط خبرې او د احتیاط ژوند بزدلي گڼي او وايي چې د بې غیرتۍ او بزدلۍ د ژوند نه خو زندان ډېر ښه دى، د يوسف عليه السلام د زنداني كېدلو خبره رامخې ته كوي او وايي چې يوسف عليه السلام په گناه كې د ازاد ژوند پر ځای زندان ته ترجیح ورکړې وه او ويلي يې وو چې ((رب السجن احب الي مما

يدعونى اليه)) ژباړه: اى زما ربه زندان راته د هغه څه نه زيات خوښ دى څه ته مې چې دوئ رابولي،،

دامحترم وينا وال وايي: څوك چې موږ ته د احتياط توصيه كوي نو ورته وايو چې د بزدلى درس مه راكوي! او مه مو د زندان نه وپروئ! دوئ وايي: زندان دو پرې شى نه دى نه ترې بايد مسلمان وه و پرې بلكې لكه د حضرت يوسف عليه السلام په څېر ووايي چې ((رب السجن احب الي مما يدعونى اليه))،

شايد د همدې بيانونو اغېزې به وي چې كله ناكله په ظاهره د ناهيلۍ كومه خبره يا حالت رامنځ ته شي نو په مجاهدينو كې د يو تن نه يو تن د خولې نه دا خبره راوځي چې د بې غيرتۍ د دې حالت نه خو زندان ښه دى،

حقيقت دادى چې دا وينا وال ډېر محترم خلك دي ځكه چې دوئ ټولې وېرې شاته كوي او د جهاد په موضوع بيانونه كوي، مسلمان ځوانان د الله تعالى په لار كې قربانيو وركولو او تكليفونو زغملو ته رابولي او په زړونو ځوانان يې د بيان اورېدلو نه پس د جهاد سپېڅلې لار ته راووځي، د تقرير او بيان دې شهسوارانو ته موږ ډېر د قدر په سترگه گورو د ځان نه يې ډېر غوره گڼو او د رايويې ډير احترام كوو.

د دوئ جرأت او سپېڅلي احساس ته مې سلام دى خو چې خبره د شرعي مسئلې ده او غم د مسلمانانو د فكر د اصلاح دى نو وايم چې كه شرعي اصول په پام كې ونيسو او احساساتى توب پرېږدو نو بايد ووايو چې د الله تعالى په لار كې زنداني كېدلو ته چې دوئ محترم او قدرمن وروڼه په كوم حيثيت قائل دي د شرعي اصولو له مخې يې حيثيت دا نه دى او نه د حضرت يوسف عليه السلام پدې قول چې رب السجن احب الي مما يدعونى اليه باندې د دوئ استدلال درست دى.

اصلاً دې ته کتل پکار دي چې حضرت يوسف عليه السلام دا خبره په کوم حالت کې کړې وه او زموږ شريعت د حضرت يوسف عليه السلام دې خبرې ته په کوم نظر گوري؟ نو تر کومه چې د هغه د حالت خبره ده هغه خو قرآن کریم په ډېر روښانه ټکو موږ ته بيان کړيدی.

په کوچنيتوب کې د مور او پلار نه د جدايۍ، کوهي ته د غورځېدلو او د جبري مريتوب د مختلفو مراحلو نه د تېرېدو او ډول ډول نورو تکليفونو زغملونه پس چې قسمت هغه د نړۍ د تر ټولو ستر او متمدن سلطنت په پلازمېنې کې د پاچا کور ته راوړسول نو ډېر هوسا او د راحت نه ډک ژوند يې پيل شو خو دلته د يو بل مصيبت سره مخامخ شو او هغه دا چې ايله د ۱۹ يا ۲۰ کلونو پدې عمر کې يې چې خورا ډېره ښکلی، تندرسته، صحتمنده او نوې ځواني وه پرمې پرې پخپله د پاچا هغه ښځه د ليونتوب تر حده عاشقه کېږي د کومې سره چې د ده شپه او ورځ په يو کور کې تېرېدل بيا يې په ټولې پلازمېنې کې حسن او ښکلی ځواني زخت زيات شهرت مومي او چې د ليدلو لپاره يې په پلازمېنې کې د مېشتو لوږپوړو چارواکو او غټو خلکو مېرمنې راغلي نو ټولو پرې زړونه داسې وبايلل چې خپل لاسونه يې پرې کړل خو پرې پوه نه شوې.

نوبس يواځې حضرت يوسف عليه السلام و او چارچاپېره ترې بې شمېره خورا ښکلي او مضبوط جالونه وو چې يواځې د همدې د راگېرولو لپاره غوړېدلي وو، د همدې د جنسي غوښتنو د را پارولو او د زهد او تقوی ماتولو ټول تدبيرونه پکار اچول شوي وو، هر لور ته گناه د خپلې ټولې ښکلا سره مل ولاړه ده او دې ته انتظار باسی چې کله هم ورته د دې ځوان په زړه کې کو چنی ميلان پيدا شي نو ورته ځان وړاندې کړي.

داځوان شپه او ورځ په همدې غم کې دی او دا وېره ورسره ملگری ده چې که یوه لمحہ هم د غفلت ښکار شو یا یې په عزم کې کوچنی لغزش رامنځته شو نو ورنه چار چاپېره تاو د گناه کمربند به مات او په یوې نه یوې دروازي به یې ننوځي نو ځکه یې وویل چې زما ربه! دې مېرمنو چې په گناه کې زما داخسته کولو یا زندان ته د لېږلو عزم کړیدی نو زه په گناه باندي زندان ته ترجېح ورکوم.

نو یوسف علیه السلام چې درې السجن احب الی خبره کړیده په داسې سخت حالت کې یې کړیده چې د زندان پرته د گناه نه دخلاصون بله هیڅ لار ورته نه ښکاریده، موږ که ((رب السجن احب الی)) وایو او زندان ته تلل دیوسف علیه السلام د سنتو راژوندي کول گڼو وړاندی باید وگورو چې موږ د حضرت یوسف علیه السلام په څېر حالت سره مخامخ یو؟

بل داچې دا حب معنی زندان ته د تللو سره مېنه نه ده بلکې علامه قرطبی رحمه الله دا حب الی لاندې لېکلي: ای اسهل علی واهون من الوقوع فی المعصية لان دخول السجن مما یحب علی التحقيق.

یاني دا حب معنی داده چې په گناه کې داخسته کېدو په پرتله راته زندان ته تلل اسان دي دا معنی نه ده چې د زندان سره مې رښتینې مېنه ده

علامه بقاعی رحمه الله تعالی په خپل تفسیر ((نظم الدرر)) کې دلته ډېر ښکلی بحث کړیدی او فرمایلی یې دي چې دا حب الی معنی اکثر حبان نه ده بلکې معنی یې اقل بغضاً، یاني گناه کې اخته کېدل او زندان ته تلل یو هم داسې نه دی چې ورسره مینه وشي بلکې دواړه ددې وړ دي چې ورسره بغض وشي، خوداچې د کوم یو سره باید زیات او د کوم یو سره لږ بغض وشي؟ نو حضرت یوسف علیه سلام روښانه کړه چې گناه

سره مې بغض زيات او زندان ته د تللو سره مې د گناه په پرتله بغض کم دی، يوسف عليه السلام داقل بغضا نه ولی تعبیر په احب الی سره وکړ؟ د دې علامه بقاعی رحمه الله تعالی ډېره په زړه پورې علمي نکته ذکر کړې خو ځکه تری تېرېږو چې اوږده ده او داسې اسانه هم نده چې هر څوک ورباندې پوه شي. لنډه دا چې نه خو د دښمن سره زنداني کېدل په خپل ذات کې محبوب شی دی او نه زموږ حالت د حضرت يوسف عليه السلام حالت ته ورته دی چې رب السجن احب الی ووايو.

خو بالفرض که څوک د يوسف عليه السلام حالت ته ورته حالت سره مخامخ شي نو د شرعي لارښوونو نه داسې جوتهېږي چې بيا هم داسې ندي ويل پکار بلکې تل د الله تعالی نه د عافيت سوال پکار دی، الله تعالی ته د يوسف عليه السلام په باره کې هم دا خوښه وه چې د عافيت سوال يې کړی وای ځکه چې ځنې روايتونو کې راغلي دي چې کله يوسف عليه السلام زندان کې واچول شو د الله تعالی له لورې ورته وحې وشوه چې، ”تا خو په زندان کې خپل ځان پخپله اچولی دی ځکه چې تا ويلي چې، ”رب السجن احب الی“، که تا عافيت غوښتی وای نو عافيت به دې په برخه شوی وای.

امام بيضاوي رحمه الله تعالی په خپل تفسير کې دلته فرمايې چې: وقيل انما ابتلى بالسجن لقوله هذا و انما كان الاولى به ان يسأل الله العافية. ژباړه: په يوسف عليه السلام د زنداني کېدلو ابتلاء د همدې خبرې له امله راغلی وه، دهغه لپاره غوره دا وه چې د الله تعالی نه يې د عافيت سوال کړی وای.

دلته دا خبره هم بايد له ياده ونه باسو چې په اوسنيو حالاتو کې د دښمن په زندانونو کې د مسلمانانو د زنداني کېدلو او د يوسف عليه

السلام د زنداني کېدلو ترمنځ ډېر توپير دی او په هېڅ دليل يو د بل سره نه شي مقايسه کېدای ځکه چې يوسف عليه السلام ته په زندان کې ډېر قدر په سترگه کتل کېدل، هېڅ ډول جسماني تکليف ورته نه ورکول کېدلو، په زندان کې دننه يې خلکو ته د حق او صداقت پېغام هم رسولو او خلک يې د الله تعالى يووالي ته رابلل، چا چې زندان ته استولی و او د چا په زندان کې چې و هغوئ څه د حضرت يوسف عليه السلام محارب د بنمنان نه وو او نه هغوئ حضرت يوسف عليه السلام ته د د بنمن په سترگه کتل بلکې صديق او امين يې باله د زنداني کېدو نه وړاندې يې د باچا په کور کې د شهزادگانو په څېر ژوند تېراوه او د زندان نه د وتلو نه پس يې د همدوئ په حکومت کې گویا د مالي د وزير په توگه دنده هم اجرا کړه خو بيا هم مفسرين فرمايي چې کان الاولی به ان يسأل الله العافیه ژباړه: د يوسف عليه السلام لپاره غوره دا وه چې د الله تعالى نه يې عافيت غوښتی وای.

او په يوروايت کې راغلي چې الله تعالى حضرت يوسف عليه السلام ته وفرمايل چې ”يا يوسف انت حبست نفسك حيث قلت رب السجن احب الی ولو قلت العافیه احب الی لعوفيت“،

يوسفه ! تا پخپله د خپل ځان لپاره زندان غوره کړ چې رب السجن احب الی دې وويلو او که العافیه احب الی دې ويلی وای نو عافيت به دې په برخه شوی وای.

نو يوسف عليه السلام چې په زندان کې يې هېڅ ډول سپکاوی نه کېدلو، د زنداني کېدلو د تکليف پرته د بل يو ډول ستر فزيکي يا رواني تعذيب يا تکليف سره نه و مخامخ او که مخامخ شوی وای نو د هغه عزم د پېغمبرانو عزم و، د لوی زغم او صبر مالک و د هر ډول تکليف گاللو

توان يې درلودلو او هيڅ ډول بې صبري به ورته نه وای شوی خو بيا هم ورته د عافيت غوښتل غوره گڼل کېږي نو اوسني زندانونه چې پکې مجاهدين د خورا سختو زياتو ظلمونو او وحشتونو ښکار کېږي، د پرسپکاوی يې کېږي او د ډول ډول رواني فشارونو لاندې راوستل کېږي نو آيا د زندان نه عافيت غوښتل به ورته ضروري نه وي؟

بيا ډېره مهمه داده چې په زندان کې د تکليفونو زغمل او ورباندي صبر هم څه اسان کارندی، کومو مسلمانانو چې زندانونه تېر کړيدي هغوی ترې ډېر ښه خبردي، نو ځان په زوره لويې ابتلاء ته وړاندي کول عقلمندي نه ده.

د ترمذي شريف حديث دی: عن حذيفة قال قال رسول الله صلى الله لاينبغي للمؤمن ان يذل نفسه، قالوا وكيف يذل؟ قال ان يتعرض من البلاء ما لا يطيق.

ژباړه: حذيفة (رضي الله عنه) فرمايي چې رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وفرمايل: ديو مومن سره دانه ښايي چې خپل ځان ذليل کړي، ناستو مسلمانانو پوښتنه وکړه چې مومن به څنگه ځان ذليل کوي؟ رسول الله (صلى الله عليه وسلم) وفرمايل د ځان ذلت دادی چې داسی مصيبت ته ځان وړاندي کړي چې طاقت يې نه لري.

څرگنده ده چې داوسنو زندانونو تکليفونه داسی ندي چې انسان يې د زغم توان ولري.

هغه وروڼه چې په مجاهدينو کې کلک گڼل کېږي چې په هغوی کې ځينو د ځان وژنې هڅې کړيدي نو د دې زندانونو دا تکليفونه به څومره وي؟ او څرنگه به د زغم وړو گڼل شي؟

په صحابه وو کې چې کوم صحابي د الله تعالی نه صبر غوښتی يايي رسول الله صلى الله عليه وسلم ته عرض کړي چې د الله تعالی نه راته

صبر و غواړه نو رسول الله صلى الله عليه وسلم پرې رد كړيدى او فرمايلي يې دي چې د مصيبت غوښتونكى يې چې د الله تعالى نه صبر غواړي؟ يانې د صبر اړتيا خو د مصيبت پر مهال وي او د مومن لپاره د مصيبت نه بلکې د عافيت غوښتنه پکار ده، رسول الله صلى الله عليه وسلم به تل خپلو صحابه ووته فرمايل چې: سلوا الله العافية يعنې: د الله تعالى نه د عافيت (د غمونو، دردونو، مصيبتونو او آفتونو نه د خلاصون) غوښتنه کوئ! د مسلمان شان دادى چې پخپله به مصيبتونو ته دعوت نه ورکوي بلکې ورته به وېرېږي او د ځان ساتلو اسباب به يې اختياروي خو که پرې اخته شي نو صبر به کوي او پرې به د الله تعالى نه د اجر اميد لري.

نوزندان يانې درذيل، خونخوار او وحشي د بنمن په لاس کې پرېوتل چې يو ستر مصيبت دى تري ويريږي او ورته د ځان ساتلو ټول احتياطي تدابير اختيارول څه بزدلي نه ده بلکې د الله تعالى حکم پر ځاى کول او د شريعت په سپيڅلو اصولو عمل کول دي چې همدا دين دى، د خپل ځان نه څه ته ښه يا بد ويل يا دخپلو احساساتو تابع کېدل دين نه دى بلکې د شرعي اصولو متابعت دين دي. الله دې يې زموږ د ټولو په برخه کړي آمين.

په افغانستان کې زندانونو په اړه څو عمومي يادونې

زندان او توقيف د درست بشر د تاريخ په خير د افغانستان له تاريخ سره هم له ډير پخوا څخه کوشير خوړلى، افغان سلاطينو سلگونه کلونه پخوا لا دخپل مخالفينو لپاره زندانونه جوړول، او له دې چارې يې دخپل سلطنت د ساتنې د يوې وړونکې حربې په توگه کار اخيست.

لکه څنگه چې دنړۍ په تاريخ کې ځينې مهمې پېښې له زنداني تعذيبونو او بنديانو له اغتشاشونو څخه پورته شوي دي (د بيلگې په

توگه دفرانسې انقلاب چې درسته اروپايي بدله کړه د زندان له پاڅون څخه پيل شو) په افغانستان کې هم زندان هميشه د تاريخي پيښو او بدلونونو د پاموړ سرچينې په شکل بروز کړی دی.

په افغانستان کې هم ډير ځله د زندان څخه تنبتيدي بندې د پاچاهي په نړولو توانيدلی، دغه راز د هيواد سهارنی واکدار په ماښام کې د زندان تيارو ته لويديلی دی، د ۱۹ پيړۍ په وروستيو او ۲۰ ميلادي پيړۍ په لومړيو کې چې هيواد مو په پله پسې توگه ترانگريزي ښکيلاک لاندې و، دغه راز د يوې اوږدې مودې لپاره مو د هيواد زعامت او بهرنی سياست د نړيوالو اشغالگرو لخوا اشغال شوی و، د هيواد د ازادي غوښتونکي قشر د غوښتنو او دخپلواکۍ د داعيې په ټکولو کې زندان او زنداني تعذيب ته د يوازينۍ مؤثرې وسيلې په سترگه کتل کيدل.

په دې زمانه انگليس پالو واکمنو د هيواد د استقلال غوښتونکي او پوه قشر د اېل کولو او له منځه وړلو لپاره ستر ستر زندانونه جوړ کړل، او د تعذيب ډول ډول آلات يې په کې نصب کړل، تړل، ولچک، غرب و غراب، زولانه، قين قين، خوب ته نه پرېښودل او ړندول د سزاگانو هغه نومونه او ډولونه دي چې بنديان ورسره هميشه مخامخ وو، دغه راز د اعدام لپاره هم له ډير بوږونکو طريقو لکه سره شوي تېل، د توپ خولې ته تړل، دونې د ښاخونو په زور څېړل، برچه پک، چارماري، غرغره، د بدن غړي پرې کول او په صليب کولو غوندې له بوږنونکو طريقو څخه کار اخيستل کيده.

هغه مهال په پلازمينه کابل کې بالاحصار، د شيرپور قشله، دارگ زندان او د شور بازار د سرای چکورک زندان له پيژندل شويو زندانونو

څخه وو، چې ډیرې تنگې، نمجنې او تیاري کونکې او تاڼو یې درلودې او بندیانو به په کې په خورا بدو شرایطو کې ژوند کاوه

له هغه را وروسته د ظاهر خان او داود خان دواکمنیو په مهال هم په هیواد کې د زندان جوړولو، زندان پراخولو او زنداني کولو بهیر په قوت کې روان و، په ۱۳۳۵هـ ش کې چې په کندهار کې دیني علماء کرامو د سینما او د بڼو د بې سترۍ په ضد مظاهره وکړه، زیاتره یې دوخت د حاکم رژیم لخوا زندانونو ته واچول شول، دغه راز له هغه وروسته په بیا بیا دهیواد په ګوټ ګوټ کې علماء کرام او د شرعي اصلاحاتو مبارزين دوخت د رژیموالو لخوا نیول کیدل او په حبس محکومیدل، څنګه چې داوولس د حق غوښتونکي غږ په وړاندې د حکومت رویه سختیدله، او په مقابل کې داوولس په منځ کې د مبارزې فکر هم زور اخیست، د زنداني کیدلو او نیولو پیښې هم زیاتې شوې، او دوخت د حکومت مجبور شو، چې په هیواد کې د زندانونو چارو ته ځانګړې پاملرنه وکړي.

په دې موده کې د زندانونو د توسعې او کنټرول لپاره د کورنیو چارو په وزارت کې د محبسونو او صناعتونو په نوم یو عمومي ریاست پرانیستل شو، چې په پلازمینه او درستو ولایاتو کې یې د زندانونو چارې په نوې بڼه تنظیم کړې، د سردار داود دواکمنۍ دوران د افغانستان په سطحه د زندانونو د توسعې له اړخه مهم پړاو و، دده په وخت کې د پل چرخي ستر زندان بشپړ شو، دغه راز د کندهار د سرپوزې د زندان په شمول د هیواد په لږ او بر کې ګڼ زندانونه جوړ کړای شول.

کله چې په افغانستان کې کمونیستان قدرت ته ورسیدل نو دلته په ډله ایزه توګه د زنداني کیدلو، شکنجو، تعذیبونو او عام وژنو

بېساري دوران پيل شو، کمونستانو هر هغه څوک زندان ته اچول چې ددوی له حکومت، افکارو او عقایدو سره یې مخالفت درلود او یابه یې ددوی له خندونکو فرامینو څخه غاړه غړوله.

د کمونستانو د زندانونو وضعیت او جنایات

کمونیزم له لویه سره یوه جاني، بې رحمه، وژونکي او وحشتناکه پدیده وه، چې نړیوال بشریت ته یې سخت زیانونه واړول، که دنړیوال کمونیزم جنایت په تفصیل سره یادوو بنایي داديوي مقالې ترحوصلې لوړه موضوع وي، افغاني کمونستان چې ځانونه به یې ترمارکس مارکسسټرین کمونستان بلل، دنورو افراطي کړنو غوندې دبشري جنایاتو او مظلومو په برخه کې هم خورا سخت دریځه او بې رحمه ثابت شول، دوی دخپلې ۱۴ کلنې واکمنۍ په مهال دافغانستان په لراوبر کې په خپل اولس هغه ظلمونه وکړل چې په منځنۍ اسیا او ختیځه اروپا کې یې د ستالین کمونیستي جنایات له بشریت څخه هیر کړل.

دوی دغوايي له کودتا سره سم دخلکو په نیولو او زنداني کولو لاس پورې کړ، په پلازمینه او ولایاتو کې په تیارو شویو زندانونو سربیره دولسوالیو او ولایتونو دامنیه قومندانو ودانۍ او داگسا او خاد په نوم داستخباراتو ریاستونه هم د زندانونو یا توقیف خانو په توگه کارېدل، د زنداني کولو په چاره کې کمونستان دومره افراطي وو، چې هسې د شک یا غلطو معلومات له امله یې هم خلک زنداني کول، اوډیر ځله خو یې سلامتي کورنۍ له ښځو او ماشومانو سره زندان ته اچولې، له همدې امله وه چې د بنديانو شمیر په خورا چټکۍ سره زیات شو، او

حجم يې د هيواد له شته محبسونو او توقيف خونو څخه ډير شو، دامهال نو کمونستانو د همدې زندانيانو په اعدام لاس پورې کړ، او په شپه شپه کې يې نيول شوي هيوادوال په پله پسې توگه له زندانونو ايستل او اعدامول، ددوی ددې کړنو د توجيه لپاره يوه کمونيستي رهبر حفيظ الله امين په پوره صراحت ويلي و، چې: ((موږ شل مليوني افغانستان ته ضرورت نلرو، بلکې زموږ لپاره کافي ده چې يوه پنځوس زريزه نمونه پروليتاريا (سوسياليستي ټولنه) ولرو)).

داسې ويل کيږي چې ډير ځله خو د زندانيانو د اعدام دنورو عواملو په ځای يوازې ددې لپاره کيدل چې دنويو نيول کيدونکو کسانو لپاره ځای خالي شي، داسلامي امارت دواکمني په مهال د داخله وزارت دمحابسو د عمومي رياست په ارشيف کې د خاد د مشر ډاکټر نجيب لخوا امضاء شوی داسې سند وموندل شو چې نوموړي د پل چرخي د زندان مسؤلينو ته ليکلي وو چې ((غرض تخليه زندان ۹ هزار تن از متهمين به پاکستان اعزام شود)) کله چې ددې مکتوب د مطلب په اړه د همدې رياست له پخوانيو کارکوونکو څخه پوښتنه کيږي، هغوی وايي چې هغه مهال د پل چرخي د مسؤلينو او خاد ترمنځ د پولیگون شفري نوم پاکستان و، نو دا امر ددې لپاره ورکول شوی و، چې د زندان د تخليې لپاره دې ۹ زره بنديان پولیگون ته وليږل شي يعنې اعدام دې شي !!.

د کره معلوماتو له مخې د کمونستانو دواکمنۍ په مهال يوازې د پل چرخي د زندان تريولک او ديرش زرو ډير زندانيان په ډله ايزه توگه اعدام شوي يا ژوندي ترخاورو لاندې شوي دي، چې په دې خلکو کې اکثره د هيواد مخور علماء، صوفيان، مدرسين، مخور سپين ږيري، د پوهنتون زده کوونکي، استادان او د هيواد د تعليميافته قشر ځوانان او سپين روڼي شامل وو، دا خلک پل چرخي ته نږدې په هوارو سيمو د

ده سبز په دښته، پولیگون، دچمتلي په دښته او ځینو نورو سیمو کې په ډله ایزه توگه بنځ شوي دي، یوه پخواني کمونیست جنرال په دې وروستیو کې ویلي دي، چې په یادو سیمو کې د ټانگونو پخوانۍ موضع گانې چې د عسکري تمریناتو لپاره به کار ترې اخیستل کیدو، له همدې بنديانو څخه ډکې شوي دي او بیا خاورې پرې اړول شوي دي.

له کابل پرته دهیواد دنورو ولایاتو په زندانونه کې هم وضعیت همدومره وحشت ناک او بورښوونکی و، او په ټولو زندانونو کې قتل او تعذیبروان و، دبیلگې په توگه په جنوب ختیځ زون کې لوی محبس (دگردیز مرکزي محبس) چې دښار لویدیځ ته موقعیت لري، داسې شواهد شته چې په زرگونو زندانیان یې قتل شوي دي، دمحبس لویدیځ لورې ته اواره دښتي سیمه چې د(پړ او) به نامه یادېږي، په بیلابیلو ځایونو کې یې ډله ایز قبرونه موندل شوي دي، او که په دې سیمې کې دقیقې پلټنې وشي بنایي دلته دترسره شوي وحشت نور اثار هم وموندل شي،

دکندهار دسرپوزې زندان چې دهیواد له سترو زندانونو څخه شمیرل کیږي هم دهمداسې قتل عامونو شاهد و، ددې زندان نه یوازې په شاوخوا سیمو کې خلک په ډله ایزه توگه وژل شوي او دفن شوي دي، بلکې دزندان په محوطه کې هم ډیر خلک ترخاوره لاندې شوي دي د ۲۰۰۳ میلادي کال دجون په میاشت چې دسرپوزې له زندان څخه مجاهدینو یولنډ تونل وهلی و، او یوشمیر مجاهدین ازاد شوي وو، دهمدې جریان یو برخوال او عیني شاهد ملا محمد نسیم وایي، چې دتونل وهلو په مهال په پله پسې توگه دانسانانو هډونه راختل، او دزندان محوطه داسې معلومیده لکه یو ډلییز قبر چې وي، له دې څخه معلومیږي چې

کمونستانو په دې زندان کې هم سخت جنايات ترسره کړي دي، او ډير بنديان يې د زندان په محوطه کې دننه ترخاورو لاندې کړي دي.

په هرات ولايت کې هم د کمونستانو د مهال د شهيدانو ستر ډله ايز قبرونه موندل شوي دي، چې لسگونه زره کسان په کې دفن دي، د هرات د شهيدانو مشهوره هديره (شهادي گمنام) په دې سيمه کې د کمونيستي جناياتو ژوندي او تلپاتې شواهد دي، په دې سربيره دننگرهار د ثمرخېلو د بنسټه، د لغمان د مهترلام بابا او سرخکانو د بنسټې د کونړ کراړه، د کندهار منزل باغ او د صوفي صاحب د بنسټ هغه ځايونه دي چې د کمونستانو د مهال ډله ايزو قبرونو اثرات په کې شتون لري او که په پلټنې په کې ترسره شي، د کمونيستي مهال له زنداني کسانو سره د ترسره شوي جنايت ډير اړخونه به ترې روښانه شي.

په ټوله کې د کمونستانو د واکمنۍ دوره د افغانستان په تاريخ کې د ظلم، زنداني تعذيبونو او د زندانيانو سره دناسم چلند او وژنوله اړخه ترټولو توره او بورڼوونکې دوره وه، چې شايد د بشريت تاريخ يې ډير لږ مثالونه ولري، په دې دوره کې نه يوازې دا چې دهيواد په لراوبر کې د زندانونو او توقيف خانو زياتره بنديان ورک او ووژل شول، بلکهې کوم چې ژوندي راخلاص شول هغه هم دناسمو شرايطو له امله په هميشنيو امراضو لږلي او روحي رنځوران وو، دا ځکه چې هغه مهال د زندان مفهوم له اصلي هدف څخه چې (د اصلاح ځای ورته ويل کيږي) تغير کړی و، او يوازې د تعذيب په ځای بدل شوی و، د زندانيانو داوسيدلو شرايط خورا سخت وو، چې په ژمي کې به له يخ او په اوړي له گرمۍ ځوريدل، د زندانيانو حفظ الصحې ته توجه نه کيدله او نه يې د ذهني بوختيا او تعليم لپاره کوم شرايط موجود وو.

امريکايي يرغل چې ورسره د زندان جوړولو او د کولو نوې لړۍ پيل شوه

له امريکايي يرغل وړاندې د اسلامي امارت په دوره کې د زندانونو د وضعيت په اړه به ووايو، چې اسلامي امارت ښايي د افغانستان په وروستيو حکومتونو کې هغه يوازینی حکومت و، چې ډير محدود شمير بنديان يې درلودل، د اسلامي امارت په مهال د سپيڅلي شريعت له نفاذ سره د جرمي پېښو کچه خورا کمه شوه، او له امارت سره يوازې د مخالفينو ځيني جنگي اسيران بنديان وو، د بنديانو د تربیې لپاره په زندانونو کې تعليمي او تدريسي سلسلې پيل شوې، چې د ډيرو بندي هيوادوالو د اصلاح او هدايت سبب وگرځېدې، مگر د اسلامي امارت د مخالفينو په خوا کې د بنديانو په وړاندې جنايات په خورا بورڼوونکي توگه روان وو، د هيواد په شمال کې د جنبشي قومندان جنرال مالک لخوا د اسلامي امارت تر درې زره زيات هغه بنديان په ډله ايز ډول د دښت ليلې او حيرتان په سيمو کې په ډله ييزه توگه شهيدان شول، چې هلته د يوې موافقې له مخې ورغلي وو او وروسته غدر ورسره شوی وو، د دې پېښو په اړه نړيوالو بشري ادارو هم څېړنې کړې دي او په دې سيمو کې يې بورڼوونکي جنايات تائيد کړي دي، په دې سربيره دهزاره جاتو په سيمو کې هم په بيا بيا د اسلامي امارت نيول شوي افراد د دښمن لخوا په ډله ايزه توگه ووژول شول، د عيني شاهدانو له قوله کله چې د اسلامي امارت لخوا د يکاولنگ ښارگوټی فتحه شو دښمن له

تينبستې وړاندې په دې سيمه کې موجود زندان ته لاسي بمونه ورغوځولي وو او ټول بنديان يې چې شمير يې لسگونو وو په شهادت رسولي وو، په پنجشير کې بيا دنظار شورا ټوپکوالو له بنديانو سره په سخت چلند سربيره په دوی شاقه کارونه کول، لارې او زابوران يې پرې جوړول، او سخت وضعيت يې ورسره کاوه، چې دالنه انساني حقوقو څخه څرگند مخالفت و.

د ۲۰۰۱ ميلادي په اکتوبر کې امريکايانو په افغانستان پوځي تيری وکړ، او له کابل څخه يې د اسلامي امارت دمجاهدينو له عقب نشينۍ وروسته واک خپلې يوې اجيرې ادارې ته وسپاره، ددې يرغل او نوي رژيم له راتلو سره هم مهال هم کټ مټ هغه څخه تکرار شول چې دکمونستانو د واکمني او شوروي يرغل په مهال شوي وو، امريکايي يرغلگرو او تحت الحمايه رژيم يې دکمونستي خاديانو غوندې داولس په زنداني کولو پيل وکړ، په لومړيو کې هر هغه څوک دطالب او مجاهد په شک نيول کيده او زندان ته اچول کيده چې ظاهري صورت او سيرت به يې له نبوي سنتو سره موافق و.

د رژيم او يرغلگرو له رسمي زندانونو سربيره په دې توره دوره کې دشخصي زندانونو پديدې هم سرراپورته کړې، دهيواد په لراوبر کې ټوپکسالاران، داره ماران او دبهرنیو استخباراتو اجيران دبيلابيلو موخو لپاره دشخصي زندان جوړولو په فکر کې شول، دهيواد په شمال کې جنبشي قومندانانو، دغه راز دنظار شورا ټوپکيانو چې هغه مهال يې په کابل او يوشمير مرکزي ولاياتو کې دامريکايي يرغل لپاره مقدمه الجيشي دنده په مخ وړله، ډيرو يې شخصي محبسونه جوړ کړي وو، چې

د شخصي غچ اخيستلو، بندي خرڅولو، د پيسو لپاره برمه كولو او نورو موخو لپاره يې ترې كار اخيست.

دا مهال نو د زندانونه د همدې خود سره او او باشه ټوپكيانو لپاره د پيسو پيدا كولو تر ټولو ښه منبع وه، امريكايي يرغلگر چې هغه مهال د افغانستان د وضعې او د دوست او دښمن د پيژندلو په چاره كې د چا خبره رانده چرگانه وو، د همدغو جگړه مارانو په لومه كې ښكيل شوي وو، او خلك يې يوازې د دوى په مشورو او اشارو باندې نيول او زنداني كول.

څنگه چې امريكايانو به د هر مجاهد په سر همدې قومندانانو ته امتيازات ور كول، نو دوى هم ټوله هڅه كوله چې يو څوك زنداني كړي او بيا يې په امريكايانو باندې وپلوري.

هغه مهال د افغانستان په بيلا بيلو سيمو كې معلوم الهويته قومندانان او ټوپكسالاران په دې جنايت بوخت وو دوى د شخصي اغراضو په خاطر خلك نيول او بيا يې امريكايي استخباراتو ته سپارل، اوله هغوى نه يې په مقابل كې پيسې اخيستلې، دهيواد په شمال تخار او كندز كې د تخار مشهور جگړه مار جنرال داود، پيرم قل ضيائي او ډله يې، په بلخ، هزاره جاتو او شمالي صفحاتو كې جنرال دوستم، فيض الله ذكي، اسحاق رهگذر، محمد محقق عطا محمد نور او نور ټيټ پوري قومندانان او ټوپكوال يې، په لويديځ افغانستان كې تورن اسمعيل او ټوپكوال يې، په هلمند كې اميردادو او اخوندزاده شيرمحمد، په كندهار كې خالد پښتون، گل اغا شيرزى، احمد ولي كرزى، اكرم خاكريزوال، عبدالرازق، كرم، نازك، حاجي گلالي، خال محمد، اغاشاه او نور، په روزگان كې خان محمد خان او مطيع الله پوپل په زابل كې

تور قوماندان، حميد الله توخي او نور افراد يې، په غزني کې اسد الله خالد او په وردگو کې مظفر الدين او دنظار شورا ټوپکوال، په لوگر کې عتيق لودين، په پکتيا کې پاچا خان خدراني، عبدالله مجاهد، اسحاق گرديزي او عبدالمتين حسين خيل، په خوست کې خيال باز شيرزوي، دلبرجان ارمان او نور ټوپکوال، په پکتیکا کې زکیم خان قومندان، په ننگرهار کې ظاهر قدیر، حضرت علي، په کونړ کې ملک زرین دغه راز د هیواد په مرکزي ولاياتو او کابل ته څیرمه سیمو کې دنظار شورا پورې تړلي قومندانان لکه قسیم فهیم، بسم الله خان، بابۀ جان، گل حیدر، سید خيلي، بصیر سالنگي او نور په دې ډول جناياتو بوخت وو.

په دې مهال کې د هیواد په بیلابیلو سیمو کې د طالبانو او مجاهدينو په تور نیول شوي زندانيان د همدې جگړه مارانو په لاس نه یوازې امریکایانو ته و سپارل شول بلکې په زرگونو یې قتل عام هم شول، په همدې لړ کې په کندز، بغلان، هزاره جاتو بلخ، شبرغان، او ځینو نورو سیمو کې دا تراژیدي رامنځته شوې، په کندز کې چې کوم مجاهدين د ملل متحد په منځګړیتوب د یوې موافقې له مخې په دې شرط رشید دوستم ته تسلیم شول چې په خوندي توګه به جنوبي ولاياتو يعني هر څوک خپلو سیمو ته لېږدول کیږي، زیاتره یې یا ځای په ځای ووژل شول او سلګونه نورو یې تر مزار پورې په کانتینرونو کې د ساتنګۍ له وجې په شهادت ورسیدل، د زابل ولایت د سیوري ولسوالۍ او سیدونکی ملا محمد اکبر چې له دې پېښې روغ راوتلی وایي چې هر کانتینر ته تر سلو ډیر کسان ورواچول شول، دی وایي کله چې د کانتینر دروازه راپسې وتړل شوه، نو سم دستي نفس تنګي پیدا شوه، په دې کې د ځینو ملګرو

د کانتینر لاندینی غولي ته پام شو چې دلرگینو درو (تختو) څخه جوړ و، نوموړه هغه درې ټولې وایستې او په دې توگه د کانتینر لاندې برخه خلاصه شوه او تازه هوا راغله چې له همدې امله زموږ ملگري روغ پاته شوو، خو کله چې مزار ته ورسیدو ومولیدل، چې دا کثره کانتینرو ټول بندیان پرته له دوو دریو کسانو څخه شهیدان شوي وو.

له دې پیښې وروسته په قلعه جنگي کې د دوستم ملیشو د امریکایي استخباراتو په اشاره د زندانیانو د قتل عام لپاره یو دسیسه جوړه کړه چې په پایله کې د مزار په قلعه جنگي کې بندي په سلهاوو زندانیان په شهادت ورسیدل، دغه راز په همدې موده کې یو زیات شمیر بندیان د شمال په بیلابیلو برخو کې په پټه او ښکاره توگه شهیدان شول، یا تر ډیره وخته په شخصي زندانونو کې وساتل شول او وروسته خپلو کورنیو ته د پیسو په مقابل کې ورپرېښودل شول، په دې موده کې د شبرغان زندان یو ځل بیا دسترو جنایاتو شاهد و، په دې زندان کې هم ډیر کسان زنداني شول، چې ډیر کم شمیر یې بیرته ژوندي راخوشي شول په افغانستان له امریکایي یرغل وروسته د شخصي زندانیانو د ساتلو په چاره کې نه یوازې افغان جگړماران بوخت وو، بلکې د دې کار لپاره یو شمیر بهرنيان هم افغانستان ته راغلي وو، د ۱۳۸۳ هـ ش کال په منځنیو میاشتو کې د کابل په کارته پروان کې یو داسې زندان وموندل شو، چې د جک آی ډیما په نامه یوه امریکایي تبعه په شخصي توگه جوړ کړی او زندانیان یې په کې ساتل، وروسته ده وویل چې په دې کار کې د نظار شورا قومندان او د کرزي د ادارې لوموړی د معارف ! وزیر یونس قانوني هم ورسره شریک و.

امريکايانو له يرغل سره سم د زندانيانو د ساتلو لپاره بيلابيل زندانونه جوړ کړل، په دې زندانونو کې ځينې يې بنکاره وو، مگر ځينې نور يې داسې وو چې تر اوسه يې موقعيت نه دی تشخيص شوی، د کندهار هوايي ډگر، د بگرام زندان، د خوست هوايي ډگر او يوشمير نور د امريکايانو له بنکاره زندانونو څخه و، دغه راز په بيلابيلو ولايتونو کې د PRT مراکز هم د زندانيانو د ساتلو لپاره کارېدل او اوس هم تر ډيره حده د همدې او نورو بشر ضد کارونو لپاره استعمالېږي.

کره راپورونه او يوشمير راخلاص شوي بنديان وايي چې امريکايي پوځيان له معلومو زندانونو څخه پرته نور پټ زندانونه هم لري، چې د ژوند شرايط يې خورا سخت او وحشيانه دي، د همدې راپورونو په اساس امريکايان په خپلو سمندري اډو، او په ختيځه اروپا او خليج کې په خپلو قرارگاډو کې هم پټ زندانونه لري، چې له نړيوالو بشري سازمانونو څخه پټ ساتل شوي دي، خو د امريکا د معلومو زندانونو له جملې تر ټولو مشهور زندان د گوانتانامو زندان دی، چې د کيوبا په جنوب شرقي څنډه کې د گوانتانامو په جزيره کې جوړ شوی دی، د زندان په په افغانستان د امريکايي يرغل په لومړيو کې د ۲۰۰۱ لومړي کال په پای کې په ياده جزيره کې د ډيره امريکايي سمندري ځواکونو لخوا تاسيس شو، چې وروسته د افغانستان د جگړې اسيران وړانته انتقال شول، او يو دنړۍ له خبر جوړونکو زندانونو څخه شو.

په کابل کې د کرزي د حکومت له ټينگښت سره حکومت هم پخواني زندانونه له سره فعال کړل او نوي زندانونه يې هم جوړ کړل، او يو ځل بيا يې د افغان اولس له بچيانو ډک کړل، په ۱۳۸۲/۲/۱ هـ ش نيټه

حامد کرزي د يوه فرمان په صادرولو سره د زندانونو عمومي رياست چې په داخله وزارت پورې تړلی و، دمحابسو او توقيف خانو د عمومي رياست په نامه په عدليې وزارت پورې وتاړه، په دې سربيره يې د هيواد په لراوبر کې د زندانونو د توسيع لپاره په کار پيل وکړ، د کرزي د ادارې د عدليې وزارت د راپور له مخې د امريکا پرمختيايي ادارې USAID په لومړني کومک کې دمحابسو له رياست سره د زندان جوړولو لپاره د پنځه مليونه ډالرو مرسته وکړه، دغه راز NDS موسسې او نورو مرستندويانو هم په دې برخه کې همکاري وکړه چې په دې توگه دوی و توانيدل چې د افغانستان په سطحه ۳۵ زندانونه، او ۳۵۲ توقيف خانې له سره فعالې او گټه اخيستنې !! ته چمتو کړي.

په دې لړ کې د پل چرخي زندان چې د کابل په ختيځ کې پروت دی هم له سره په اساسي ډول جوړ شو، د دې زندان هغه برخه چې پخوا د کورنيو چارو وزارت مربوط وه عدليې وزارت ته وسپارل شوه، او کومه برخه يې چې د دفاع وزارت مربوط وه، هغه امريکايانو ته په واک کې ورکړل شوه، امريکايانو دا برخه له سره ورغوله او د گوانتانامو او باگرام د زندانيانو لپاره يې يونوې محبس په کې جوړ کړ چې چارې يې د امريکايانو لخوا کنترولېږي، د عدليې وزارت د چارواکوله قوله د دې وزارت په مربوط محبس ۵۲۰۰ تنه زنداني دي، په پل چرخي سربيره د افغانستان د ازاد اولس په وړاندې په ټولو ولاياتو او ولسواليو کې هم نوي زندانونه د محبس او تعذيب د يوې نوې مرحلې د پيل په نيت فعال شول.

د اشغال په لس کلنه دوره کې زندانونه او په کې تر سره شوي جنايات

وراندي وويل شول چې په افغانستان دامريکايي يرغل له پيل سره يوځای يو ځل بيا د زنداني کولو بهير پيل شو، امريکايانو او کينول شويو ګوډاګيانو يې د افغانستان په بيلا بيلو سيمو کې دخپلو زنداني مخالفينو د ساتلو لپاره دهيواد په مختلفو سيمو کې ګڼ زندانونه فعال کړل، په دې لړ کې څو مهم زندانونه چې دامريکايانو په ولکه کې وو، د باګرام سترېدنام زندان، د کندهار د هوايي ډګر تور زندان او د خوست په ساراباغ امريکايي مرکز کې امريکايي وحشي زندان د يادولو وړ دي، له دې پرته په مختلفو سيمو کې امريکايانو تقريباً په خپلو ټولو قرارګاوو کې مؤقتي توقيف خاني او زندانونه درلودل خو مشهور يې همدا ياد شوي دي.

په ټوله کې ويلی شو چې په دې موده کې دامريکايانو په لاس د زنداني کيدونکو، د نيولو طريقه او په زندان کې د ساتلو او تحقيقاتو وضعیت خورا بورې نوونکی و، امريکايانو په خورا وحشيانه ډول خلک نيول، او بيا يې خورا له زور زياتي ډک چلند ورسره کاوه، د کابل ولايت اوسيدونکی مولوي عبدالصير چې امريکايانو په هماغو وائلو کې نيولی، خپل د نيول کيدو په اړه وايي.

(دامريکايانو د يرغل په وائلو کې دروژې مياشت وه، ما د کابل په موسهي کې له خپلې سپين سرې مور نه اجازه او خداي پاماني واخيسته او له کور څخه د قران کریم د ترجمې او تفسير او زدکړې په نيت

د طالبی په سفر و و تم ، غوښتل مې له کابل څخه پکتيکا دا ورگون له لارې ، جنوبي وزيرستان ته لاړ شم او هلته د مولوي نور محمد په مشهوره مدرسه کې سبق و و ايم ، کله چې دانگور اډې سيمې ته ورسيدم ، گورم چې امريکايان او داخلي ډاډه ماران يې په لويه لار کې ولاړ دي او خلک څاري ، زما چې د ملايي لباس او سپينه مسنونه پگړۍ په سر وه ، نو عسکرو له لرې څخه څارلم کله چې وړلند شوم ، نويوه افغان عسکر غږ وکړ چې (طالب دی) په همدې غږ سره نورو عسکرو راباندې رامنډي کړې ، او د ټوپکو په کونداغو يې گوزارونه راباندې پيل کړل ، ما نارې کړې ولې مې وهی ! زه د مدرسې طالب يم ، سبق ته روان يم ، خو هيچا زما خبرې ته غوږ نه نيو په همدې کې يې پر مخي چپه کړم ، او يوه عسکر په سر سر د سوکانو گوزارونه راباندې پيل کړل ، نه پوهيږم دا عسکر کراته باز و ، که څنگه خو سوکونه يې داسې راباندې لگيدل لکه په ډبرو مې چې په سر سر وهي ، بالاخره يې لاسونه هم ډير ټينگ تر شا راوتړل ، خو وهل ټکول لا روان وو ، زما مخ ځمکې ته و ، او له پوزې او خولې مې وينې روانې وې ، په دې وخت کې امريکايي عسکر هم راورسيدل ، افغان عسکر ته يې څه وويل چې هغه وهل بند کړل ، مگر کله چې امريکايي عسکر لاړل ، بيا يې په وهلو پيل وکړ ، وروسته امريکايان بيا راغلل ، يوه غټ امريکايي يوه خړه کڅوړه راپرس کړه ، وروسته يې له ځمکې راپورته کړم ، په بغل کې يې واخيستم او نږدې چې کوم ټانگ ولاړ وهغه ته يې وروغوړځولم ، ټانگ حرکت وکړ او څه وخت وروسته بيرته ودرېد ، په دې وخت کې يې له ټانگ څخه راکښته کړم او په يوه ژوره کوټه کې يې واچولم ، دوه درې ساعته په دې کوټه کې همداسې بې حاله پروت وم ، چې امريکايان په چيغو او نارو راغلل ، راپورته يې کړم په انگليسي يې په زوره زوره څه راته ويل خو زه پرې نه پوهيدم ، يوبل

طاق ته يې بوتلم چې ميز او څو کي په کې وي، هلته سترگې را خلاصې او په يوه چوکۍ کينول شوم، او د يوه افغان ژباړن په توسط تحقيق راڅخه پيل شو، اول يې دنوم او ادرس پوښتنه وکړه او بيا يې دا پوښتنه وکړه چې طالب يې که القاعده؟ ما وويل زه دمدرسې شاگرد يم، او همدا اوس مدرسې ته روان وم، خو محقق او ترجمان به بيا بيا پوښتنه تکراروله او غوسه يې کوله، چې څو ځله يې ما پوښتنه ځواب نه کړه نو ترجمان په دروازه کې ولاړ امريکايي عسکر ته چې گوته په ماشه ولاړ و اشاره وکړه او ماته يې وويل چې که دا پوښتنه داخل ځواب نه کړي هغه عسکر ته امر کوو چې ودې وژني، ما ورته وويل الحمد لله ډيره دخوشالي خبره ده شهيد به شم، له دې تحقيق نه وروسته بيرته کڅوړه راپرسر شوه او هماغې تل خونې ته راوستل شوم، دا وخت د ماسپښين لمونځ ناوخته و، ما د لمانځه لپاره ډيره غوښتنه وکړه، خوا اجازه رانکړل شوه، او تر ما خوستنه پورې مې د يوه لمانځه فرصت هم پيدا نکړ، ځکه همداسې زولانه وم او امريکايي عسکرو مې غوښتنه نه اوريدله

د اتنها د يوه زنداني د نيول کيدو د لومړنيو مراحلو کيسه ده، حقيقت دادی چې هر بندي کيدونکی کس په همداسې وحشي ډول د امريکايانو لخوا نيول کيدو او د زندان هره مرحله يې همداسې له ظلمه ډکه او بوږنونکې وه، دغه راز په کندهار، بگرام او نورو سيمو کې هغه ځايونه چې امريکايانو دغه بنديان په کې ساتل، د ژوند شرايط يې خورا سخت وو، بنديان ديځنۍ او گرمۍ له لاسه له سختو ستونزو سره مخامخ وه، د ژوند لپاره له اوليه ضرورتونو هم محروم ول، د بدرفت کوم سالم سيستم او ترتيب يې نه درلود، خوراک يې کافي او سم نه و، داودس، ضروري غسل او عبادت لپاره ازادي نه ورکول کيده، بنديان له جسمي او روحي ناروغيو کړيدل، اوله دې ټولو ستونزو سره سره

د امريکايي پوځيانو، مستنطقينو، او پلټونکو له خورا وحشيانه چلند سره مخامخ ول، چې هيڅ پای او انتها يې نه درلوده، د بگرام او کندهار له اضطرابي زندانونو وروسته امريکايانو د افغان جگړې د زندانيانو د ساتنې لپاره يوه بله بنديخانه جوړه کړه، چې بنيادي زندانونو په تاريخ کې ترټولو خبرساز زندان وي، هغه چې له امريکايي بشردوستانې څخه يې په ښه توگه پرده پورته کړه او تر اېده به د امريکايي تاريخ په ټنډه د تور داغ په حيث پاته وي.

د گوانتانامو زندان

گوانتانامو د لاتيني امريکا د کيوبا هيواد په جنوب شرقي برخه کې د يوې جزيرې او خليج نوم دی، چې له اوس نه ډېر وړاندې په ۱۹۰۳ ميلادي کال کې د اهمه جزيره د يوه قرداد له مخې د کيوبا لخوا د امريکا متحده ايالاتو ته په اجاره ورکړل شوې ده، اوس په دې سيمه کې امريکايي سمندري سرتيري مهم مراکز لري، په افغانستان له امريکايي بريد وروسته امريکايانو په همدې جزيره کې د افغان جگړې د زندانيانو د ساتلو لپاره يو زندان جوړ کړ، چې تر اوسه پورې يوشمير زندانيان په کې ساتل کيږي.

سره له دې چې امريکايي پوځ او استخبارات دنړۍ په بيلابيلو برخو کې خورا ډېر پټ او ښکاره زندانونه لري، چې په دې لړ کې په سمندري اډو او د امريکا په نورو مستعمرو کې پټ زندانونه د يادولو وړ دي، خو گوانتانامو زندان هغه څه و، چې امريکايانو په ښکاره دخپلو د ښمنانو د ويرولو او رواني جنگ لپاره جوړ کړی و، چې له همدې امله يې له بنديانو سره خورا سخت چلند کيده.

د گوانتانامو زندان په اړه امريکايانو په صراحت سره ويل چې دغه زندان هيڅ قانون او دستور نه لري، دوی دليل وايي څنگه چې دا زندان د امريکا له خاورې بهر دی او د بل کوم قانوني حکومت ترسلطه لاندې هم نه دی، نو ځکه په کې هيڅ قانون نه چلېږي، دغه راز امريکايانو ددې زندان قيدي خلک زندانيان يا مظنونين نه بلل بلکې متخاصم دښمنان يې ورته ويل، او په دې توگه په نړيوالو بشري کنوانسيونونو کې د بنديانو لپاره تثبيت شوي حقوق هم په څرگنده ترېنسولاندې کول او د زندانيانو لپاره يې هيڅ بشري حق په رسميت نه پېژاند.

د گوانتانامو زندان ته انتقال چې د الوتکې ۲۲ ساعته مزل دی، هم خورا په وحشتناکه بڼه و، چې بنديان په خورا سخت حالت کې په کلکو چوکيو پورې په نيمه ناست شکل تړل کيدل او بيا د هيڅ حرکت، خوراک، خوب او نورو ضرورياتو اجازه نه ورکول کيده، په زندان کې د بنديانو د اوسيدو ځای هغه قفسونه دي، چې يوازې دوه متره طول او يونيم متر عرض لري، د بندي خوراک، څښاک، خوب، سپورت، عبادت او هر څه په همدې کمه محوطه کې ترسره کېږي.

دا زندان چې په سلگونو افغانانو او د نورې نړۍ مسلمانانو يې تکليفونه گاللي دي، تراوسه د بشر په تاريخ کې ترټولو مشهور او وحشت ناک زندان پېژندل شوی دی، په زندان کې د تحقيقاتو او پلټنو وضعیت خورا دردونکی بلل شوی، بنديان حکايت کوي، چې ډير سخت تعذيبونه او شکنجې ورکول شوي دي، دبيلگې په توگه، په تل خونو کې کوټه قلفي، د ماشينونو په واسطه په گرمو شويو يا يخو شويو اطاقونو کې ساتل، په لوږه او تنده کې ساتل، جعلي خطونه جوړول، په بيا بيا جزايي کول، په بنديانو مسخرې وهل، برقي شارټونه ورکول، د سپيو په واسطه د اړل، جامې وېاسل او لوڅ عکسونه اخيستل، په هوا

کې راځوړند کول، او د (واټر بورډينگ) سزا ورکول، واټر بورډينگ د سزا هغه ډول دی، چې اوسنيو امريکايانو ته له پخوانيو صليبپانو څخه په ميراث پاته ده، دا سزا له اوس څخه څو پيړۍ وړاندې په اوسنۍ هسپانيه او پخواني انډلس کې د زورواکو صليبپانو د احتساب د ادارې لخوا د مغلوبو مسلمانانو په وړاندې کاريدله، ترڅو يې له خپل دين څخه واورې، ددې سزا په مهال بندي ستوني ستغ ځملول کيږي، په خوله او پوزې باندې يوه لوند نرم ټوکر وراچول کيږي، او بيا له پاسه اوبه پرې ورپريښودل کيږي، کله چې بندي تنفس اخلي نو د پوزې او خولې لارې يې ټوکر هم له ساه سرې تيريږي، تردې چې دا لوند ټوکر يې د تنفس لاره په بشپړه توگه بنده کړي، په دې مهال بندي په خورا تکليف په څو دقيقو کې يوځل سا اخيستلای او بيرته وباسلی شي، چې په دې توگه بندي مړ کيږي هم نه او په سخت تکليف او نفس تنگۍ باندې مبتلا وي.

هغه عکسونه چې د گوانتانامو د مظلومو په اړه نشر شوي دي، په نړيواله کچه د وحشت له اړخه بيساري بلل شوي دي، په عکسونو کې په څرگنده ليدل کيږي چې امريکايان له بنديانو سره خورا ناوړه چلند کوي، ددې زندان د زندانيانو په وينا په زندان کې ډير انفرادي زندانونه او د مهمو زندانيانو د ساتلو ځايونه موجود دي، چې په کې د ترسره شويو جناياتو په اړه يې ډير معلومات نشته، په دې زندان کې څو ځله د امريکايي شکنجو او مظلومو په ترڅ کې زندانيان په شهادت هم ورسيدل، ياسر، مانع، علي عبدالله، ابو طلحه، معلم اول گل، مولوي عنايت الله او داسې نور هغه زندانيان دي چې د امريکايي مظلومو په نتيجه کې يې ساه ورکړې، ددې زندان د بد وضعيت او امريکايي مظلومو په اړه که په تفصيل ليکل کوو بيا يې کتابونه پرې ډک شي، لکه همدا اوس چې ددې زندان په ترڅو واقعاتو څو کتابونه ليکل شوي او

لاهم په نړيواله کچه ليکل کيږي، دگوانتانامو انځور، ماتې زولنې، له حجرې تر پنجرې، دگوانتانامو زندان او داسې نور هغه کتابونه دي چې ددې زندان په اړه ليکل شوي دي، خو لاهم په نړيواله کچه ددې زندان په اړه حقايق رابرسيره کيدونکي دي، او ډير څه به پرې وليکل شي.

دگوانتانامو زندان چې امريکايانو دخپلو مخالفينو دويړولو په هدف جوړ کړی و، په پای کې يې معکوسه نتيجه ورکړه، ددې زندان جنایاتو له يوې خوا دافغانستان او نړۍ په کچه دامريکايانو په خلاف سخت نفرت او کرکه راوپاروله له بلې خوا يې امريکايي بشريت پالنه هم تر نه جبيړه کيدونکي حده رسوا او شرمنده کړه، په پايله کې دزندان دوضعيت په اړه په نړيواله کچه مظاهره پيل شوې، تردې چې ددې زندان دتړلو لپاره دامريکا دفلوريدا ايالت په ميامي کې هم ديوډله بشري فعالينو لخوا چې ټولو دکيو با دزندانيانو په شان سرې جامې اغوستي وې درنده مظاهره وشوه، دهمدې فشارونو په پايله کې باراک اوباما په ۲۰۰۹ کال کې اعلان وکړ، چې دا زندان به وتړي، مگر اوس هم دازندان فعال دي، خو دزندانيانو شمير يې بيخي کم شوی او تقريبا دوه نيم سوه زندانيان په کې داسارت شپې تيروي.

د بگرام زندان

بگرام د کابل په شمال کې دامريکايانو ترټولو ستره او مهمه اډه ده، په دې اډه کې امريکايانو يو ستر زندان هم ودان کړی، چې تقريبا دگوانتانامو زندان ته ورته دی، دازندان چې په پرله پسې توگه په اصطلاح نوبتي شکل پکې ترزوډير افغانان دوخت شپې تيروي، په

لومړيو کلونو کې يې وضعيت تراټکل پورته وحشتناک و، دلته هم د تحقيقاتو او نور تعاملاتو په برخه کې له بنديانو سره امريکايي چلند کېت مټ د گوانتانامو غونډې دی، دلته هم د تور زندان په نامه يو پټ زندان شتون لري، چې خاص بنديان په کې اچول کېږي او د ژوند شرايط يې خورا سخت دي، په دې وروستيو کې د سره صليب د کميټې لخوا د دې زندان د وضعيت په اړه يو راپور نشر شوی، چې د بگرام زندان وضعيت يې له گوانتانامو څخه بد بللی، د باگرام زندان چې هميشه زر (۱۰۰۰) تنه زندانيان په کې ساتل کېږي، په بيا بيا د شکنجو، قتل او تعذيب خبرونه ترې راوتلي دي، په ۲۰۰۵ کال کې د دې زندان يو شمير زندانيان په ناڅاپي توگه نادرکه شول چې تراوسه يې درک نه دی لگيدلی او نه يې امريکايي چارواکو په اړه مطبوعاتو ته څه ويلي دي، غالب گومان دادی چې د اکسان به د امريکايانو لخوا په شهادت رسول شوي وي.

د بگرام زندان هم عين د گوانتانامو غونډې له هر ډول بشري قانون د پلي کولو څخه لوړ!! دی، بنديان له خپلو کورنيو سره د ملاقات فرصت نلري په دې وروستيو کې له ډيرو نړيوالو اعتراضو وروسته امريکايانو بنديانو ته فرصت ورکړی چې له خپلو قريبانو سره د انټرنېټ له لارې ملاقات وکړي، دغه راز په دې زندان کې محاکمه کيدونکي بنديان د ازادانه دعوا چلولو او وکیل نيولو، اختيار هم نلري، هغه نمايشي محکمې چې دلته د بنديانو لپاره د اثريزې وکالت، او قضا او هرڅه يې تحميلي بڼه لري چې زنداني يې بايد په پټو سترگو ومنی.

په دې وروستيو کې د بگرام زندان نوم د امريکايانو لخوا په پروان زندان تبديل شوی او داسې ويل کېږي چې نور به هم پراخ شي.

د پل چرخي زندان

پل چرخي زندان د کابل په ختيځه سيمه کې موقعيت لري، چې د افغانستان ترټولو ستر زندان دی، د دې زندان د جوړښت چارې په په ۱۳۵۰ لمريز کې پيل شوې چې د څلور کلونو په ترڅ کې پای ته ورسيدې، د زندان په حلقوي شکل جوړ شوی چې، گڼې بلاکونه لري، چې بيا د بلاکونو په منځ کې سالونونه او اطاقونه موجود دي، سره له دې چې دا زندان د قانون له مخې يوازې د ۲۰۰۰ تنه بنديانو د ساتنې ظرفيت لري، خو د کمونيستي دور غوندې د کرزي په حکومت کې هم په دې زندان کې د خپل ظرفيت څخه څو برابره زيات بنديان اچول شوي دي، د زندان زياتره حصې د کابل د چارواکو په ولکه کې دي، چې په زرگونو بنديان په کې ساتل کېږي، دغه راز يې ځينې بلاکونه د خارجيانو لخوا کنټرولېږي، چې هغوی د گوانتانامو او باگرام څخه را انتقاليدونکي بنديان په کې ساتي.

د کمونيستي دورې غوندې د اوسني مزدور رژيم په دوره کې هم د زندان د خورا ترخو خاټو او واقعيتونو شاهد پاته شوی دی، د دې زندان بنديان وايي چې په تيرو څو کلونو کې په بيا بيا له سختو ستونزو سره مخامخ شوي دي، په گڼو ستونزو سر بيره يوه اساسي ستونزه د بنديانو د دوسي او سرنوشت نه خپرل دي، دې زندان ته چې يو ځل څوک ور داخل شي، بيا که په خپله د مختلفو لارو څخه د خپل سرنوشت پوښتنه او د محاکمې هڅه ونه کړي، نو امکان يې شته چې تر ډيره وخته په زندان کې پاته شي، له همدې امله خوداسې کسان شته چې له تيرو لسو کلونو

راهيسې په دې زندان کې پراته دي، په داسې حال کې چې هيڅ جرم او گناه يې معلومه نه ده.

په دې سربيره له بنديانو سره د حکومتې چارواکو ناسم چلند، د خوراک او حفظ الصحې د سيستم ناسموالي، مجاهد بنديان دنور و مجرمو اشخاصو په واسطه ځورول او هغوی ورسره په يوځای کې اچول او نورې هغه ستونزې دي چې د دې زندان بنديان يې په بيا بيا اعتصابونو ته اړ کړي دي، چې ډير ځله خو بنديانو د لوړې د اعتصابونو په مهال خپلې خولې هم گندلي دي.

د ۲۰۰۹ ميلادي کال په وروستۍ مياشت کې هم د پل چرخي په زندان کې بنديانو اعتصاب کړی و، دا چې دوی ولې په اعتصاب مجبور شوي، هغه مهال يوه بندي الاماره ويب پاڼې ته د زندان د وضعیت په اړه داسې کيسه کړې وه.

(يونيم په دري متره کې اطاق دی د اطاق د پاي خواته کمو نصب دي د کمو له بغل سره دوشۍ ولاړه ده د اطاق مخ په اوسپنيزو پنجرو پوښل شوي په هر د اړول اطاق يا تشناب کې دوه دوه يادري دري بنديان اچول شوي دي زما هم په دې ځاي کې شپږ مياشتې وتلي دي د ځينو نورو کلونه پکې تير شوي دي د دې بنديانو خوب خوراک لمونځ غسل او ټول ضروريات په همدې درې متري محدوده کې پوره کيږي او د ضرورت لپاره د بهر وتلو هيڅ فرصت هم نه ورکول کيږي اطاق سره له دې چې له لويه سره مشکلات لري خو زمونږ ژوند ځکه ډير تريخ دي چې له کمو سره ډير په تکليف يو کمو زمونږ دناستې ځاي ته دومره نژدې دي چې کله زه اوز ماملگري د خوب په مهال پښې غځوو نو ورسره لگيږي څنگه چې دا اطاقونو د همدې کمو وله وجې ډير چټل شوي نو ځکه ډير بنديان

ناروغه شوي هم دي چې تراوسه يې د سمې تدابي فرصت نه دي موندلي. دغه بلاک خصوصي بلاک بولي چې دنورو بلاکوپه نسبت په کې لږ بنديان ساتل کيږي ويل کيږي چې په دې بلاک کې دروسانو په مهال مهم بنديان ساتل کيدل دغه راز د نيمو شپو اعدامونه هم په همدې ځاي کې ترسره کيدل ددې بلاک وحشي فضا او په ديوالونو او غولي ځينې نښې نښانې هم د همدې خبرې تصديق کوي په دې بلاک کې دهيواد دبيلابيلو سيمو او په بيلابيلو توروو تورن کسان بنديان دي چې يوه زياته برخه يې دهيواد دجنوبي سيمو دي په دوي کې دتنکيو ځوانانو په شمول دپاخه عمرکسان هم شته دقران کريم حافظان، طالب العلمان او حتي مدرسو او سپين ږيري عالمان هم په همدې تشنابو کې شپې او ورځې تيروي، دغه خلک چې ټول له درنو باعزته او په دين او وطن مينو کورنيو سره تړاو لري له ډيري مودې راپديخوا په دې زړه دردونکي ماحول کې ژوند کوي چې تراوسه ترې افغانان او نورمسلمانان ناخبره پاته ول دوي چې دې ځاي ته راوړل شوي نو دخپل جرم سزا اوقيد د معلوميدو په تمه دي، مگر له څو کلونو تيريدو وروسته لا ډيري ملگري دمحکمې د ترسره کيدو لپاره نه دي ورغوښتل شوي دځينو يوه محکمه او دچا دوه محکمې شوې او بيا يې ددوسيې غم نه دی خوړل شوي نوځکه همدا سې بې پوښتنې او پلټنې پاته دي لنډه دا چې زمونږ ژوند نور له دې وتلي و چې زغم يې ولرو نوځکه مو په اعتصاب او احتجاج لاس پورې کړ...

په تيرو څو کلونو کې دپل چرخي په زندان کې ددښمن لخوا په انفرادي وژنو، ځورونو او شکجنو سربيره څو ځله عمومي قتلونه هم وشول چې گڼ شمير بنديان په کې په شهادت ورسيدل، له دې جملې يوځل په ۲۰۰۴ ميلادي کال کې دښمن په زندانيانو بريد وکړ چې څلور تنه زندانيان يې شهيدان او گڼ نور يې ټپيان کړل، چې بيا د زندانيانو په

مقابلې پرېد کې د دښمن څلور تنه پوليس هم ووژل شو، د ۱۳۸۴ کال د کب په ۷ مه نيټه هم د زندان په ځينو بلاکونو باندې دښمن هجوم وروړو چې تر لسو ډير بنديان يې شهيدان کړل او ۳۲ تنه نور تپيان شول، خو مطبوعاتو په دې پرېد کې د شهيدو شويو زندانيانو شمير ۷ تنه ښود.

د ۱۳۸۷ کال د قوس ۱۴ نيټه په وروستيو کلونو کې د پل چرخي د زندان لپاره تر ټولو کرغېړنه او بوږنوونکي ورځ وه، چې دې زندان ته يې يو ځل بيا د کمونيستي مهال واقعات ورپه زړه کړل، په دې ورځ د دښمن لسگونو په وسلو، لاسي بمونو او زهري گازونو سمبالو عسکرو د زندان په څو بلاکونو هجوم وروړ، او د بنديانو په ويشتلو، وهلو او لوټولو يې پيل وکړ، په دې ناځوانمردانه برید کې ۳۲ تنه بنديان چې د هيواد د مختلفو سيمو او سیدونکي وو په شهادت ورسيدل، او گن شمير نور تپيان شول، دا پيښه يو خورا ښکاره جنايت و چې د مظلومو زندانيانو په وړاندې ترسره شو، خو د بشر د حقوقو د عوه گيرو نړيوالو ادارو پرې هيڅ غبرگون هم ښکاره نه کړ، د دې پيښې په وړاندې اسلامي امارت سخت غبرگون وښود او له دښمن څخه يې د انتقام اخیستلو، هوډ څرگند کړ، چې بالاخره د همدې کال د سلواغې د مياشتې په ۲۳ درويشتمه نيټه په ټولو اړونده مراجعو (عدليه وزارت او محاسبو رياست) باندې مؤثر فدايي عمليات ترسره شول چې دښمن ته په کې خورا درانه تلفات واوښتل.

د پل چرخي په زندان کې بل د يادونې وړ جنايت تېر کال د بنديانو د ډله ايز اعدام هغه جريان و چې دروژې په مبارکه مياشت کې پيل شو، د کره شواهدو له مخې د دې جنايت په مهال لسگونه تنه افغان بنديان د کرزي په رسمي غوښتنه اعدام شول، چې د دښمن دا عمل د اسلامي امارت لخوا په سختو ټکو تقبيح شو.

د پل چرخي په زندان کې که په تيرو لسو کلنو کې ټول ترسره شوي جنايات راسپړو او د بنديانو حکايات رانقلوو بنايي مطلب ډير دراز شي، خو دلته به يوه شيبه د بنديانو هغه مشکلاتو ته غور وکړو چې د دې زندان بنديان همدا اوس ورسره لاس او گريوان دي، د دې زندان يو تن بندي خپل مشکلات داسې راشميري.

۱= موږ يوشمير ملگري چې مخکي په مرکزي زندان کې په تشنابو کې اچول شوي وو اوس يې د گوانتانامو بلاک ته راوستلي يو مگر دلته هم هغه ظلم جريان لري، له هغه راپدېخوا موږ ټول چې يونيم سل کسه کيږو په کوټه قلعي کې ساتي.

۲= له خوب څخه مو بې وخته او بې ضرورته راوينسوي چه اوس مو اعصاب خراب شويدي.

۳= د پای وازي لپاره څوک نه را پرېږدي که راهم شي نو ورته وايي ځی ځی تاسي خو طالبان ياست دپا يوازی په ځای کې يې بنځي اونران يو ځای کښينولي وي.

۴= يوشمير ملگري يې پرته له محکمې اوسپيناوي بيرته راڅخه باگرام ته يووړل.

۵= د عفوي له فرمانونو څخه يې مستثنی کړي يو.

۷= موږ ته تخفيف نه راکوي او په خپلو دوسيو مو نه خبروي چه موږ کوم جرم کړی دی.

۸= له موږ سره په دې ظالمانه چلند نه طالبان خبردي نه پارلمان نه بشر حقوقو والا ونه بل څوک.

۹= زموږ څه نه اوريدل كيږي كله چې يو هيئت راځي نو زموږ په نمايندگي يا جاسوسان ورولاړوي يا هغه بنديان چې اعصاب يې له لاسه ورکړي وي.

۱۰= ډوډۍ موږ په لږده نه سره راكوي نه توده، كالي نه راپريږدي تشناب كاغذ نه راكوي دغه راز قچي، وغيره ضروري اسباب نه خپله راكوي او نه يې چې موږ راوغواړو راپريږدي، له همدې امله دملگرو دسرو او بریتو وینستان ډیر زیات غټ شوي دي.

۱۱= داختر په شپو کې يې دځينو ملگرو بریتونو دتوهين په دود په زور وروخړل.

۱۲= دبنديانو دسپكاوې په دود يې تګ سره كالي ورکړي، چې دماشومانو غوندې يې کشکونه په کې اچولي.

۱۳= کړکۍ يې راپسي ويله ننگ کړيدي توري هندارې يې په کي لگولې دي نه رڼا وينو او نه هم لمر چه دې وضعیت دسر، سترگو، اعصابو مريضۍ راپيدا کړي، د علاج او دوايي بندوبست هم نشته.

۱۴= په موږ کي داسي بنديان شته چه اوس يې اته کاله پوره کيږي خوشروشت يې ندی معلوم.

۱۵= زموږ دمحبس مشر دشمالې تلوالې سړی دی چه جنرال واسع نوميرې اوله موږ سره ډيره دښمني پالي اوشخصي تضاد اسره لري.

نو که داسي حال وي بيا به اعتصاب کوو نورڅه مو په وس کي نشته يادي يو داسي هيئت راشي چه زموږ حالات په خپلو سترگوله نژدې وگوري.

په تېرو کړنو کې دگوانتانامو، باگرام او پل چرخي د زندانونو ځينې واقعات دنمونې په توگه ياد شول، که بيرته خپلې عنوان شوې موضوع ته راشو په تيرو لسو کلونو کې امريکايي يرغلگرو او کورنيو اجيرانو يې په خپلو بنديخانو او توقيف ځايونو کې سخت مظالم ترسره

کړي دی، چې په وخت يې په اړه نړيوالو خبري رسنيو مستند راپورونه، ویديويگانې او تصويرونه نشر کړي دي، په يادو زندانونو سربيره دافغان بنديانو په وړاندې بل ترټولو خطرناک ځای د کابل درژيم دملي امنيت ادارې زندانونه دي، چې اوس هم پخواني کمونيستي خاديان پکې فعال دي، او مؤمنو بنديانو ته خورا سختې شکنجې ورکوي، د کابل دملي امنيت د کارکوونکو په اړه ويل کيږي چې دکرزي درژيم دبېلې هرې ادارې په نسبت ډير بې رحمه او عقده لرونکي دي، دوی د سزاگانو له هغو ډولونو څخه کار اخلي چې عموماً نه استعمالیږي، دبيلگې په توگه ويل کيږي، چې دبنديانو تناسلي آلو ته برقي شارټونه ورکوي او په همدې ناحيو کې سخت گوزارونه ورکول کيږي، چې له دې څخه د کابل دواکمنو پست مزاجي او نامردي ډيره ښه څرگنديدلای شي.

له زندانيانو سره امريکايي چلند د بشري حقوقو د نړيوالو تړونونو په هنداره کې

امريکا او يوشمير نور غربي حکومتونه دزياترو هيوادونو په کورنيو چارو کې د مداخلې لپاره د بشري حقوقو له وضعيت څخه ديوې بهانې په توگه استفاده کوي، دوی هغه وضعي قوانين چې دملگرو ملتونو او يوشمير نورو تحت الحمايه ادارو په توسط يې د بشري حقوق درعايت لپاره ترتيب کړي، دځمکې په سر ترټولو معتبر اسناد بولي، چې نړيوال يې بايد ورسره ومنې.

خو د تعجب ځای دادی چې امريکايان او نور لويديځوال خپله هم په عملي ميدان کې په دې قوانينو او تړونو باندې عمل نه کوي، او نه يې ځان په عملي ډگر کې په رعايت مکلف بولي، دلته به دبيلگې په توگه

د زندانيانو د وضعیت په اړه د ملگرو ملتونو لخوا د ځينو وضعه شويو قوانينو ځيني مواد راواخلو او بيا به وگورو چې لويديځوالو په خپلو دې ترتيب کړو قوانينو باندې څومره عمل کړی دی.

د ۱۹۸۸ کال په دسامبر کي د ملگرو ملتونو د مجمع عمومي لخوا تصويب شوي، د بنديانو د حمايت قطعنامه داسې وايي.

۲ اصل : هيڅ څوک په هيڅ ډول زندان کې بايد شکنجه نه شي، او نه بايد بې رحمانه، غير انساني او توهين آميزه سزا ورکړل شي، هيڅ قسم شواهد او شرايط نه شي کولای د زندانيانو شکنجه يا غير انساني او توهين آميز مجازات توجيه کړي.

۱۲ اصل : له نيول کيدو وروسته بندي بايد دا حق ولري، چې سمدستي، خپل د کورنۍ غړي او دوستان، له خپل نيول کيدو څخه خبر کړي، دغه راز له يوه زندان يا محل څخه بل ته د انتقال څخه يې هم خبر کړي، ترڅو هغوی ورسره لازمه همکاري وکړای شي.

۱۷ اصل : فرد له نيول کيدو وروسته بايد سمدستي وروسته دا حق ولري چې په خپل زړه ځان ته مدافع وکيل ونيسي، ترڅو په قانوني چوکاټ کې دنوموړي له حق څخه دفاع وکړي.

۱۸ اصل : نيول شوی فرد بايد د زندان په مهال له خپل قانوني وکيل سره هميشه د ليدلو، ملاقات او مشورې مجال ولري، او د دې لپاره بايد کافي وخت ورکړل شي.

۲۱ اصل : نيول شوی فرد په زور په اعتراف کولو، يا د بل چا په ضد په شاهدي ورکولو نه شي مجبوريدلی، بندي بايد د پوښتنو گروپونو په مهال له تهديد او خشونت سره مخامخ نه شي.

د ملگرو ملتونو لخوا د بنديانو د وضعیت په اړه ترتیب شوي دا قانون ۳۹ اصول لري، چې په ټولو کې یې د دغو یادو څو مادو په شکل همداسې (گل خبرې) کړي دي او بنديانو ته یې خورا ډیر حقوق ټاکلي دي، په دې سربیره د ملگرو ملتونو لخوا په ۱۹۸۴ کال په تصویب شوی یو بل قانون کې چې (د شکنجې ضد کنوانسیون) ورته وایي، هم د بنديانو شکنجه، هتک حرمت، اعدام او وهل ټکول په کلکه منع شوي دي، خو لکه څنګه چې بنکاري دغه قوانین د لویدیځو یرغلګرو په تیره د امریکا په قاموس کې یوازې د کاغذ دمخ کرښې بلل کيږي، ځکه په عملي ډګر کې ورته هیڅ اعتناء نه کوي.

موږ له تیرو لسو کلونو راهیسې وینو، چې امریکایانو په زرګونو بې ګناه افغانان په غیرموجهه توګه زندانونو ته اچولي، اعدام کړي یې دي، سختې شکنجې او تعذیبونه یې ورکړي، روحي او جسمي سزاګانې یې ورکړې، او په جبر او اکراه سره یې په اعترافونو مجبور کړي دي.

د مدافع وکیل حق چې د ملگرو ملتونو کنوانسیون پرې بیا بیا ژبه ټکوي، امریکایان یې په رسمیت نه پیژني، دوی د نمایشي محکمې غوندې بنديانو ته هم په خپله خوښه یو نمایشي مدافع وکیل نیسي او بیا یې چې څنګه خوشه وي هماغسې حکم پرې کوي.

د امریکا په بندي خانو کې پراته بنديان دا حق نلري چې دخپلې کورنۍ له غړو او دوستانو سره مخامخ لیده کاته وکړي، یا یې له نیول کیدو وروسته له خپل وضعیت څخه خبر کړي، دوی په دې وروستیو کې بنديانو ته یوازې دومره حق ورکړی چې دخپلې کورنۍ له غړو سره د انټرنټ په مټ ملاقات کولای شي هغه هم د بندي تر نیول کیدو څو میاشتې یا کلونه وروسته.

د ملگرو ملتونو او د بشرد حقونو د نورو نړيوالو ادارو لخوا د تصويب شويو قطعنامو لوړې شو مادې ددې لپاره راوړل شوې، ترڅو يې لوستونکي وگوري او بيا يې د بنديانو په اړه د امريکايانو له عملي چلند سره پرتله کړي، چې له دې څخه په اسانه معلوميدلای شي چې لويديځوال په تيره امريکايان د بشرد حقونو په اړه په خپله دعوا او شعار کې څومره دروغجن دي، دوی په دې اړه خورا ډيرې قطعنامې امضاء کړي دي، جايزې يې ټاکلي دي، او په مطبوعاتو کې پرې ډير ټينگار کوي، خو په عملي ميدان کې د هر چا په پرتله دوی ډير د بشرد په وړاندې جنايتکاران او د حقونو تلف کوونکي دي.

د زندانيانو په اړه د اسلامي امارت چلند او پاليسي

د بنديان په وړاندې د اسلامي امارت چال چلند او مقرر پاليسي، په ټوله کې له هغه څه څخه مشتمله ده چې اسلامي ارشادات يې لارښوونه کوي، په دې اړه په همدې کتاب کې يو مستقله ليکنه شته، چې د زندانيانو اساسي حقوق او ورسره د چلند څرنگوالی په کې روښانه شوی دی.

د اسلامي لارښوونو په رڼا کې زندان د تعذيب او زور زياتی ځای نه بلکې د ټولنې د اخلاقي مجرمو اشخاصو د اصلاح او تربيت ځای بلل کيږي، د اسلامي امارت د واکمنۍ په دوران کې د زندانونو وضعیت تقريبا تربيتي مدرسو ته ورته و، او بندي اشخاصو ته ديني او حرفوی زده کړې ورکول کيدلې، ددې ترڅنگ د يوشمير بې لارې ماشومانو او نويو ځوانانو لپاره چې د ټولنې د اذيت سبب کيدل، دارالتاذيبونه جوړ شوي وو.

اوس هم اسلامي امارت دمجاهدينو لپاره په ترتيب شوي کاري لائحه کې مجاهدين په دې مأمور کړي دي، چې له زندانيانو سره پوره اخلاقي چلند وکړي، اوله شرعي فيصلې پرته هيڅ ډول تعذيب او شکنجې ورنه کړي، دمجاهدينو دکاري لائحه ۱۵ مه ماده په دې اړوند داسې صراحت لري.

۱۵- څوک چې له مجاهدينو سره اسير شي نومجاهدين دې په لوږه، تنده، يخ او گرمۍ سره عذاب نه ورکوي که څه هم دمرگ مستحق وي بلکې هرډول شرعي فيصله چې باندې شوې وي دهغې مطابق به تعزيرو ورکوي هغه که وژل وي او يا بله سزا.

دغه راز داسلامي امت دهغو بندي زامنو په اړه چې ددښمن په بنديخانو کې زندانيان دي، هم اسلامي امارت بې تفاوته نه دی پاته شوی، د بندي مجاهدينو دراخلاصولو او ورسره دملا تړ لپاره اسلامي امارت په خپلو تشکيلاتو کې يو ځانگړی کميسيون جوړ کړی، چې په بيلابيلو برخو کې دبنديانو دازادۍ او حق ورکولو لپاره کار کوي، په دې سربيره اسلامي امارت په بيا بيا له مختلفو لارو او وسايلو څخه په استفاده هڅه کړي ده چې دافغان مجاهد اولس بندي زامن ددښمن له منگولو څخه راخلاص کړي، دهمدې لپاره دهيواد په بيلابيلو برخو کې په زندانونو باندې بريدونه شوي، او بنديانو ته دنجات اسباب برابر شوي دی، په دې لړ کې درې ځله دکندهار د مرکزي محبس ټولو زندانيانو ته دځانگړو عملياتو له لارې نجات ورکول، دغه راز د ۱۳۸۹ لمريز کال د سرطان په ۲۷ دفراه ولايت دمرکزي زندان ماتول او تر ۳۰ ډير زندانيان ازادول او د ۱۳۸۸ دسرطان په ۲۳ دزابل ولايت دمرکزي زندان دلسگونو بنديانو ازادي چې داسلامي امارت دمجاهدينو دخاصو عملياتو په پايله کې انجام شوه، ديا دولو وړ دي.

دوهم فصل

په وروستیو لسو کلونو کې په هیواد کې د زندان ماتولو پېښې

په وروستیو لسو کلونو کې دهیواد په بیلابیلو ولایتونو کې زنداني مجاهدین په دې توانیدلي چې د دښمن له محبسونو څخه د نجات لاره ومومي، په دې لړ کې د بندیانو د نجات د انفرادي پېښې خورا ډیرې دي، خو څو ځله داسې هم شوي دي چې مجاهد بندیان د زندانونو په ماتولو توانیدلي وي، او په ډله ایزه توګه ټولو ته د نجات لاره برابره شوې وي.

په تیرو څو کلونو کې درې ځله د کندهار د سرپوزې، محبس، دوه ځله د فراه ولایت مرکزي محبس او یو ځل د زابل مرکزي محبس د مجاهدینو لخوا مات شوي دي، او ګڼو زندانیانو ته یې د نجات لاره خلاصه شوې ده، دا چې مجاهدین څنګه او له کومو وسائلو او تاکتیکونو څخه په استفاده و توانیدل چې دوه ځله د فراه ولایت مرکزي محبس مات کړي، دلته یې ځکه یادونه نه کوو، چې په دې مواردو کې د مجاهدینو تاکتیکونه خورا حیرانوونکي وو، چې تراوسه محرم ساتل شوي او دښمن هم پرې نه دی خبر شوی او مجاهدین کولای شي، په بیا بیا یې استعمال کړي، اما د زابل ولایت د مرکزي محبس د ماتېدو او د کندهار د سرپوزې د محبس د ماتیدو د پېښو په اړه به یو لړ معلومات او مطالب درته وړاندې کړو.

د زابل د مرکزي زندان څخه د بنديانو خلاصون

د زابل ولايت په مرکزي محبس کې چې گڼ شمير بنديان او سیدل، د ۱۳۸۸ هـ ش کال د سرطان په ۲۳ نيټه د شپې مهال يو شمير مجاهدينو د ځانگړي پلان له مخې يو لړ عمليات ترسره کړل، او خپلو ډيرو ملگرو ته يې له زندان څخه د وتلو زمينه برابره کړه، د دې پيښې د نورو جزياتو په اړه مو د همدې عملياتو د برخوالو مجاهدينو له جملې له يوه سره شوې مرکې ته پام راگرځوو، چې د الاماره ويب پاڼې لخوا هغه مهال ورسره شوې وه.

د کلات زندان د ماتېدو په اړه د يوه زنداني مجاهد دسترگو ليدلی حال

د الاماره ويب سايت درنومينه والو د مطبوعاتو له لارې به خبر شوي ياست چې د زابل ولايت د کلات په ښار کې زنداني مجاهدينو د تير کال په څير يو ځل بيا د خپلو فولادې ارادو او همتونو نمونه وړاندې کړه د کلات مرکزي زندان چې تر ۳۵ پورې مجاهدين پکې اسيران وو د همدغو مجاهدينو د همت به برکت مات شو او ټول مجاهدين ترې راوتل چې اوس الحمد لله ټول په عافيت سره خپلو محفوظو سيمو ته رسيدلي دي.

د همدې راخلاصو شويو مجاهدينو له جملې څخه موله يوه سره مرکه کړې چې ستاسو پام ورته راگرځوو.

پوښتنه: گرانه وروړه لومړې دخپلې دې تاريخي برياوې او ازدي مبارکي درته وايو او بيا که زموږ لوستوالو ته ځان وروپيژنئ؟!

ځواب: زما نوم ملا محمد نعيم دی د زابل ولايت او سيدونکی يم اوله څو کلونو په همدې ولايت کې د جهاد په مقدسه وظيفه بوخت وم نژدې او ه مياشتې وړاندې مې دخپلو جهادي فعاليتو په لړ کې د کلات ښار په يو برخه کې په څو تنو موټر سايکل سپرو استخباراتي چارواکو د

بريد نيت لاره خود بريد په مهال مې توپانچې کار پريښود نو ځکه د دښمن له خوا ژوندی ونيول شوم او د اتيرې او ه مياشتې د زابل په لوی زندان کې قيدي وم او دوو محکومو په لس کاله قيد محکوم کړی وم.

پوښتنه: که د قلات زندان د ماتېدو د واقعي په باره کې راته کيسه وکړئ څنگه و توانيدی چې زندان مات کړئ؟

ځواب: کيسه داسې وه هلته په محبس کې په مجاهدينو د يرزيات ظلم کيده مونږ داسې پروگرام جوړ کړ چې په هر قيمت وي له دې زندانه به ځان خلاصوو او گر که شهيدان هم شو د اپلان مو په سيمه کې له مجاهدينو سره هم شريک کړ چې کله مونږ ووزو چې دوی بايد زمونږ مخې ته درهنمايي اوسانتې لپاره آماده وي همدا سې و شول مونږ په محبس کې پنځو تنو ملگرو يو ماز ديگر مشوره سره وکړه چې سبا سهار چې پيردارد وينښلولو لپاره راځي حمله به پرې کوو او نور چې هر څه پيښ شول همداو وچي سهار پاو کم څلور بجې وې چې موظف سړی چې د محبس د قومندان و راره دی زمونږ دروا وينښلولو لپاره راغی کله چې بيرته ووت پدې وخت کې مونږ حمله پرې وکړه اوله مړۍ نه مو ونيو خو نارې يې وکړې او بيا خپه او بې هوشه شو په همدې وخت کې مونږ له همدې دراوزې راووتو او نورو بنديانو ته ورغلو د دوو نورو کوټو چې طالبان پکې بنديان وو دهغو قلفونه مومات کړل او ملگري راووتل مونږ څو ملگري د همدې پيردار اطاق ته ورغلو که څه وسله په لاس راغله خو هلته هيڅ هم نه وه او بيا د زندان انگرته راووتلو خود باندي مولارنرله نو ځکه مو د پيردار د کوټې کړکې ماتې کړې او يوه بل سراي ته وروو دلته يوه لويه محکمه دروازه وه له همدې سره مو هم زور وواهه او بلاخره موله بيخه وايسته پدې وخت کې د شاوخوا پوښتو پوليسو هم ټکان (ډزي) شروع کړل خو زمونږ ملگري اکثره راوتلي وو دلته لاندې رود دی

مونږ په همدې خوا راغلو خوزمونږ له بهره راغلي نور مجاهدین ملگري دمحبس لمر خاته خواته د زړې شفا خانې سره او د لويديځ په خوا د زړې قومندانۍ خواته مونږ ته انتظار وو مونږ له خپلو ملگرو سره له يوځای کيدو وروسته راده ته ولويدو خو درود په دواړو غاړو د عسکرو پوستې وې مونږ د همدې پوستو تر مابين راووتلو له پوستونه يو يو ټک کيده خو زمونږ ملگري بې خاره روان وو چې له څه مزله وروسته د سيوري ولسوالۍ په خوا د مجاهدينو علاقې ته ورسيدو چې لله الحمد لله دمجاهدينو په سيمه کې يو او هيڅ مشکل نشته.

پوښتنه: د دې محبس د موقعيت په باره کې که معلومات راکړئ چې شاوخوا يې امنيتي پوستې شته او که نه؟

ځواب: محبس د قلات ښار جنوب ته دی چې دا علاقو هواسناسي بولي د لمر خاته خواته يې په نيم کيلو متر کې د امريکايانو غټ مرکز ياپي آرتي ده شمال خواته يې لوی عسکري غونډی چې د ملي اردو قرارگاه په کې پرته ده دغه راز يې شاوخوا د امنيه قومندانۍ په شمول ډيرې امنيتي پوستې هم دي خو مجاهدين الحمد لله د الله تعالى په نصرت و توانيدل چې له دې ټولو پوستو را تير شي او خوندي سيمو ته ځان ورسوي.

پوښتنه: په محبس کې څو تنه بنديان وو، ولې نيول شوی وو او څو تنه به را خلاص شوي وي؟

ځواب: په محبس کې به بنديان نور ډيره خو ۳۵ تنه طالبان وو چې په داتير و څو کلونو کې په جهاد کې اسيران شوي وو په دوی کې په چالس په چا ان پنځلس او شل کاله قيد ختلی وو ځينو څلور يا پنځه کاله همدلته تير کړي وو زما د معلومات له مخې دغه ۳۵ تنه ټول را خلاص شويدي او څوک ندي نيول شوي ځکه هلته ماليدل چې ټول را ووتل.

پوښتنه: دغه پنځه شپږملگري چې په عسکري حملو کې وکړه ددوي نومونه درته ياد دي؟ ځواب: هوله ما نه پرته نور ملگري لکه: ملا عبدالله، ملا عبد الولي، ملا روزي محمد اخند او ملا محمد نبي وو.

د سرپوزې زندان د ماتېدو پيښې ته کتنه

د سرپوزې زندان چې د کندهار په لويديځ کې موقعيت لري، د افغانستان له مشهورو زندانونو څخه شميرل کيږي، د زندان چې د سردار داود خان دواکمنۍ په مهال په پراخه ساحه کې جوړ شوی دی، په جنوب لويديځ زون کې ترټولو ستر زندان دی، په تيرو څو کلونو کې چې په دې زندان کې په بيا بيا گڼ شمير مجاهدين زندانيان شول، تر اوسه پورې درې ځله مجاهدين توانيدلي دي چې د زندان مات کړي، او ټولو زندانيانو ته نجات ورکړي.

په لومړي ځل د کندهار زندان د ۲۰۰۳ کال د جون په مياشت کې مات شو، هغه مهال په دې زندان کې د بنديانو شمير ډېر نه و او يوازې ۴۵ تنه په کې اسيران وو، د کندهار اوسيدونکي ملا محمد نسيم چې هغه مهال له زندان څخه راخلاص شوی دی، د زندان ماتولو کيسه داسي بيانوي.

هغه مهال موږ گڼ مجاهدين د کندهار د سرپوزې په محبس کې بنديان وو چې شمير مو تقريباً ۴۵ تنو ته رسیده، کله چې د مزدور دولت دواکمنۍ په لومړيو کې حامد کرزی کندهار ته په سفر راغی، نو د خرقې شريفې سره نږدې د عبد الرحمن په نامه يوه تن په کرزي باندې د کلاشينکوف ضربه وکړه، چې کرزی ترې بچ شو، خو دغه عبد الرحمن نامی وروسته په شهادت ورسول شو، ددغه عبد الرحمن ځينې انډيوالان چې له نوموړي سره د همکارۍ شک پرې

كیده، له موږ وړاندې نيول شوي، او د كندهار د سريوزې محبس ته راوستل شوي وو، هغوی نه پوهيږم څنگه يو (كولنگ) له ځانه سره را تېر كړي و، او بيا يې هڅه به يې كوله چې له دې زندان څخه تونل ووهي، مگر مخكې له دې چې خپل كار پيل كړي، له دې ځايه كابل ته انتقال شول، كله چې موږ محبس ته راغلو، نو دغه كولنگ مو پيدا كړ چې د يوه اطاق په غولي كې پټ كړاى شوى و، كله چې مو پيدا كړ نو هوډ مو وكړ چې د سوري په وهلو كار پيل كړو، خودلته مشكل دا و چې ددې تونل خاوره به چيرته اچوو، دلته نو په زندان كې يو خالي اطاق و، چې كله ناكله به ملگرو مجلس په كې كاوه، موږ د زندان عسكرو ته وويل چې دا اطاق هسې خالي ولاړ دى، او ملگري په كې هسې مجلس او بنډار كوي، هسې نه دا اطاق هيندارو، دروازو يا نورو ځايونو ته زيان پېښ كړي، داسې به وكړو چې دا زندان ته به قلف ورواچوو، عسكرو ته زمونږ خبرې خوند وركړې، او همدا اطاق مو قلف كړ، مگر ددې اطاق يوه كړكۍ وه، او كله چې مو له يوې كوتيې څخه تونل وهل پيل كړل، نو خاورې به مو په څاډرونو كې راوړې او له دې كړكۍ څخه به مو همدې خالي اطاق ته ورغورځولي.

په دې تونل كې په همدې يوه كولنگ باندې څو ورځې كار وشو، چې تر لسو ورځو پورې ورسیده، او ملگرو به په نوبت كار كاوه، او نور ملگري به په دعاگانو او تلاوتونو لگيا ووترڅو دا هڅې رسوا نشي او كاميابي ته ورسېږي، دلته نو تونل يوه پاڅه ديوال ته ورسیده، او موږ گومان كاوه چې اخري ديوال ته مو ورساوه، كله مو چې تر ديوال لاندې تير كړ، او وروسته مو پورته سوري كړ، نو د زندان په ماښام كې را سوري شو، دلته معلومه شوه، چې د زندان د جوړېدو په مهال په ځمكې كې پټ يوه پوخ ديوال تير شوى ترڅو زندانيان تونل ونه ووهي، له دې غلطۍ وروسته مو بيرته د دغه سوري خوله په بوټو وربنده كړه، او كار ته مو ادامه وركړه، ترڅو له ډير تكليف

وروسته په ۱۲ مه ورځ مو اخري ديوال ته ورساوه، کله چې اخري ديوال ته ورسیده، نو په همدې شپه د بنديانو ايستل پيل شول، په پيل کې ضعيف او زخمی بنديان وايستل شول، او په دې توگه ټول بنديان په بريا سره ووتل او نجات يې پيدا کړ.

په دوهم ځل د کندهار زندان د ۲۰۰۸ کال د جون په ۱۴ شپه د مجاهدينو په يوه منظم بريد کې درې وړې شو، او تقريباً ټول بنديان يې چې شمير يې ۱۲۰۰ ته رسیده راخوشي شول، د دې عملياتو په مهال لومړی د شپې په نهه نيمې بجې مجاهدينو د زندان په مرکزي دروازه د ټانکر په واسطه د موټر بم بريد ترسره کړ، چې د زندان د ودانۍ يوه برخه او دوازه يې ونړوله، وروسته مجاهدينو د زندان په حفاظتي پوستو تعرضي عمليات پيل کړل او په يوه شيبه کې يې د دښمن ټول سرتيري چې شمير يې لسگونو ته رسیده ووژل، او مجاهدين زندان ته په داخلیدو و توانيل، زندان ته له داخلیدو وروسته مجاهدينو بنديان ازاد کړل، او سيمې ته د راوستل شويو موټرونو په واسطه اوځيني يې پلي درې او پنجاوې ولسواليو او شاوخوا نورو سيمو ته انتقال کړل، د ابريد چې خورا ډير بنديان په کې را ازاد شول د مجاهدينو يوه نمونه يې بريا وبلل شو، او د دښمن په روحياتو يې خورا بد اثر وکړ.

د کندهار د زندان دريم ځل ماتېدل چې په نړيواله توگه هيښوونکی رویداد وبلل شو، د روان ۲۰۱۱ ميلادي کال د اپريل په ۲۵ و، دا ځل مجاهدينو له خورا هيښوونکي تاکتيک او عملياتو څخه کار واخيست، چې په پايله کې يې د سرپوزې له زندان څخه د ټولو ۵۴۱ بنديانو په خلاصون و توانيدل، دا چې دا پيښې څنگه رامنځته شوه، ماهيت يې څه و، څه عواقب يې درلودل، او په اړه يې څه غبرگونونه وښودل شول په راتلونکو مطالبو کې به يې ولولئ.

د کندهار زندان د ماتېدو د پېښې په اړه د الاماره ويب پاڼې لومړنۍ بشپړ خبر چې په نړيواله ميډيا کې يې ستره مطبوعاتي هنگامه جوړه کړه

د کندهار مرکزي زندان مات، ۵۴۱ مجاهدين ازاد شول

د روان ميلادي کال د اپريل ۲۵ شپه د افغانستان د اسلامي امارت مجاهدين د لوی څښتن تعالی په نصرت په دې و توانيدل ترڅو د کندهار زندان مات او ۵۴۱ تنه زنداني مجاهدين چې ۱۰۲ تنه يې قومندانان وو ازاد کاندې، د پېښې بشپړ جريان په دې ډول دی. کندهار محبس د هيواد په سطحه د دښمن مشهور او خورا ستر محبس دی، د امحبس مختلفې څانگې لري، چې مهمې يې د جنايي او سياسي بنديانو څانگې دي، چې مجاهدين بنديان ټول د دې محبس په سياسي څانگه کې ساتل کيدل، حاضر دمه د دې محبس په سياسي څانگه کې مجموعاً ۵۴۱ تنه مجاهدين بنديان وو، د افغانستان د اسلامي امارت تر سرپرستۍ لاندې د کندهار مجاهدينو د تيرو کاميابو عملياتو په تعقيب څه موده وړاندې يو ځل بيا داسې پلان جوړ کړ ترڅو په دې محبس کې زنداني مجاهدين ازاد کاندې.

د مجاهدينو له پلان سره سم، پنځه مياشتې وړاندې د محبس د جنوب خوا له ۳۲۰ مترۍ څخه مجاهدينو تر ځمکه لاندې په يوه تونل کار شروع کړ، مجاهدينو په خورا ځيراکت، راز ساتنې او مسلکي ډول خپل کار ته ادامه ورکړه، مجاهدينو خپل د تونل په تيرو څو مياشتو کې ۳۲۰ متره وغځاوه چې په دې توگه د دښمن تر امنيتي پوستو او د کندهار هرات د لويې لارې څخه لاندې تير شو او مخامخ د کندهار محبس سياسي څانگې ته ورغی. په وروستيو کې چې د دې تونل کار پای ته

رسيدلى و، مجاهدينو په خوندي توگه د ټولو بنديانو درايستلو لپاره خپل پلان له سره تجديد کړ، په داسې ډول چې د پلان دکاميابي لپاره دمحبس په شاوخوا سيمه کې دفدايي مجاهدينو يوگروپ هم بايد شتون ولري، ترڅو دخلاصون د عملياتو په مهال ددبښمن داحتمالي عکس العمل په وړاندې په تهاجمي عملياتو لاس پورې کړي.

له پروگرام سره سم تيره شپه يوولس بجې له محبس څخه د بنديانو دايستلو کار پيل شو، څرنگه چې دمحبس دننه دمجاهدينو له جملې يوازي درى تنه ددې پلان څخه خبر و نو هغوى به هرې کوتي ته ورتلل ويده بنديان به يې په نوبت راوېښول او بيا به يې دتونل په خوا رهبري کول، په دې توگه دټولو کوټو د بنديانو دايستلو کار پيل شود شپې تقريبا درى نيمې بجې وې چې له محبس څخه وروستى بندي مجاهد هم راويستل شو چې پدې توگه دمحبس جنوب ته په خوندي ډول ووتل وروسته دمجاهدينو دپلان سره سم دمجاهدينو دانتقال لپاره همدې سيمې ته موټر او ستل شول او ټول مجاهدين په پوره اطمینان خوندي سيمو ته انتقال کړاى شول. د يادونې وړ ده چې په دې بنديانو کې دزخميانو، ناروغانو او ډيرو ضعيفو بنديانو په شمول ټول بنديان راايستل شوي دي، او دزدان په سياسى برخه کې هيڅ زنداني هم نه ده پرېښودل شوى.

ددې عملياتو برخوال مجاهدين وايي چې عمليات خورا بريالى انجام شول، تردې چې دبښمن هيڅ خبر نه شو او نه يې غبرگون وښود له همدې امله دمجاهدينو دفدايانو منتظره قطعه هم پرته له عملياتو له سيمې ووتل.

ددې پېښې ترټولو جالب اړخ داو چې دا عمليات د شپې په ۳ نيمې بجې پاى ته ورسيدل خو دبښمن دلمرختو په مهال هم لاله پېښې خبر نه و، سيميز خلک او دصحنې څارونکي مجاهدين وايي چې له عملياتو څلور ساعته وروسته هم دمحبس په شاوخوا کې دبښمن کوم داسي تحرک نه ښکاري چې له پېښې ددوى خبردارى ترې وفهمېږي.

باید وویل شي چې په سیمه کې په داخلي د بنمنانو سربیره د بهرنیانو هم گڼ شمیر ځواکونه، قرارگاوي، او امنیتي کامرې فعالې دي، خوله عملیاتو خو ساعته وروسته هم د بنمن ټول ځواکونه په دې نه دی توانیدلی چې د ترسره شو یو عملیاتو ماهیت درک کړي.

له الاماره ویب پاڼې نه په مننه

د زندان د ماتېدو کیسه

(تصور څنگه په حقیقت بدل شو)

لیکوال: عبدالرؤف حکمت

د کندهار زندان

د کندهار مرکزي محبس د کندهار ښار لویديځ پلو ته د سرپوږي په سیمه کې د کندهار - هرات د لويې لارې شمال ته متصل پروت دی، دا د افغانستان په جنوب کې تر ټول ستر حکومتی محبس دی، چې د زرگونو کسانو د ساتلو ظرفیت لري، محبس یوه مرکزي دروازه لري، په منځ کې یې متعدد د بلاکونو دي او په شاوخوا یې یو محکم لوړ دیوال راڅرځیدلی دی. دا محبس خورا په اساسي ډول جوړ شوی دی، په څلورو کونجونو کې یې د ترصد او څار لوړ برجونه ودان شوي، دغه راز یې په لویه چار دیوالي سربیره تر څمکه لاندې هم څو پاڅه دیوالونه ترې راچاپیره شوي ترڅو له زندان څخه بهر ته د تونل وهلو مخه ونیول شي.

خو له دې ټولو امنيتي ترتيباتو سره سره د زندان د افغانستان او
 بنايي دنړۍ په سطحه يوه كيسه زيرونكۍ زندان هم وي، په تېرو اتو
 كلونو كې درې ځله د دې زندان په سياسي بلاك كې ټول بندي كسان په
 دې توانيدلي چې له زندان څخه د تېښتې لاره ومومي، لومړۍ ځل په
 ۲۰۰۳ كال د جون په مياشت كې د دې زندان له سياسي بلاك څخه بندي
 مجاهدين په دې و توانيدل چې د زندان له دننه څخه تونل ووهي او ټولو
 بنديانو ته چې شمير يې ۴۵ تنو ته رسیده له تونل څخه د وتلو لاره هواره
 كړي، ورپسې د ۲۰۰۸ كال د جون په مياشت كې په دې زندان باندې
 د اسلامي امارت مجاهدينو بريد وكړ چې په پايله كې يې د زندان ټول
 ساتونكي ووژل شول او نږدې ۱۲۰۰ بندي مجاهدين ازاد كړاى شول، له
 دې پېښې وروسته د كندهار چارواكو او امريكايانو د زندان ساتلو ته
 توجه خورا ډيره كړه، كاناډايانو د زندان د ساتنې لپاره ځانگړي پوليس
 وروزل، دغه راز يې د امنيتي برجونو شمير زيات كړ، د زندان په
 شاوخوايي امنيتي كامرې ولگولې، او گرد چاپيره يې يوه ژور خندق
 ترې را تاوه كړ، خو له دې ټولو هڅو سره سره دروان ۲۰۱۱ ميلادي كال
 د اپريل په ۲۵ مه مجاهدين د يوه اوږده پلان په نتيجه كې و توانيدل له
 زندان څخه ۵۴۱ تنه زنداني مجاهدينو ته دراولو امكان برابر كړي.

تصور محض

د كندهار د ښاري چريكي مجاهدينو له جملې يوه تن چې له خپلو
 اړيكونه په استفاده يې د كندهار د محبس په دننه او شاوخوا سيمه كې
 ځان ښه بلد كړى وه، يوه ورځ له ځان سره د اسوچ وكړ چې آيا ممكنه نه ده
 چې دې زندان ته د سر ك د بلې غاړې له يوه كور څخه تونل وايستل شي،
 او بنديانو ته دراولو امكان برابر كړي؟؟ دا تصور په لومړيو كې خپله

همدې مجاهد ته هم خندوونکې ښکارېده او له چا سره د شريکولو زړه يې نه شوای کولای، خو وروسته نوموړی په دې اړه پوره باوري شو، او يوه ورځ چې د کندهار په ښار کې له خپلو دوو نورو ملگرو سره په رکشا کې سپور و، له ملگرو سره يې خپل د انظر شريک کړ، په لومړيو کې خپله دده غوندې يې نورو ملگرو ته هم دا له امکانه لرې بريښيده او يوه خطرناکه بې ځايه خواړي يې بلله، خو بالاخره يې په لوی خښتن اټکاء وکړه، خپل د اپلان يې په کندهار کې د اسلامي امارت دمجاهدينو له مشرتابه سره شريک کړ او دهغو د هداياتو په رڼا کې څلورو تنو سره همرازو ملگرو هوډ وښود چې که هر څو خطرناک او ناممکن بريښي دوی حاضر دی يوځل دا پلان تجربه کړي.

د ګادر جوړولو کارخانه

دې هوډ منو مجاهدينو له اوس څخه شپږ مياشتې وړاندې لومړی د کندهار محبس جنوب لويديځ کونج ته څيرمه د عمومي سرک په بله غاړه يو کور په کرايه ونيو، په کور کې پخوانۍ کوټې نړيدلې وې نو لومړی يې يوه نوې کوټه په کې جوړه کړه، دغه راز يې په کور کې د سيمتي ګاډو د جوړولو لپاره ټول لازم مواد هم را يوځای کړل، خو تنه کاريگري هم ورسره ونيول چې دورځې به يې سيمتي ګادر جوړول، او مازديگر به بيرته دخپلو کورونو په خوا تلل، په همدې وخت کې لومړی څلورو تنو مجاهدينو چې په سرای کې د پيره دارۍ په نامه پاته کيدل د سرای له همدې نوې جوړې شوې کوټې څخه د زندان په خوا تونل شروع کړ.

څلور مياشتې ستړۍ کوونکي کار

لومړۍ کار څلوروتنو پيل کړ، په داسې شکل چې يوه تن به کولنگ واهه او نورو به خاوره انتقالوله، د خاورې دنقل لپاره څنگه چې تونل تنگ او لاسي ريږې نه په کې چليده، نو ددې کار تنظيموونکو په بازار کې خودکوچنيانو د لوبو بايسکلونو راونيول، ارابې يې ترې وايستې او په همدې کوچنيو ارابو يې وړې وړې باډۍ نصب کړې، همدا کوچنۍ لاسي جوړې شوې ريږې دوی له خاورو ډکولې او بيا يې د يوې رسي په واسطه د غاردخولې په خوا رابښکلې، دلته دوی خاوره رايوځای کوله او بيا به يې ولاړ موټر ته ورپورته کولو او سهار مهال چې کندهار ښار ته له شاوخوا سيمو څخه د خرڅلاو لپاره له خاورې ډک موټر راځي دوی هم خپل د خاورو ډک موټر په هماغه حساب کې ښار ته داخل او خاوره يې ترينه خرڅوله، دوی تردو مياشتو پورې په څلورو کسانو کار کاوه او وروسته يې ملگري ۸ کړل، د اتو کسانو په وخت کې يې هره شپه نږدې ۴ متره کار کاوه، دوی چې خپل کار سل ميټرۍ ته ورساوه نو د نفس تنگۍ له ستونزې سره مخ شول، تردې چې ۱۵۰ مترۍ په مسافه کې يې نور هيڅ ددې توان نه درلود چې کار پرمخ بوزي، همدا مهال يې لومړۍ برقي بادپکې تجربه کړې، هغو نفس تنگي ختموله خو څنگه چې ژمی و، نو د هوا د سپوالي او سردردۍ مشکل يې جوړاوه، بيا دوی يو ډول باد اچوونکي بڼۍ جوړې کړې چې د غار له خولې څخه يې داخل ته د يوه پايب په واسطه هوا رسوله چې دا د هوا د ستونزې د حل لپاره ترټولو ښه لاره وه چې دبترۍ په چارچ ارامې چليدې او هيڅ ډول شور يې هم نه کاوه، د کار په مهال دوی ته دا اندېښنه پيدا شوه، څرنگه چې د زندان په داخل کې تونل د عسکرو د موټرو دلارې څخه لاندې تيرېږي هسې نه چې هلته د موټر د فشار دراتلو په وجه تونل کيني، نو دوی

يې بايد څومره ژور ووهي ترڅو د کيناستو احتمال يې کم شي، ددې تجربې لپاره دوی د همدې سرای او عمومي سرک تر مابين په مسافه کې په دوه نيم متره ژور وهل شوي تونل باندې يوه د خاورې ډک موټر ودراره او کله چې دې درانه موټر تونل ته تاوان ونه رساوه نو دوی ډاډمن شول چې د دښمن موټري هم نه شي کينولای، مگر بيا هم دا احتياط لپاره دوی د سر په برابر تونل بڼه ژور کړ او تختې يې ور لاندې کړي، د څلورو مياشتو په تيريدو سره ملگرو ۲۲۰ متره کار وکړ چې دامهال د تونل په مخکې يوه برمه ورته راغله، دوی د افکر کاوه چې د ابه د زندان په مابين کې کومه برمه وي خو کله يې چې د زندان د مابين برمه دخپل يوه ملگري په واسطه وکتله دا هغه برمه نه وه، بلکې دوی ته معلومه شوه چې داله زندان څخه جنوب لور ته په کلي کې يوه برمه ده، په حقيقت کې تونل وهونکو چې کومه نقشه ورسره نه وه، تر ځمکه لاندې يې لار ورکه کړې وه، دوی په ښي لاس دومره راگرځيدلي وو، چې تر عمومي سرک بيرته را اوښتي وو، او دلته نږدې يوه کلي ته يې ځان رسولی وو، دغه راز دوی پوه شول چې د زندان د نقشې له موندلو او ځمک پيژندونکو آلو څخه پرته دا کار نه شي کاميابيدلای.

يوه نيمه مياشت اغيزمن کار

تونل وهونکو مجاهدينو چې ۱۲۰ متره اضافي کاريې کړي و، او لاريي غلطه کړې وه، دا ځل يې لومړی له انټرنيت څخه د زندان نقشه را وایسته چې له مخې يې دوی د زندان موقعيت په سمه طريقه معلوم کړ ورسره دوی د همدې نقشې او ځمکنۍ مساحت معلوموونکو آلو څخه په استفاده له سل مترۍ څخه بيا مخامخ تونل پيل کړ، دغه مهال څرنګه چې شپې د پخوا په پرتله وړې وې، نو دوی کسان ډير کړل او شمير يې ۲۱ تنو ته ورساوه، څنګه چې په اوږي ځمکه ډير بخار نه لري نو د نفس

تنگۍ ستونزه هم د پخوا په پرتله کمه شوې وه، دا مهال نو دوی خورا اغيزمن کار وکړ، او د ۱۲۶ متره مسافې په وهلو سره يې د زندان داخل ته ځان ورساوه (بايدو ويل شي چې دالاماره پانې په رسمي راپور کې چې د تونل اوږدوالی ۳۲۰ متره ښودل شوی و، هلته هغه څه باندې سل متره اضافي تونل چې په غلطی وهل شوی و هم ورسره شميرل شوی و، چې په هغه حساب د تونل اوږدوالی نږدې ۳۲۰ مترو ته رسيږي، خوله اضافي تونل پرته يې بيا اوږدوالی دقيقاً ۲۲۲ متره کيږي دغه راز بايد ووايو چې ددې تونل لوړوالی ۷۰ سانتي او عرض يې ۲۰ سانتي و)

د کندهار په محبس کې مجاهدين دوه ځايه بنديان وو، ډير مجاهدين چې شمير يې تقريبا ۵۳۰ نفرو ته رسیده د محبس په سياسي بلاک کې بنديان وو، مگر يو شمير نور د محبس په توقيف خانه کې هم بنديان وو، د تونل په مخکې لومړی توقيف خانه راغله، په توقيف خانه کې د همدې تونل وهوونکو مجاهدينو يو ارتباطي کس و، چې هغه به په يوه بهانه ځمکه ټکوله اولاندې به په کار بوختو ملگرو ته دادرک لگیده چې دوی مخکې دي، شاته دي او يا هم څنگ ته دي، خو بالاخره په همدې طريقه دوی وتوانيدل چې توقيف خانې ته تونل ور برابر کړي، او بيا يې د موقعيت د ښه يقيني کولو لپاره په يوه مناسب فرصت له لاندې خوا څخه سيخ هم پورته وباسه، ترڅو پاسني ملگري ډاډ ورکړ چې موقعيت سم دی بيا له دې ځايه سياسي بلاک ته درسيده لپاره د پنځو ورځو په ترڅ کې دشمال په خوا ۲۳ متره نور کار وشو ترڅو تونل سياسي بلاک ته ورسيد، په سياسي بلاک کې د تونل کيندونکو دوه ارتباطي ملگري وو چې دواړه په ۷ نمبر اطاق کې وو، او دوی هم غوښتل چې تونل اووم نمبر اطاق ته ورسوي، دوی غوښتل چې د موقعيت د يقيني کولو لپاره دلته هم له تونل څخه پورته يو ځل سيخ وباسي ترڅو بيا د سوري پرې کولو په مهال غلطې رانشي، دغه مهال نو دوی په دې

کې متردد وو چې تونل د شپږم اطاق په برابر دی که داووم، ددې لپاره چې د سيخ ايستلو په مهال ددې اطاقونو نور ملگري له دې پروگرام څخه خبر نه شي همدې دوو ملگرو يوه ورځ د مابنام له لمانځه وروسته د زندان په مسجد کې د قران کريم د ختم مراسم راوبلل، په دې ورځ چې ټول ملگري په مسجد کې په ختم بوخت وو، او اطاقونه ټول خالي وو، دغه دوه تنه ملگري له مسجد څخه راووتل يوه په شپږم اطاق کې څار پيل کړ او بل په اووم کې دغه مهال چې لاندې له تونل څخه ملگرو سيخ ته زور ورکړ، نوددوی د طمعې خلاف په شپږم اطاق کې سيخ راووت، له دې وروسته دوی دوه متره نور کار وکړ ترڅو داووم اطاق اندازې ته ورسيدل، مگر بيا هم دښه يقين لپاره دوی ضروري بلله يو ځل له لاندې خوا څخه پورته سيخ وباسي، دلته نو له اطاق څخه د نورو ملگرو د ايستلو لپاره بيا ختم هم نه شوای جوړيدلای، نو د ځانښت په مهال کې چې زياتره زندانيان د ځانښت د لمانځه او يا اودس تازه کولو لپاره بهر وزي، له يوه داسې څو دقيقه يي فرصت نه د سيخ د ايستلو لپاره استفاده وشوه چې په اووم نمبر اطاق کې له همدې ارتباطي ملگرو پرته بل څوک نه و پاته، چې په دې توگه سيخ په برياليتوب داووم نمبر اطاق ته وايستل شو، او د خلاصون د عملياتو په ورځ د سوري جوړولو لپاره ځای دقيق شو، بايد ووايو چې ددې سيخ په ايستلو کې هم له يوه په زړه پورې حکمت څخه کار اخيستل شوی و، ځکه تونل دوه نیم متره لاندې دی، چې ايله ۷۰ سانتي لوړوالی لري، نودومره اوږد سيخ څنگه په کې برابرېږي ترڅو پورته وايستل شي، ددې لپاره مجاهدينو فولادي سيخونه نیم نیم متر پرې کړي وو، چې يوله بل سره په چورپو بسته کيدل، کله به چې نیم متر د جېک په واسطه پورته په خاوره کې ننويستل شو، بيا به بل نیم متری ورسره بسته شو، او هغه ته به جېک ورکړل شو، دغه راز يي بيرته درايستلو لپاره هم يو داسې اوسپنه ورته جوړه کړې وه، چې له هر نیم

متری سره په چور يو بسته كيدله او بيا دلاندې خواته د خټك په گوزار سره سيخونه را ايستل كيدل.

د بنديانو درايستلو پلان

مطلوب هدف ته د تونل له رسيدو وروسته، د دې كار مسؤل ملگرو نور كار و دراوه، او د اسلامي امارت له مشرتابه څخه يې د بنديانو درايستلو د پلان په اړه هدايات و غوښتل، په دې اړه د كندهار د مسؤل مجاهدينو په شمول د اسلامي امارت لورپوړو چارواكو له يو بل سره په بيا بيا مشورې و كړې، ترڅو په خوندي توگه د بنديانو درايستلو عمليات انجام شي، د دې مشورو په پايله كې پلان داسې ترتيب شو، چې د تونل كيندو نكو له جملې يوه تن نوښتگر مجاهد چې د دې تونل دو هلو نظريه يې پيشنهاده كړې وه، او د تونل كيندلو په مهال تر ۳۰۰ متره پورې د كولنك وهلو سخت كار تنهاده كړی و، نوموړی به د نجات د عملياتو مشروي، او د عملياتو په مهال به له ضرورت سره سم بيرني تصاميم نيسي او مشرتابه ته به د جريان ژوندی حال ورکوي.

دغه راز پلان بايد تر وروستي شيبې محرم و ساتل شي، په زندان كې له ارتباطي ملگرو سره تماس جوړ شي، او هغه دې ته تيار شي چې د زندان په دننه كې له پلان سره سم د بنديانو د تنظيم او را ايستلو مسؤليت په غاړه واخلي، په دې توگه پلان نهايي شو او د اجراء لپاره د عملياتو نومول شوي مشر ته وسپارل شو.

د خلاصون عمليات

د عملياتو دسم ترسره كيدو لپاره، په احتياطي تدابيرو او مقدماتي كارونو له سره غور وشو، په تونل كې د نفوس تنگۍ د ستونزې د حل لپاره، يوه قوي هوا پمپوونكي بنۍ فعاله شوه، او هغه پايب چې د تونل تړل سره غځيدلى و لس ځايه نور سوري شو ترڅو ټول تونل ته هوا و كړي، دغه راز په تونل كې ۴۵ بتۍ هم ولگول شوې ترڅو تونل رڼا كړي، د احتياط لپاره د فدايانو يوگروپ هم شاوخوا سيمي ته ورسول شو چې د احتمالي خطر په وخت كې په عملياتو لاس پورې كړي، د عملياتو مشر په دې خاطر چې عمليات خورا پيچلي او خطرناك وو او د افشا كيدو احتمال يې خورا قوي و، د خپلو يو ويشتو رازدارو ملگرو له جملې د عملياتو په ورځ يوازې پنځه تنه نور له ځان سره كړل چې ټول شپږ كيدل، ترڅو د عملياتو د ناکامۍ په وخت ټول ملگري نه وي ضايع شوي.

دوى دورځې په نهه بجې د زندان په داخل كې خپل درى ارتباطي زندانيان چې يوپه توقيف خانه او دوه په سياسي بلاك كې وو خبر كړل، چې را روانې شپې ته عمليات دي دوى بايد ورته اماده وي، د سياسي بلاك داووم اطاق ارتباطي كسانو په دې شپه ددې لپاره چې ملگري په خپل وخت اگاه او وتلو ته تيار كړاى شي، په خپل اطاق كې ميلمستيا جوړه كړه او د هراطاق يو يادوه كسان يې راوغوښتل، د عملياتو مشر ترتيب داسې جوړ كړ، چې د شپږو ملگرو له جملې به څلور تنه تونل ته داخلېږي، دوه به د توقيف خانې په سوري كار كوي او دوه د سياسي بلاك په سوري، او دوه نور به د تونل په بهرنۍ خوله كې ناست وي، څرنگه چې دوى په دې ورځ د لښ تېلفون هم د تونل مابين ته تير كړى و، نو په دې طريقه به د تونل په خوله كې ناست ملگري د داخلو شويو ملگرو او زندان په داخل كې د ملگرو تر مابين په تېلفون معلومات تبادله كوي، چې اړوند كار يې كوم ځاى ته رسيدلى او څه بايد و كړي.

څلور ملگري له جېکونو او او سپنيزو پاڼو سره تونل ته داخل شول او څه باندې لس بجې وې چې توقيف خانې او سياسي محبس ته په سوري ايستلو يې شروع وکړه، د جېک په واسطه د توقيف خانې فرش زر مات شو او هلته بندي ملگري هم راووتل، څرنگه چې له دوی سره دوه تنه حکومتي عسکر هم بنديان و، دهغو له جملې يو دمجاهدينو له خوا د بي هوښي په درملو سره بې هوښه کړل شو او دوهم تن لاس تړلی تر تونل وایستل شو ترڅو غالمغال جوړ نه کړي، د سياسي محبس فرش خورا قوي جوړ شوی و، او ملگري تر ډيره پرې بوخت وو، جېک به فرش پورته کړ، خوداسې معلومیده لکه د تونل چې هوا ايساره وي نو ځکه پورته نه سوری کیده، خو بالاخره په بيا بيا هڅو سره و توانيدل چې دافرش هم مات کړي، د سياسي بلاک داووم نمبر اطاق په غولي کې دښه ازاد سوري دپرې کولو نه وروسته لاندنيو ملگرو پاسنيو ارتباطيانو ته څلور ميله توپانچې او څلور قبضې برچې ورکړې ترڅو په عملياتو کې کار ترې واخلي دغه راز يې د ليني تيلفون دستگاه هم ددوی په واک کې ورکړه، ترڅو د تونل دبل سرله ملگرو سره په رابطه کې وواوسي، په دې توگه له زندان څخه د بنديانو راوتل پيل شول، تريوې نيمې بجې پورې تقريبا ۲۵۰ کسه بنديان راووتل، دلته د عملياتو تنظيموونکو دافکر وکړ چې که بنديان همداسې په بيره راوړي کيدای شي، تردو بجو پورې ټول زندان خالي شي، او پلان داسې و چې بنديان بايد داسې مهال راوايستل شي چې بهر ډير انتظار ونکړي او زر رخصت شي، ځکه بهر ترسهار انتظار ډير خطرناک و، له يوې خوا بهر افشاکيدل او بل که خدای نخواست ددښمن عسکرو زندان ته ورکتلي وای او يومخ خالي يې ليدلای وای نو بيا هم خبره افشا کیده، له همدې امله د بنديانو درا ايستلو کار ترنيم ساعته پورې وځنډول شو، په دوه بجې بيا دملگرو

رايستل پيل شول او تر ۳ بجو پورې مڪمل زندانيان راويستل شول، بايد ووايو چې درايستلو په وخت كې دتونل په دواړو سرونو كې بنديان تلاشي كيدل، په لوړ سر كې له دوى نه اضافي شيان لكه بكسونو، او نور منقوله شيان غورځول كيدل ځكه ددوى انتقال يې ځنډاوه، او كيدای شي ددوى د بيا نيول كيدو سبب گرځيدلي واى، دغه راز له هرملگري څخه تردرى زره زياتې پيسې اخيستل كيدې او هغو ته ورکول كيدلي چې پيسې نه درلودې.

د بنديانو درايستلو په مهال د زندان په داخل كې هم نظم خورا برابر و، تعين شوي ملگري په نوبت هرې كوتې ته ورتلل بنديان يې راوينول او دتونل په خوايي رهبري كول، زندانيان چې څنگه له تونله راوتل نو په سراى كې په ولاړو موټرو كې كينول كيدل، بايد وويل شي چې په هر موټر كې ۳۲ تنه بنديان ځاى په ځاى كيدل، كله چې ټول بنديان راوتل نو لس باندې درى بجې وې چې موټرو ته دروانيدو اجازه ورکړل شوه، موټر له سراى نه ووتل دغه راز يوشمير بنديان په ديواله كې له يوه غار څخه دمحلل جات په خوا مخ په جنوب هم ووتل، خو هغو ته هدايت داسې و، چې له څه مزله وروسته بېرته د كندهار - هرات عمومي سرک ته راپورته شي، او دلين په موټرو كې ځان له سيمې وباسي، بايد وويل شي چې د بنديانو د انتقال لپاره دراوستل شويو موټرو له جملې دوو موټرو يوه يوه بله پېره هم وکړه، او چې درى نيم يا څه کم څلور بجې كيدلې د زندان په شاوخوا كې هيڅوك هم پاته نه وو.

بايد وويل شي چې له زندانه بهر دمجاهدينو د احتياط او هوښيارۍ برکت و، چې د بنمن په جريان خبر او اگاه نه شو، كنه همدغه سراى د زندان د امنيتي برج نه يوازې شل متره فاصله لري، او د سراى

منځ له همدې برج څخه بنکاري، دغه راز د دښمن امنيتي کامره د همدې سړای دروازي ته مخامخ متوجه وه، خو ترپايه يې هيڅ هم کشف نه کړل.

د عملياتو مصارف

بايد ووايو چې دې عملياتو هيڅ ځاني زيان نه درلود او نه دمجاهدينو يوه مرمۍ په کې مصرف شوې ده، دغه راز يې مالي زيانونه او مصارف هم ترهغه ډير کم وه چې اټکل يې کيږي، د عملياتو دمشر په وينا په تيرو پنځه نيمو مياشتو کې ددوي ټول مصارف يوازې نهه لکه افغانيو ته رسيږي، په دې کې د سړای له کرایې، دملگرو له خوراک، دموترو له کرایې او داسې نورو مصارفو نيولې هغه زيان شوي شيان هم شامل دي چې په وروستۍ ورځ په سړای کې پاته شول، د عملياتو مشر مجاهد ملگري (چې ددې عملياتو د ترسره کولو لپاره يې دگاډو کارخانه جوړه کړې وه) وايي چې په پنځه نيمو مياشتو کې مو سل سيمتي گاډر هم جوړ او خرڅ کړل چې ښه گټه يې وکړه، دی وايي د عملياتو په پای کې چې کله دوروستيو کسانو په توگه له سيمي وتلو او سړای ته مو دوروستي ځل لپاره قلف اچاوه، نو په تونل کې مو ۴۵ بتۍ، او هوا توليدونکي بنۍ چالانې پرې ايښې وې، دغه راز مو دگاډر جوړولو لس قالبونه، د ۵۰ زرو افغانيو فولادي سيخ، دوه جنراتورونه، دوه لاسي گاډۍ، دوه جېکونه، او څو پېرې جغل هم پرې ښود، خوله دې تاريخي سړای څخه مو هغه گټه ترلاسه او وايستله چې له دغو لږو مالي تاوانونه سره په هيڅ وجه هم د پرتلې وړ نه بلل کيږي.

پای (له څرک مجلې نه په مننه)

د کندهار محبس د ماتيدلو په اړه د اسلامي امارت درهبري شوراى اعلاميه

تيره شپه (۲۵/۴/۲۰۱۱) د متعال څښتن جل جلاله په نصرت او فضل، د اسلامي امارت مجاهدين په دې و توانيدل، ترڅو د يو لړ برياليو تاکتيکي عملياتو په پايله کې، د کندهار ښار په محبس کې ټولو موجودو ۵۴۱ تنه زنداني مجاهدينو ته نجات ورکړي. موږ د دې سترې جهادي بريا د پيرزوينې له امله د متعال او ناصر خداى جل جلاله شکر ادا کوو او دغه لوى انعام يې په لايتناهي حمدونو لمانځو.

دغه راز د دې سترې فتحې له امله د افغانستان مجاهد اولس، دروان جهاد ټولو مجاهدينو، د بنديانو کورنيو او په مجموع کې درست اسلامي امت ته مبارکى وايو.

بايد ووايو چې د کندهار په زندان باندې له تيرو دوو څلو عملياتو وروسته، اوس د ښمن د زندان ساتلو ته خورا ډيره توجه اړولې وه، د زندان په شاوخوا کې يې د کورنيو او بهرنيو سرتيرو پوستې جوړې کړې وې، خنډونه يې ايستلي، سمې ديوالونه يې درولي، امنيتي کامرې او نور څارونکي وسائل يې نصب کړي وو، خو د حق دلارې مجاهدينو يو ځل بيا د نړۍ په ستر استعماري نظامي طاقت او په غرب کې د هغه په روزل شويو او پالل شويو داخلي لاسپو څو خپله تاکتيکي بريا ثابته کړه. مجاهدينو پدې سره د امريکا د تر ټولو ستايل شوي جنرال پيټرايوس هغه درواغجنې ادعاوې هم درې وړې کړې چې ويل يې ((کندهار کې مو د طالبانو قوت مات کړى دى او ښکاره نظامي لاسته راوړنې لرو)). رښتيا باطل شور او زوږ لري، خو ماهيت نلري. د کندهار د زندان ماتولو وښوده چې امريکا او باطل انديوالان يې يوازې په ډنډورو

او پوځو تبليغاتو پايي، خو بې بنسټه ډنډورې بيا د ذلت نه ډکې پايلې لري. گران هيوادوال ويني چې دهيواد په سطحه، عمل او ابتکار تل د مجاهدينو په لاس کې دی.

همداراز، په نورو ولاياتو کې د مجاهدينو وروستنيو مؤثرو عملياتو، د امريکا د ولس او نړۍ د ولسونو په نظر کې، د امريکايي ځواکونو د مشر جنرال ډيويد پيټرايوس هغه کاډبانه موقف، بې اعتباره کړې چې وايي د افغانستان په سطحه يې ښې نظامي برياوې ترلاسه کړې دي. د خدا خبره ده چې د کندهار د زندان د ماتيدو نه يوه ورځ د مخه، د پنتاگون يوه مشر وويل چې: ((په روان ۲۰۱۱ کال کې به طالبان بيخي له افغانسان څخه محو کړي، چې بيا به په هيواد کې موجود نه وي!!)). مونږ د پنتاگون دغو مشهورو درواغجنو ته يوازې دا وايو چې د مارچې او کندهار د عملياتو ناکامي، د کورنگل او د پيچ ددرې نه د امريکايي عسکرو په شاتگ، د طالبانو د محو کيدو معنا لري او که ستاسې د شکست؟! د ګوډاګۍ ادارې د دفاع وزير دفتر ته د مجاهدينو لاره موندل د چا بری ښيي؟ ستاسو په معاش خورو پوليسو ستاسو وژل د چا دبرلاسي ثبوت دی؟ تاسې ته اوس يوازې درواغ او په مظلومو ملکۍ افغانانو بمباري، د شنو فصلونو او باغونو تباه کول او له مظلومو افغانانو زندانونه ډکول درپاته دي؟ لکن څه شو ستاسې د بشر حقوق او څه شوه ستاسې ديموکراسي؟ په هر ميدان کې پاته ياست.

داچې مجاهدين د ځواک او مورال له اړخه د قوت په حال کې دي، او افغان مجاهد اولس يې تر شاه ولاړ دی، دغه راز به ان شا الله دښمن له پرله پسې پوځي او سياسي شکستونو سره مخامخ کيږي، نړيوال اشغالگر او داخلي اجيران يې بايد نور له خپل سرزورې سياست څخه لاس واخلي او د افغانانو هيواد افغانانو ته پرېږدي، له دې سره هم مهال

هغه لويديځ او لسونه چې حکومتونه يې د افغانستان په اشغال کې سهم لري بايد د افغانستان دروانو جرياناتو دقيق جاج واخلې او په افغانستان کې د فوځي وضعيت موازنه له سره و ارزوي او په بنسټ يې خپل حکومتونه له بې هدفه او تاواني جگړې څخه راوگرځوي.

په ټوله کې بايد ووايو چې د کندهار دا وروستي عمليات د کندهار ښار دنورو عملياتو غوندې له هره اړخه خورا موفق عمليات و، الله تعالى دې هغو مجاهدينو ته چې د دې پروگرام په برياليتوب کې يې داڅومياشتې خواړي کړي دي، اجر عظيم او نعم البدل ورنصيب کړي. الله تعالى دې په راتلونکې کې د داسې پيرزوينو په ذريعه په هيواد کې د واقعي اسلامي نظام راتگ يقيني کړي.

د اسلامي امارت رهبري شوری

(له الاماره ويب پاڼې نه په مننه)

د کندهار زندان له يوه تن ماتوونکي مجاهد سره د الاماره ويب پاڼې ځانگړې مرکه

مرکيال: عمران خليل

د الاماره ويب پاڼې درنو مينوالو موږ د مرکو او راپور تاژونو په لړ کې مو دا ځل د کندهار زندان د ماتيدو او ۵۴۱ تنو مجاهدينو د اخلاصيدو د تاريخي او له وياړه ډکې کارنامې د معلوماتو په اړه د زندان د ماتيدو د پلان جوړونکو له جملې نه له يوه تن مجاهد سره مرکه

کړې، مرکه کوونکی مجاهد چې دا کاريي په پوره اخلاص ترسره کړی نه غواړي چې نوم يې واخيستل شي او يا تشهير شي نو ځکه يې دده له غوښتنې سره سم له مستعار نامه اخيستلو هم تيريږو.. بسم الله الرحمن الرحيم

ډير قدرمن او محترم مجاهد ورور ترهرڅه مخکې دکندهار دزدان د ماتيدو او دمجاهدينو د ازاديدلو او ددې سترې فتحې مبارکې تاسو او ټولو مجاهدينو ته وايو الله تبارک و تعالی دې دظالمانو په منگولو کې نور پاته مجاهدين هم په خپل فضل او کرم ازاد کړي.

محترم ! که په پيل کې راته ووايست چې دکندهارزدان د ماتيدو او دزدان منځ ته دتونل کيندلو پلان مو په اول سر کې څرنگه جوړ او دې ستر او له زحمتونو ډک کار ته مو ملا څرنگه وتړله که په دې اړه معلومات راسره گډه کړئ؟

جواب: نحمده و نصلي على رسوله الكريم

اما بعد فاعوذ بالله من الشطن الرجيم بسم الرحمن الرحيم، والذين جاهدو فينا لنهدينهم سبلنا، صدق الله العظيم

محترم وروره په دې زموږ ايمان او يقين دې چې څوک دالله په لار کې د خدمت لپاره راووځي نو دالله ج نصرت او مرسته به حتما ورسره وي ستاسو د سوال په اړه به ووايم موږ چې دمحبس د ماتيدو د پلان جوړولو اراده وکړه، په پورته ذکر شوي ايات مبارک مو يقين وو چې الله ج فرمايي څوک چې دالله په لار کې ووځي الله ج دهغه لپاره دنجات او کاميابي لارې ورنښي دزدان د ماتيدو په پلان کې زموږ تکیه يوازي دالله ج په مرسته وه او دې له مشکلاتو او خطراتو ډک کار ته مو ځکه هوډ وکړ چې دکندهار په محبس کې زيات شمير مجاهدينو ترسخت

کړ او او مشقت لاندې شپې تيرولې د وخت د ظالمو چارواکو له خوا په ډول ډول عذابونو شکنجه کيدل، ډاکټرو مجاهدينو در اخلاصيدو تمه نه وه ځينې يې ظالمانو په اعدام محکوم کړي وو او د بعضو پر سربيا ډيرې لوړې روپۍ ايښودل شوي وي چې دې مظلومو انسانانو د ابار نشوای او چتولاي او ځينو بنديانو ته ويل شوي وو چې تاسو به کابل او باگرام ته انتقال کړو، نو دا ټول د دې سبب شو چې موږ يې دې کار ته وهڅولو او کلک عزم مو وکړ چې د دې مظلومانو در اخلاصولو لپاره به هر ننگه مشکلات پر ځان برداشت وو او خپله بنديگي سعيه به کوو، هغه وو چې الله ج په دې کار کې موږ کامياب کړو او خپل هدف ته ورسيدو.

د دتونل د کيندلو پلان داسی وو چې لومړي مجاهدينو د کندهار د مرکزي محبس چې د کندهار هرات پر لويه لار د سرپوزې په سيمه کې واقع دي، د سړک په پنځه متري کې د جنوب طرف ته يو کور کرايه کړ چې څو کوټې يې درلودې مجاهدينو دلته ظاهر اد ساختماني شرکت په نامه، د گاډرو او نورو ساختماني وسايلو د جوړولو کار پيل کړ خوچي شا وخوا خلگ په دې ډاډه شول چې دلته ساختماني کار روان دی، له هغه وروسته د سراي ديوي کوټې په دننه برخه کې مجاهدينو دتونل (لغم) پر خوله کيندلو د الله جل جلاله په نصرت کار پيل کړ او ورو- ورو دا کار پر مخ تللی، تقريبا د پنځنيمو مياشتو په مدت کې دتونل کار پایته ورسيد کوم ځاي ته چې مجاهدينو غوښتل هلته ورسيدل.

کومه شپه چې ټول کار خلاص شو او يوازي د محبس دننه دهغې کوټې سميتي غولۍ پاته وو، چيرته چې مجاهدين او سيدل، د ۲۰۱۱ کال د اپريل د مياشتې (۲۳) نېټه د شپې د لسو بجو مهال وو چې له لاندې خوا مو د کوټې غولې سوري کړې، په دې وخت کې د محبس دننه يوازي درې تنه بندي مجاهدين له دې پلان نه خبر وو، کله چې غولۍ سوري شو موږ او

بندي مجاهدينو سره وليدل په ډير تلوار مو هغوي، له ټول پلان څخه خبر کړل او دا مو ورته وويل، انتها يي کوشش وکړي چې موږ ډير کم وخت لرو ترڅو ټول بندي مجاهدين انتقال کړو، له هغه وروسته مو د تونل له دباندي برخې نه دراغځيدلي تليفون غوږۍ دوي ته ورکړه ترڅو د تونل دننه برخه او دباندي مجاهدين سره په تماس کې وي، دمحبس دننه څو تنو مجاهدينو ته مو څوميله تومانچې او برچې ورکړې که کوم مزاحمت رامخته کېږي له دې وسلو نه به کار اخلي، له دې سره سم په پلان خبرو مجاهدينو ویده بنديان په نوبت رابيدارول او تونل ته يې راکښته کول، په پلان خبردارو مجاهدينو ته مو هدايت وکړ چې که کوم بنديان مجاهدين بې زړه کېږي او وتلو ته زړه نه ښه کوي نو هغه په زور دې ته مجبوره وي چې راووزي، نور له پلان سره سم د مجاهدينو انتقال پيل شو.

پوښتنه: د دې تونل داوږدوالي او سوراندازه څومره وه؟

جواب: دا تونل دوه متره تر مخکې لاندې پيل شوي وو، اوږدوالي يې تقريبا ۳۲۰ متره (البته په دې کې ۱۲۰ متره هغه برخه وه چې مجاهدينو طرف غلط کړې و او اضافي خواري يې کړې وه) او نور دومره اندازه وو چې سړي لږ چوخ (په ملاکوږ) پکې تللي شوي، په هر تقدیر ښه په اسانۍ سره پکې تگ کيدلای شوي د مجاهدينو د انتقال په وخت کې موږ له هيڅ مشکل سره نه يو مخ شوي.

پوښتنه: د تونل په کيندلو کې له کومو وسايلو نه کار واخيستل شو؟

جواب: وسايل ټول عادي وسايل وو هغه وسايل چې زموږ او ستاسو کاريگر خلگ ترې کار اخلي لکه کولنگ، بېلچه او لاسي رېږي، ماتاسو ته وويل چې دا کار د دغو وسايلو ترسويې لوړ وو مگر يوازي دالله نصرت وو چې موږ نه مايوسه کيدو او نه له دې کاره ستيکيدو.

پوښتنه: داچې داتونل ۳۲۰ متره اوږد وو زياته خاوره به راوتلي
وه دا خاوره تاسو چيرته انباره وله؟

جواب: خاوره موږ پر يوه ځاي نه اچوله ددې لپاره ترتيب داسې
وو، يو مازدا موټر خاص ددې لپاره ولاړ وو چې دتونل څخه کومه خاوره
راوړي هغه دباندې انتقال کړي، موږ د خاورې درايستلو لپاره کوچنۍ
ريږۍ جوړې کړې وې چې دهغو په واسطه به خاوره رايستل کيده او په
هغه گڼي به موټر ته پورته کيده پر مخکې مو نه اچوله، په ټوله شپه کې
مجاهدينو دومره کار کاوه چې ايله دا يو موټر بار کړي، هغه موټر به دا
خاوره بازار ته وړه، ډير وخت داسې وو چې هغه به يې پر کوم چا خرڅه
کړه، څرنگه چې زموږ ځاي د ساختماني شرکت په نوم خلگو پيژانده نو
دموټر دانتقال پر وخت خلگو ته سوال نه پيدا کيده چې دلته څرنگه موټر
هميشه رفت امد کوي.

پوښتنه: په تونل کې څومره کسانو کار کاوه، او څه وخت به دا
کار پيل کيدی؟

جواب: لومړی تر دوو مياشتو پورې څلورو کسانو کار په کې
کاوه، بيا اته کسان شول چې دژمي په موسم کې به يې د شپې له ۸ نيمو
بجو ترسهاره کار کاوه وروسته چې شپې کوچنۍ شوې نو موږ کسان
کرار کرار زياتول چې دپای ته رسيدو تر وخته يې شمير تقريبا ۲۱ کسانو
ته ورسيده، بايد ووايم چې په دې ملگرو کې ډير کسان د خاورې په
انتقال مصروف وو او دکولنگ کار لږو کسانو کاوه، په دې کسانو کې
زموږ خورا همتناک مجاهد ملگري رايوځای شوي ؤ، تردې چې دهمدې
ملگرو له جملې تر ۳۰۰ متره مسافې پورې کولنگ يوازې يو تن وواوه.

او کار یوازې د شپې لمخې کیده دورځي دلته کار امکان نه درلود، څوکسان دلته په سراي کې او سیدل او نور به له دباندي ورته راتلل، د شپې به کار پیلیده بیا تر سهاره، له هغه وروسته به زیات کسان بیرته په تیاره کې خپلو ځایونو ته تلل بله شپه به بیا راتلل.

پوښتنه: دا چې تونل څومره اوږد یږي هلته دا کس یجن او هوا کمبود رامنځ ته کیږي او یو ډول نفس تنګي پېښیږي د دې لپاره تاسو څه ترتیب درلود؟

جواب: د تونل کیندلو په وخت تر یونیم سل متره پورې موږ د هوا له کمبود سره نه یو مخامخ شوي له هغه وروسته نفس تنګي پیدا شوه او دومره زیاته شوه چې د کار هیڅ امکان نه و، بیا موږ «برقي پکې» پیدا کړې، هغو د نفس تنګۍ ستونزه کموله خو سردرد یې لاره، بیا مجبور شوو، یو ډول بنۍ مو جوړې کړې چې بهر به لګیدلې وې او د پايپ په واسطه یې هوا داخل ته پمپ کوله، دا بیا ښه موثر شې و، خو د نفس تنګۍ ستونزه په ژمي ډیره وه چې اوړۍ شویا په تونل کې دننه نفس تنګي دومره نه وه.

پوښتنه: د کندهار به زندان کې څو بلاکونه دي چې بنديان پکې ساتل کیږي او دا تونل هم ډیر اوږد دي نو تاسو څنګه وکولای شواي چې له دې نورو بلاکونو تیر شي او ستاسو هدف سیاسي بلاک ته ځان ورسوي تاسو درهنمایي لپاره له کومو خاصو آلونه کار اخیست که څنګه؟

جواب: په اول سر کې دومره مشکل نه وو او نه کومو الوته ضرورت پېښیده او بل زموږ اکثر تونل کیندنوکي مجاهدین د دې سیمې بلد خلګ وو اندازه ورته مالومیدله خو کله چې تونل پر مخ ولاړ له هغه وروسته موږ نشواي کولای چې خپل هدف ته سیده ولاړ شو، وروسته موږ لار ورکه کړه او تقریبا ۱۲۰ متره کار مو عبث کړی و اوله زندان څخه بیخي

بلې خوا ته کاره تللي وو، بيا موږ له انټرنېټ څخه د زندان نقشه راويسته او هغې ته مو کتل ورسره مو له فاصله پيژندونکو آلونه کار اخيسته چې، بيا موږ ته کوم مشکل نه وو، ستاسوپه خبره رښتيا هم زموږ تر هدف پورې په مخ کې ډير ځايونه دي، لومړي دهرات - کندهار لوی سړک له هغه وروسته يوه داوبو ويا له تيره شوې او بيا په محبس کې د توقيف خانې بلاک، جنایي بلاک او سياسي بلاک دي موږ د الله ج په نصرت تردغو ټولو نقطو تير شو لومړی مو د توقيف خاني مطلوب اطاق ته ځان ورساوه او وروسته د سياسي بلاک اووم نمبر کوټې ته.

پوښتنه: د کابل د گډوډاگۍ ادارې استخباراتي کسانو وويل چې دغه سراي چې د تونل کار پکې پيل شوي و دوه نيمې مياشتې مخکې د پوليسو لخوا تلاشي شوي و ددوي دا ادعا تر کومه ځايه سمه ده؟

جواب: دا خبره بلکل بې اساسه ده په دې څه کم شپږ مياشتې کې د تلاشي او يا نورې پلټنې لپاره نه په ښکاره او نه د کومې پلمې لمخې څوک راغلي دي، که څه هم دې ځاي ته شا وخوا د زندان د امنيتي کسانو ځاي ډير نژدې و، او دې ځاي ته به عام کسان هم راتلل، خو موږ داکار دومره په احتياط کاوه چې هيڅ څوک نه پوهيدل چې دلته کوم کار روان دي چې کار به پایته رسیده سمدستي به موږ د تونل خوله پټوله او فرش به مو پرې اواراوه، عجيبه داده چې دې کوټې ته چې تونل خوله وه پکې کله کله به پوليس راغلل يا به يی اوبه او يا به يې له موږ سره چاوې وڅښلې، مگر الله ج هغوي کاڼه او ړانده کړي وو په هيڅ نه پوهيدل.

پوښتنه: د تونل کار خو څه کم شپږ مياشتې واخيستي او درې مياشتې وړاندي د ژمي موسم و، نو په هغه وخت کې تاسو ددې خطر نه احساساوه چې دلند بل له امله به دا تونل کښيني او يا به ونړيږي؟

جواب: يو خو داتونل ترمخكه دوه نيم متره لاندي پيل شوي و او دوهم سړ كال په ژمي كې دنورو كالونو په نسبت دومره بارانونه نه وو چې داوبو نو دې ډير لاندي لاړ شي، خو بيا هم پر كومو ځايونو چې موږ بيريدلو چې زيم ونكړي او يا لاندي كېسته نشي، لكه د كندهار - هرات سړك چې ډير درانه موټر پرې تيريږي او تردې مخكې يوه وياله ده، دې ځايونو ته مو يو ډول تختې وركړې چې هغه ځايونه يې ښه محكم نيولي وو.

پوښتنه: له عامو خلگو سره د اسوال دي چې په دې دومره اوږده او تنگ تونل كې تر ۵۰۰ دزياتو كسانو راتيريډل ډير مشكل كار دي ضرور دهوا د كمبود له امله نفس تنگې رامنځ ته كيږي او كه لږ لږ نفر انتقالوي نو بيا وخت كم دى يوازي څو ساعتونه دي چې تاسو بايد خپل كار پايته رسولای واي كه په دې اړه لږ توضيحات راكړئ؟

جواب: يوازي د الله ج نصرت وو چې موږ يې په دې مشكل امتحان كې كامياب كړو، او ددې كار په ښه ترتيب سره د انجاملو لارې يې راوښولې، لكه مخكې چې مو وويل دگيس د رامنځ ته كيدو او دهوا تازه كيدو لپاره موږ دهوا د پمپ لپاره د تونل په خوله كې يوه اله نصب كړې وه چې د (بنې) په واسطه يې هوا پمپ كوله، او له دې سره سره مو د تونل بل سر او په منځ كې څو ځايه برقي پنكې اېښې وې، او بل د ټولو بنديانو انتقال په يو ځل نه وو، په محبس كې دننه له پلانه خبردارو مجاهدينو به دهرې كوتې بنديان راوېښول او لږ لږ نغربه يې لغم ته شوه (داخل) كول په تونل كې د غځيدلې ټليفون په واسطه به د تونل له سر سره تماس نيول كيده چې دهغې ډلې سر به هلته ورسيد نو د بلې كوتې بنديان به راوېښدل او تردې دمخه يوه كوټه هم په بله كوټه نه وه خبره چې څه تيريږي ځكه كه خبر شوى واى ضرور شور، اوناړې جوړيدې او مشكلات يې راپيدا كول، چې په دې ترتيب سره موږ له هيڅ مشكل سره نه يو مخ شوي.

پوښتنه: کله چې داتونل هغې کوټې ته ورسيد چې ستاسو مدنظر و، ددې کوټې فرش او غولۍ خو سيميتي او ډير کلک و، پردې چې دکلنگ وار کيږي حتما رغ او درب کوي کيدای شي امنيتي پوليس خبر شوي واي، دا سميت تاسو څنگه مات کړ؟

جواب: هو ستاسو خبره سمه ده کله چې موږ نور تونل پایته ورساوه او يوازي دا گانگريتي غولۍ پاته و، په دې وخت کې مويو قسم لوي داوسپينې پايې سميتي فرش ته ورکړې اولاندي مودموټر جيک ترلاندې کړ او سوکه سوکه مو حرکت ورکاوه چې له دې سره درب نه رامنځ ته کيده او دکوټې فرش لوړ پورته کيده ترڅو يو مخ دا سميت واوښت او دلغم خوله مو پرې کړه.

پوښتنه: دبنديانو انتقال له محبس نه په څو بجې پيل شو، او چې کله دباندې راوتل بيا يې له هغه ځايه په څه ډول انتقال وشو؟

جواب: دمجاهدينو انتقال د شپې پر لس بجې پيل شو او تر ۳ بجو پوري ټول دالله ج په نصرت راووتل، کله چې بندي مجاهدين دباندې راوتل لږ اندازه يې په پښو تگ کاوه او وروسته بيا څو عرادي لوي موټر ولاړ وو کوم مجاهدين چې په ښار کې نه وو بلد او دلرې سيمو وو هغوي په موټر کې انتقال شول او کومو کسانو چې په ښار کې شناخت درلود هغوي ته اجازه ورکړل شوه چې ځان خپله تر محفوظ ځايه ورسوي، دانو داسې وخت وو چې دنباري موټرو يوه اندازه عبور او مرور پيل شوموږ ته معلومات کيده چې تردې دمه لا دښمن نه وو خبر چې موږ تعقيب کړي، يوه خبره بايد ياده کړو موږ ددې په خاطر چې تروخت مخکې دښمن خبر نشی او يا بندي مجاهدين بې باکي ونکړي دټليفون په واسطه دوستانو ته حال ورنکړي، ددې په خاطر مو داسې پلان جوړ کړي وو، هر بندي چې به له تونله راوتی هغه به کلک

تلاشي كېده او ټول شيان به ترې اخيستل كيدل يو ازي دو مړه پيسې وركول كيدې چې هغه تريو ځايه ځان په ورسوي.

پوښتنه: كه دمجاهدينو دراوتلو په وخت كې دښمن خبرشوي واي بيا به تاسو څه كول؟

جواب: موږ ددې خطر لپاره مخكې تر مخكې لا تصميم نيولي و، دمحبس په شاوخوا كې مو وسلوال او فدايي مجاهدين ځاي پر ځاي كړي وو كه دښمن خبر شوي واي او دراوتلو كوشش يې كړي واي ناڅاپي حملي به پرې كيدلي او مخه به يې نيول كېده.

پوښتنه: څرنگه چې دا ډير عظيم كارو ځيني خلگ گومان كوي چې كيداي شي په دې كار كې دنورو كړيو لاس وي او دهغوي له لوري به مجاهدينو ته ډير پر مختللي وسايل په واک كې وركړل شوي وي په دې هكله تاسو څه وایاست؟

جواب: داڅو هيڅ پټه خبره نه ده هغه وسايل چې موږ كار ترې اخيسته ټول هلته پراته دي چې هغه عادي وسايل كلنگ او بيلچې دي چې هلته پاته شول، او په دې كې نور دهیچا لاس نشته يو ازي داسلامي امارت مجاهدين وو چې د امارت دمشرانو تر قوماندې او مشورې لاندې يې دا عظيمه كارنامه ترسره كړه.

پوښتنه: ځيني خلگ شك كوي چې دو مړه طويل المدت پلان دمحبس دامنيتي كسانو او شاوخوا دپرتو پوليسو له همكاري پرته نه شي ترسره كيداي ضرور په دې كې امنيتي كسانو مرسته كړې ده؟

جواب: له موږ سره كه اجيرې اردو، پوليسو او نورو كسانو مرسته كولاي نو بيا دا دو مړه مشكل كار ته څه ضرورت وو نورې ډيرې طريقې وې يوه بله لنډه لاره به مو كتلي واي، كه دمحبس امنيتي كسانو

همکاري کولای نو بيا دا دومره لوی مزله ته اړتيا څه وه؟، هغوي کولای شواي چې دمحبس دروازه په يوه حکمت خلاصه کړي، او يا دننه بنديانو ته وسایل وروړي چې بنديان خپله په لنډه لار وتلي واي، مگر داسی نه وو هغوي هيڅ همکاري نه ده کړې، او بل په دې کې موږ له هيچا مرسته نه غوښته ځکه چې په هغه صورت کې بيا دا پروگرام داسی پټه نه پاته کيده لکه اوس، حتما به تروخت دمخه موږ افشا کيدلو.

مجاهدينو يوازي دالله په نصرت سره دې کار ته کلکه اراده وکړه او دا وعده مو سره کړې وه چې راز به ساتو او خاص دالله درضادلاسته راوړلو لپاره به دا کار کوو، په ډير لوړ عظم مو دا کار پيل کړ، بايد ووايم چې په دې کې له مجاهدينو پرته دهیچا لاس نشته.

پوښتنه: دتونل خوله خو په يوه کوټه کي راخلاصه شوې مجاهدينو ددې نورو کوټو دروازي څرنگه خلاصې کړي ځکه دشيپي له خواخو دبلاک هره کوټه ځانته بنده وي؟

جواب: نه داسي نه ده، دمحبس دعمومي بلاک لويه دروازه بنده وي دهميشه لپاره مگر دنورو کوټو دروازي نه بنديږي ځکه دشيپي لمخې دتشناب او اودس کولو ضرورت پيښېږي په وطاقونو کې دننه تشنابونه نه دي اماده.

پوښتنه: په راخلاصو شويو بنديانو کې مهم قومندانان هم موجود وو؟

جواب: هو دټولو ازاد شويو بنديانو تعداد ۵۴۱ تنه وو په دې کې ۱۰۶ تنه قومندانان، دلگي مشران او سرگروپان وو، چې ازاد شول، دا کسان زمونږ ډير دکار خلگ دي، چې تربند دمخه يې په جهادي امورو کې ډير ښه فعاليتونه ترسره کول، زه الله ج ته اميد لرم چې په راتلونکې کي به هم الله تعالي ددين خدمت په لار کې ښه کار ترې واخلي.

پوښتنه: د کندهار د ګوډاګې ادارې امنيتي کسانو ادعا وکړه چې له زندانه د تللو مجاهدينو له جملې نه يې ۷۱ تنه بنديان بيرته نيولي دي، ددوي دا ادعا ترکومه ځايه سمه ده؟

جواب: لله الحمد مجاهدين ټول تر خپلو ځايونو په خير ورسيدل، امنيتي کسان اوس د خپلې کمزوري د پټولو او دخلگو د توجه اړولو لپاره يوازې په درواغو تبليغات کوي، د ښار په مختلفو برخو کې بې ګناه ملکي وګړي چې د مزدوريو او کار او بار لپاره له اطرافو او ولسواليو څخه ښار ته راغلي وي، گرفتاره وي او د بنديانو په نامه يې معرفي کوي، زه تاسو ته په اطمینان وایم چې مجاهدينو کافي وخت درلود چې تر خپل ټاکلي هدفه پورې ځان ورسوي ځکه د ښمن هغه ورځ سهار له لمړختو وروسته خبر شو چې په دې وخت کې مجاهدين تر ډیره حده تللي وو، او بل د ښمن امنيتي کسان لویو لارو ته متوجه ول، ولي مجاهدين اکثر ددې سیمو بلد خلګ وو په ټولو پياده لارو او کوڅو کې شناخته وو پر هغو لارو يې ځانونه وايستل.

پوښتنه: ډير محترم مجاهد وروره! مجاهدينو او اولس ته څه پيغام لرئ؟

جواب: تر هر څه مخکې ټولو مجاهدينو او د افغانستان غيرتمن مجاهد اولس ته ددې وروستيو سترو کاميابيو مبارکي وایم الله ج دي د مجاهدينو قربانۍ قبولي کړي.

مجاهدينو وروڼو او ټول اولس ته يوازې دا ويل غواړم چې انشا الله اوسني يرغلګر به دروسي يرغلګرو غوندې ستاسو د قربانيو په نتيجه کې له ماتې سره مخ کېږي، يوه خبره کول غواړم، هغه دا چې له ښمن سره مقابله او د ښمن ته ماتې ورکول يوازې په حوصله کېږي موږ

او تاسي بري ته يوازي په کلک عزم او ټينگه اراده رسيدلی شو، اشغالگر د بنمن او دهغوي گوداگيان نور انشا الله له ماتې سره مخ دي لږ وخت حوصله غواړي او په اخلاص سره د بنمن مقابلې ته ودرېږي. مجاهدين وروڼه بايد خپلو مسوليتونو ته متوجه شي، د بنمن دسيسو او شومو پلانونو ته زيرک واوسي، خداي مکره چې د مجاهدينو د بې غورۍ له وجې د اټولې کاميابۍ له لاسه ورنکړو او د قربانيو ثمره مو بې ځايه ولاړه نشي.

الاماره: ډير محترم وروره! الله ج دي ستاسو ټولې قربانۍ چې په دې لاره کې مو ورکړي قبولي او منظوري کړي، دا چې له موږ سره مرکې کولو ته آماده شوي ستاسو نه يوه دنيا مننه کوو

— تاسو ته هم کور ودانۍ وايو چې زموږ او از تر نورو رسوي

(له الاماره ويب پاڼې نه په مننه)

زه دوهم تن وم چې را ووتلم

ليکوال: حبيب مجاهد

۲۳ کلن محمد اديس چې د کندهار ښار اوسيدونکی دی، او له څو کلونو راهيسې يې د اسلامي امارت تر سرپرستۍ لاندې د کندهار ښار په ښاري چريکي عملياتو کې دنده ترسره کړې ده، له اوس څخه اووه مياشتې وړاندې د بنمن له خوا په کندهار ښار کې ونيول شو او د کندهار زندان ته وليږل شو، نوموړی وايي چې تراوسه يې محاکمه نه وه شوې، او دنيولو له مهاله بيا تراوسه د کندهار د لوی محبس په نهم اطاق کې له ۱۵ تنو نورو مجاهدينو سره اوسيده، نوموړی د کندهار له زندانه

دراخلاصو شويو سلگونونو بنديانو په جمله کې دوهم کس و، چې له ايستل شوي تونل څخه ووت او هماغه معلوم کورته يې ځان ورساوه، نوموړي خپله نوره کيسه داسې راته تېره کړه.

دکندهار زندان جوړښت داسې دی، چې سياسي بلاک په منځ کې يو جلا ازاد ځای يا صحن لري دټولو کوټو دروازې همدې ځای ته راپرې دي، نودلته يوازې ددې بلاک عمومي دروازه تړلې وي او دبلاک دننه داطاقو دروازې هميشه خلاصې وي، چې له همدې امله بنديان ديوه اوبل اطاق ته ازادانه ورتلای شي، دغه رقم لمانځه ته هم ټول رايو ځای کيږي.

ددوشنبې په شپه د زندان په همدې اطاق کې (چې وروسته دتونل سوري ورته راووت) زمونږ بندي مجاهدينو ملگرو نورو ملگرو ته ميلمستيا کړې وه، او له ټولو اطاقو يې يو يو يا دوه کسان ميلمانه کړي وه، دې ميلمستيا ته، دهمدې بلاک دمسجد امام (چې يوبندي مولوي صاحب و) هم رابلل شوی و، اوزمونږ داطاق په نمايندگي زه ورغلی وم، نوموړې ډوډۍ ته ورغلو ډوډۍ وخورل شوه، او وروسته مولوي صاحب خبرې شروع کړې، له لږ نصيحت نه وروسته مولوي صاحب حاضر ملگري دخلاصيدو له پلان څخه خبر کړل، چې تردې مهاله ملگري ترې خبر نه وو، هغه په خبرو کې په همدې کوټه کې ناستو ملگرو ته وويل چې نن شپه زمونږ دخلاصون عمليات ترسره کيږي، نوښه داده چې ورته اماده يو، ده وويل هرڅوک چې ووتل اصول دادي، چې سبا ترغرمې پورې به لومړی کوشش کوي چې تيلفون خلاص نه کړي، بيا که په تيلفون خبره کوي هم دا به نه وايي چې موږ داسې راخلاص شوو، له دې خبرو وروسته هغه ناستو ملگرو ته وويل چې ټول په پوره اخلاص دالله تعالی ذکر شروع کړي، ترڅو الله تعالی داپروگرام کامياب کړي، بيا موږ ټولو اذکار پيل کړل، تقريبا نيم ساعت به ټول ملگري په همدې اذکارو

مشغول وو، وروسته هغو ملگرو چې له دې پلان څخه خبر وو، دکوتي په يوه برخه کې توشکې او فرش ايسته کړل او غولۍ يې لغړ کړې، لږ وروسته له لاندې خوا څخه همدا ځای راوتکول شو، اولږ وروسته موږ ورته کتل چې لاندې ملگرو له همدې ځايه (جیک) لاندې کړې، او په زور ورکولو سره يې دکوتي سيمتي فرش راپورته کړ، څرنگه چې دا ځای ډير ژور و، نو د جیک د زور درسيډلو لپاره يې څو محکمې پایې ورته جوړې کړې وې، همدا پایې به يې د جیک په سر کيښودلې، او بيا يې زور ورکاوه، دوی درې واړه يې بيا هم جیک ورکړ، ترڅو يې په سيمتي غولي کې ښه ازاده خوله پرې کړه.

له دې وروسته لاندې ملگرو خپلو پاسنيوارتباطي ملگرو ته، څوميله توپانچې، برچې او خنجران، او يو بکس راپورته کړ، په بکس کې مايوه د ځمکنۍ تيلفون دستگاه (غوږې) او يوه فلم اخيستونکي کامره وليدل ځينې نور شيان هم و چې ماسهې نه کړل، په دې مهال چې مالاندې تونل ته وکتل دوه مجاهدين مې وليدل، چې يوه يې داشيان را کړل او وروسته دواړو واپس له تونل څخه بلې خواته ووتل، دلته نو د بنديانو د ايستلو کار په زندان کې همغو څو تنو معلومو کسانو ته وسپارل شو، دوی د تيلفون يومي چې د تونل له بل سر څخه يې راتير کړی و، د تيلفون له غوږې سره وصل کړ او په دې طريقه د تونل د دواړو خواوو ترمنځ ارتباط قايم شو.

له دې وروسته ارتباطي کسانو په خپلو منځو کې توپانچې او برچې سره وويشلې او څو تنه خپل نور اعتمادي ملگري يې هم ورسره ملگري کړل، څرنگه چې له موږ سره په دې بلاک کې يوه دوه اطاقه جنايي قيديان وو، دغه رقم په ځينو کوټو کې حکومت خپل جاسوسان هم د بنديانو په نامه راسره اچولي وو، نو مجاهدينو ويل که هغو څه

جنجال جوړاوه يا بيي غالمغال کاوه، نوپه دې وسلو او چرو به بيي له منځه وړي، دغه رقم دوی ويل چې دا بيخي يو له انتظاره لرې پروگرام ده، کيدای شي ځيني مجاهد ملگري به باور ورباندي نه کوي او نه به وزي، چې په دې صورت کې په زور ايستل کيږي، دغه وخت نو همدې ارتباطي ملگرو موږ حاضر و کسانو ته تونل ته له بنسخته کيدو مخکې وويل چې کله له تونل څخه بل سرته وزئ هلته زمونږ نور ملگري مجاهدين ولاړ دي، هغوی له تاسو اضافه پيسې، تلفونان او نور شيان اخلي، دغه راز تاسې خبرو او تاللو ته نه پريږدي نو تاسې به له هغو ملگرو سره جنجال نه کوئ، او هرڅه چې درته وايي هغه به منئ، موږ ورته وويل سمه ده، نوپه دې وخت کې دناستو کسانو له جملې لومړی يوبل ملگری تونل ته ورکوز شو او دوهم زه پسې وربنسخته شوم، تونل ازاد و، خويو مخ هم ازاد نه و، يعني په ټيټه ملا او خاپوړو سړی بڼه هوسا په کې تللای شواي، خوتونل مجاهدينو ډير عجيبه جوړ کړی و، په لسو پنځلسو مترو کې يې يوه بتۍ لگولې وه چې له امله يې تونل بيخي رڼا و، دغه رقم دهوا لپاره مجاهدينو دتونل له يوه سره تربله پورې تقريبا شپږ انچه غټ پايب تير کړی و، دتونل په بهرني سر کې يې يو ماشين چالو کړی و، چې هغه په دې پايب کې هوا پمپوله، بيا دننه يې په مختلفو ځايونو کې په همدې غځيدلي پايب کې سوري کړي وو، چې له همدې امله تونل هيڅ نفس تنگي نه درلوده، دغه رقم په تونل کې دوه لينه هم تير شوي وو، چې يوڅو دتلفون و او بل نه پوهيږم دبرق و که دڅه شي لين و، نوموړي په تونل کې تقريبا ۱۵ دقيقې مزل وکړ ترڅو بل سرته ورسيدو، له مانه يوکس مخکې و او ترشامې نور هم ډير کسان په تونل کې راروان وو، دلته چې دتونل خولې ته راوړسيدو نو دلته هم تقريبا لس پنځلس تنه مجاهدين له وسلو سره ولاړ وو، دوی له تونله راوتونکي ټول کسان

سخت تلاشي كول، له هر كس څخه يې تېلفون او سيمكارت اخيست، دغه رقم كه به له چا سره پيسې وې، نوله درې زره روپۍ زياتې پيسې يې هم چاته نه ورپرېښودلې، دوى همدلته يو څادر نيولى و او له درې زره اضافه روپۍ يې له ټولو كسانو اخيستې او هغه څادره ته يې غورځولې، داددې لپاره كه به له كومو نورو بنديانو سره پيسې نه وې، اويا به له درې زره نه كمې پيسې ورسره وې، نودوى له همدې څادره څخه درې زره روپۍ ورپوره كولې، چې دا دټولو ملگرو دچلښت او پيسه دار كيدلو لپاره يو ډيره ښه لاره وه، نودلته چې راووتلو په دې كسانو كې څو نفره يې زما شناخته مجاهدين وو نو هغو زه هم په خپل كار كې ورسره ملگرى كړم، دلته په دې سراى كې پنځه شپږ لوى دسپارلۍ موټر ولاړ وو، نوموړې ته ملگرو هدايت وكړ چې كوم كسان له تونل نه راوړي، له تلاشي وروسته يې موټرو ته پورته كوئ او ورته وايئ چې خبرې او غږ به نه كوي يوازې دې خفيه اذكار وايي، ځكه دلته د زندان يو برج دې سراى ته بيخې نږدې و، او دوى ويل چې كه شور وكړئ د عسكرو راپام كيږي، نوپه دې طريقه بنديان له تونل نه راوتل او موږ په موټرو كې كينول، كوم موټر به چې ډك شو په هغه به موات راكش كړ، وروسته چې ټول كسان راووتل مطلب راپوره شول، نو بيا ملگرو وويل چې په موټرو كې ډير ځاى نشته ځيني ملگري چې په همدې منطقه كې ښه بلد دي ښه داده، چې دمحلې جات په خوا پياده ولاړ شي، نو ددې سراى مخ خوا خودمحبس په خوا خلاصه وه، نو د سراى شاخوا چې دمحلې جات په خوا خلاصه علاقه ده، د سراى دغه ديوال مو سوري كړ، وروسته هغه څو كسه ملگري چې غوښتل يې محلې جات ته ولاړ شي، هغه له همدې سوري نه ووتل او پياده دمحلې جات په خوا لاړل، زه او څلور ملگري مې چې د ښار وو، موږ مشوره سره وكړه چې دا موټر به خدايزده كومې خوا ته ځي، ښه داده چې

موږ د ښار په خوا په خپله ولاړ شو، په همدې وخت کې دغه له بنديانو ډک موټر هم له سرای نه ووتل، موږ پنځه ملگري لږ وروسته همدې عام سرک ته راووتو، د سرک په غاړه مو لږ انتظار وکړ لږ وروسته يو ټکسي موټر راغی چې د ښار په خوا روان و، موټر ته مو لاس ورکړ او ټول په کې سپاره شوو، دغه وخت د سهار تقريبا څلور بجې وې، د ښار خواته چې راتلو په ډنډ چوک باندې پوليسو موټر ته بتۍ راړنا کړه، او اشاره يې وکړه چې ځئ، دغه رقم په مدد چوک يې هم موټر ته بتۍ راړنا کړه، مگر نور غرض يې نه وکړ، نو بيا په دې طريقه ښار ته راغلو او الله تعالی مو نجات په نصيب کړ.

يوه خبره چې بايد ويي کړم داده چې د کندهار په محبس کې خويو همدا د سياسي بنديانو محبس دی، چې تقريبا ټول مجاهدين په کې بنديان و ورسره نږدې د توقيف خانې په نامه يو بل جلا بلاک هم شته، په دې توقيف خانه کې هم زمونږ د ملگرو (مجاهدو بنديانو) يوه کوټه وه، د دې تونل کيندو نکو مجاهدينو د توقيف خانې هغې کوټې ته هم له همدغه تونله يو جلا تونل ورايستلی و، چې په دې طريقه الله الحمد له توقيف خانې څخه هم لس پنځلس تنه مجاهدين ملگري را خلاص شول.

په ښار کې چې دورځې زه گرځيدلم، او يامې له سيمې نه معلومات کاوه، تر اتو بجو پورې عسکر نه وو خبر چې بنديان تېستيدلي دي، ځکه تردې وخته په منطقه کې هيڅ تلاشي نه وه، له اتو بجو وروسته د دوی منډې شروع شوې، څنگه چې عسکرو موږ په ورځ کې دوه ځلې شميرلو يو ځل سهار اته بجې او بيا ماسپينين، نوزما په گومان په اته بجې چې دوی سياسي بلاک ته ورغلي دي، نوبه يې ليدلې وې چې بنديان نشته، اوله هغه وروسته يې کوبنس شروع کړ.

ماچې هلته معلومات وکړ په سياسي بلاک کې يو تن مجاهد بندي هم نه دی پاته شوی، يوازي هلته يوه کوټه وه، چې په هغه کې ليوښان بنديان وو، هغه ليوښان پاته شول، نور د سختو مريضانو او زخميانو په شمول ټول بنديان راويستل شول، تردې چې يوتن زخمي بندي چې په پښو کې يې سيخونه لرل، په تونل کې دمزله په وخت له ډيره درده بې هوښه شو، مگر ملگرو د بې هوښي په حالت کې له تونل څخه راويوست او په موټر کې يې انتقال کړ.

(له لراوبرويب پاڼې په مننه)

طالبان د ټولوايي ستراتيژۍ ننګوي

سيد سعيد

د ۲۰۱۱ز، د اپريل پر ۲۵مه نيټه رسنيو خبر ورکړ چې طالب سرتېرو په مځکه کې دننه په سلهاوو متره لارو هلې او بالاخره تېره شپه خپل مقصود منزل (د کندهار د عمومي محبس سياسي څانګې) ته رسيدلي دي. هېښونکې يې دا چې هلته ته يې خپل «پنځه سوه» بندي ملګري په همدې پټه لار (تونل \مسمخه) کې له ځان سره را ايستلي او په همدې شپه کې يې خوندي ځايونو ته بيولي دي. طالبانو د کندهار د محبس له جنوب څخه تر زندان پورې د پنځو مياشتو کار او زيار وروسته ۳۶۰ متره لار پرې کړې او زندان ته يې سوري کړې ده. په داسې حال کې چې زندان چارواکي تر لمرختو پورې خبر هم نه وو. د کندهار چارواکي د زندان له يادې شوي پيښې هغه مهال خبر شول چې ژورناليسټانو د طالبانو له خوا د پيښې

د جزئياتو تر نشر وروسته معلومات ځني وغوښتل. د دغه زندان څخه د سياسي بنديانو په دويمره لوي شمېرکي وتل لومړی ځل نه دی، د امريکايانو د نيو اک راهسي دوه واري نور هم په گڼ شمېرکي مجاهد زندانيان ترې په تېښته بريالي شوي دي. لومړی ځل په ۲۰۰۳ز، کال کي په دغه زندان کي بندي طالبان و توانيدل چي د زندان د دننه څخه نغم د باندې و باسي او د طالبانو يو مشهور قوماندان شهيد عزيز اغا د څه باندې څلويښتو اړيوالانو په گډون ترې سلامت ووت. دوهم ځل د ۲۰۰۸ز د جون پر ۱۳مه نيټه طالبانو د يو منظم بريد په پايله کي د دغه بدنام زندان څخه تر زر (۱۰۰۰) تنه ډير زنداني ملگري راخوشي او خپلو مرکزونو ته ورسول. د (دريېم) ځل خويې په ټلوالې او حکومت داسي بې ساري گذار او کانه وکړه چي هغه د چا خبره «پزېرېکړي که شرم درلودای نو د چرې نوم به يې نه اخيست» يانې نور نونه بنا يې چي ټلواله او لاسپوڅي رژيم يې د تېر په شان تشي ادعاوي وکړي چي له طالبانو څخه يې پراخي سيمي نيولي دي، دويمره مجاهدين يې نيولي دي او هومره په اصطلاح د دولت سره يوځای شوي دي. مجاهدين پر يرغلگر د بنمن نه تنها په پوځي برخه کي برلاسي دي بلکي په سياسي، فرهنگي او اجتماعي ډگرونو کي يې هم غليم پر گوند وکړی دی. خو په لاندې کړنو کي يې د همدې نامراده غليم له خوا صرف د زندانيانو سره دو حشت بېلگه بيزانځور ته تم کيږو.

د بشردو ستو !! انسان د بنمني:

د ۱۳۸۰مريز کال د ميزان د مياشتي د پنځلسمي نيټي راهيسي چي نړيوالې صليبي تروريستي ټلوالې د امريکا په مشرتابه، د خپلو استعماري او استثماري موخو او اهدافو د تحقق په خاطر د افغانستان پروياړلې خاوره ظالمانه او وحشيانه يرغل کړي دی، د افغانستان مظلوم او پردین مين ملت يې د کمونستانو د وحشتونو په څير د ډيموکراسۍ په

نامه د بشرد حقونو د د اعيانو !! په لاس درندو بمباريو، وژلو، ترلو، نيولو او راز، راز و حشتونو په گرداب کي رانښکيل کړي دي. په افغانستان کي د امريکايي ښکېلاک د مظالمو يوه بېلگه د لسهاوو زرو هيوادوالو نيول او د شبرغان، گوانتانامو، بگرام، کندهار او د پلي چرخي په زندانونو کي په داسي وحشيانه او غير انساني ډول ساتل دي، چي د جرمني د نازي زندانونو څخه هم په همدې امريکايي محبسونو کي د زندانيانو حالات ډير بېړنوونکي او بېړوونکي دي، حتی د بشريت په تاريخ کي بنيادم (انسان) ته د ډول شکنجو او تعذيبونو دور کولو مثالونه بيخي کم تر سترگو کيږي. که څه هم او بامادو لسمشرۍ د ټاکنو په ځغاستو کي په پرله پسې توگه د اژمني تکرارولې چي ټول بدنام و حشي زندانونه په ځانگړي ډول گوانتانامو او به ترې ځکه د امريکا اعتبار ته يې په نړيواله کچه تاوان رسولی دی. ولي متأسفانه چي تر اوسه لا گڼ شمېر افغانان صرف د يرغلگرو سره د مخالفت د شک او شبهې پر بنسټ د گوانتانامو، بگرام او نورو پټو او ښکاره زندانونو په تورو تيارو کي د هر ډول قانوني، حقوقي او بشري نورمونو او ارزښتونو خلاف له کلونو کلونو راهيسي بې پوښتني - گروېږني پراته دي چي نه يې د کابل رژيم چي ځان ته د منتخب دولت نسبت هم کوي په اړه څه کولی شي اونه يې هم په درځنونو د بشري حقونو د دفاع په نوم ټولني غم خوري.

د بگرام زندان :

بي بي سي د بگرام د زندان څخه د ځوازا د شوو افغان بنديانو له خولې خبر ورکړ چي: د امريکايانو له خوا په هغه زندان کي ساتل شوي وو چي د تور زندان په نوم شهرت لري. دوی وايي چي: هلته په جلا- جلا سړو خونو کي د بنديانو ساتل، په شپو شپو بې خوبه کول، له

چتونوراڅوړندول، په سپيوداړل، په وسلوډاړول، لڅ درول په اوبو کي غوټه کول او برېښنايې شارټونه ورکول معمول (قانون) دی. پردغو بنديانو د طالبانوسره د همکارۍ تورو، مگر پريوه يې هم ثابت نه شو. دا هغه بدنام زندان دی چي په ۲۰۰۲ زکال کي دوه تنه بنديان د امريکايي عسکرو له خوا د راڅوړندولو او وهلولو له امله پکي شهيدان شول.

Le Nouvel Observateur ورځپاڼه د بگرام څخه د دروتنوا زادشو و افغان بنديانوله قوله ليکي چي د کابل ولايت اوسيدونکي دي په تېرو څلورو کلونو کي يې اسمان نه وليدلی اوس ورته عجيب ښکاري، هغوی د بگرام د تياره زندان په بندو پخو وکوټو کي په داسي قفسونو کي اچول شوي وو چي نه يې خوب پکي کولی شوی اونه هم سم پکي دريدلی شوی. د دغوا زادشو و بنديانوله ډلي څخه احمد هغه څوک دی چي کورنۍ يې فکر کاوه هغه (احمد) پخوا لا مړ شوی دی، خو خبرنه وو چي احمد اوس هم ژوندی او د امريکايانوسره د بگرام په زندان کي بندي دی. يوبل ازاد شوی تن حاجي گل رحمان دی چي دمخ غاښونه يې څو کاله مخکي د امريکايي عسکرو له لوري د وهلو ټکولو پر مهال مات شوي دي. هغه وايي: کله چي په لومړي ځل د بگرام زندان ته بوتلل شونو د امريکايانوله خوا په بيخچال ته ورته سره کوټه کي په ځنځيرونو ترلی تردول ډول شکنجولاندي ساتل کيده په داسي حال کي چي د بگرام د ساړه ژمي تر ټولو سختي سرې شپې او شپې وې. گل رحمان وايي: دهغې حادثې له امله چي له ده سره يونيول شوی بندي د زندان د ساتونکو له خوا تر څلورو ورځو پرله پسې راڅوړلو وروسته ساه ورکړه سخت ځوريرې. نوموړې ورځپاڼه ليکي چي د اسيرانوسره دا ډول بې رحمانه کړني په امريکايي زندانونو کي د يومنل شوي معيار په توگه ترسره کيږي. دبشري حقونو د ټولنو د تازه څيړنوله مخي د بگرام په

زندان کي دامهال شاوخوازر (۱۰۰۰) تنه افغانان د طالبانو سره د اړيکو درلودو په شک بنديان دي او د هر ډول قانوني برخورد څخه بهې برخي زندان د تورو تمبوشاته د نامعلوم برخليک په غبرکي پراته دي. بلخوا بيا ويل کيږي چي امريکا د بگرام زندان چاري افغان ملگرو (گوډاگيانو) ته سپاري گويا چي ونيې افغانستان يو خپلواک هيواد دی هرڅه يې افغانان پخپله ترسره کوي که څه هم امريکايې ځواکونه وايې چي د بگرام زندان واک به افغانانو ته ورکوي خو فکر نه کيږي چي د نوموړي زندان ټولي چاري دي د کابل ادارې ته حواله کړي. د بېلگې په توگه د افغانانو د نيولو، بندي کولو او بيا يې تر اورېدې مودې پوري په همدې تعذيبځايونو کي د دساتلو واک او اختيار به بيا هم د بهرنيانو په لاس کي وي نه د افغانانو.

مخفي او شخصي زندانونه :

په افغانستان کي د غربي ډيموکراسۍ په تېره يوه لسيزه کي په څرگندو امريکايې او دولتي زندانونو سربيره په پلازمينه کابل او نورو ولاياتو کي، د مخفي او شخصي زندانونو شميره هم خورا اوچته ده. ويل کيږي چي د زندانونه د کرزي د مشاورينو، د پارلمان د غړو، وزيرانو، واليانو، او يو شمير قومندانانو پوري د ټلوکسانوله خوا اداره کيږي او هغوی له شواهدو او اسنادو پرته ځان ته د هر مشکوک کس د نيولو حق ورکوي، حتی ډير ځله خويي يوازي د پگړۍ اورپري درلودو په تور هيوادوال نيولي، خپل زندانونه يې پرې ډک کړي او بيا يې د ډيرو پيسو په بدل کي خوشي کړي دي. متاسفانه کوم زندانيان چي پيسي نلري، هغوي په عمري قيد او اعدام محکوم شوي دي، چي ښکاره بيلگي يې په ۲۰۰۷ز، او ۲۰۱۱ز، کال ډله ييزاعدامونه دي. په دې

وروستيو کي رسنيو د بگرام په هوايي اډه کي د مشهور بدنام زندان څخه علاوه د يوبل پټ توقيف ځای د موجوديت خبرداري هم ورکړ. د نړيوال سره صليب ادارې چي د څه وخت راهيسي امريکايان په بگرام کي د نيول شوو افغانانو نومونه ورکوي، منلې چي په بگرام کي د مشهور زندان تر څنگ يوبله پټه بنديخانه هم شته. دغه راز کندهار هم د کابل او نورو ولايتونو په څير يوله هغو ولايتونو څخه دی چي د عمومي محبس څخه پرته نور زندانونه هم پکي موجود دي. د کندهار پخواني والي او اوسني تنظيمه ريس اسد الله خالد، د ولايتي شورويو ژل شوي ريس ولي کرزي او د پارلمان اوسنی لومړی مرستيال خالد پښتون ځانگړي او جلا، جلا زندانونه او تحقيقاتي څانگي دلودي، چي وخت په وخت به يې هيوادوال له مجاهدينو سره د ملاتړ په تور نيول، او په مياشتو، مياشتو په دی زندانونو کي ساتل. وروسته به يې ځيني اسيران د ډيرو پيسو په بدل کي خوشي کول او کومو کسانو چي به پيسې نه درلودې نو هغوی بيچاره گان به يې د څرخي پله او د کندهار د مرکزي زندان تورو غبروته سپارل.

د کندهار زندان :

د کندهار مرکزي زندان د ښار په لويديځه دروازه کي د سرپوزي غره ته مخامخ، د کندهار-هرات پر لويه لار واقع دي، چي د مستبدي شاهي کورنۍ د ابادۍ او بيارغوني سمبول بلل کيږي. د زندان د ثور له کودتا څخه وروسته د کمونستانو په کرغېړنه دوره کي په افغانستان کي د څرخي پله د محبس څخه وروسته دوهم مشهور زندان وو، چي د بنديانو د نوکانو ايستلو، په پښو او لاسونو دراختړولو او حتی غرغره کولو کړنې او کيسې يې هيوادوال وليدلي او اوريدلي دي. د دغه بدنام زندان په اړه

د کاناډا او تاو اټايمز ورځپاڼي ليکلي چي: کاناډا يې پوځيانو په سلهاوو افغان بنديان تر پلټنو وروسته د دغه زندان چارواکو ته سپارلي چي بيا د زندان د چارواکو له لوري سخت شکنجه شوي دي، حتی د کاناډا يې پوځيانو يوې افسري اعتراف کړی چي زيات شمېر بنديان يې ليدلي چي د کندهار ادارې له خوابه د شپې په تياره کي د دوی مرکز ته نژدې په مرميو ويشتل کيدل. دا خبري هغه مهال راسر بيره شوې چي تير کال کاناډا يې ډيپلوماټ ريچارډ کولفين د کندهار څخه ترستيدو وروسته هلته (د کاناډا) د پارلمان دفاعي کميټې ته وويل: شواهد او اسناد لري چي د کندهار ادارې د دوی له لوري بري شوي او بيا ورسپارل شوي زندانيان کړولي او شکنجه کړي دي. د کاناډا يې پوځيانو او ډيپلوماټانو د يادو شوو خبرو په غبرگون کي د کندهار د محبس پخواني رئيس ډگرمن عبدالله باورکنويست ورځپاڼي ته ويلي چي: هو! بنديان شکنجه شوي او يو شمېر يې سخت وهل شوي چي لاسونه او پښې يې مات شوي وو. په ۲۰۰۸ز، کال د کندهار په مرکزي زندان کي اسيرانودنه خوړلو په اعتصاب لاس پوري کړ او د دوو سوتونو په شمير زندانيانو خپلي شونډي گنډلي وي. هغوی د چارواکو د ناوړه کړنو څخه سرټکاوه او ويل چي: «تر هغو پوري به دنه خوړلو اعتصاب ته دوام ورکړو، ترڅو چي زموږ په دوسيوباندي له سره غورو نشي، دا څنگه دولت!! دي چي يوه ډله قاضيان موبې گناه او بري اعلانوی او نور موبيا په شل کاله قيد او اعدام محکوموي!! له نيکه مرغه چي د همدې کال د جون پر ۱۳مه نيټه چي، دا اعتصاب لاپاي ته نه و رسيدلي، د دي معصومو زندانيانو نار هسک څښتن (جل جلاله) واوريدله او د مجاهدينو له خوا پر همدې زندان بريد ترسره شو، چي په پايله کي يی ټول بنديان ازاد او خوشي کړای شول او د زندان د تورو شپوله

توروتياروڅخه د ازادۍ په سپين سهارۍ هرکلي ته خواږه نسيم په خوشبويه او معطره فضا کې د مبارکۍ پيغام ډالۍ کې، ملاتړ ته يې دليري ختيځ له هسکه ځلانده لمربي شميره پلوشي راوليږلي او د ازادي بلبلان يې تر خپلو جونگړو په اتونو بدرگه کړل.

پوښتنه داده چې يرغلگرو او د کندهار لاسپوڅي ادارې په سيمه کې د پراخ موجوديت سربيره، د جاسوسي افرادو او ډلگيو او راز راز پرمختلليو اسبابو د شتون سره سره په مرکز (بنار) کې دننه د طالبانو د دومره دوامداره او مهم پلان (زندان ته سوږه) مخه ونشوي نيولی، نو د بنار څخه د باندي په ولسواليو کې به بيا څرنگه د طالبانو زور مات او نفوذ له منځه يوسي؟! بيا يې دا ډول پوښتني د ډيرو سره مطرح وي په تېره بيا هغه مهال چې د ټلوالې قوماندانان او په ځانگړې توگه جنرال پيتر ايس ادعا کوي، چې د طالبانو څخه يې پراخي سيمي لاندې کړي دي او نور نشي کولی چې سرخوږۍ ورته جوړ کړي.

واقعيت دا چې مجاهدينو د هيواد په لراو برکي پر نيو اکگرو او دهغوۍ پرافغان ملاتړو داسي هيښنده بريدونه ترسره کړل چې دولسواليو او مهمو مرکزونو تخليه کولو ته يې اړايستل، د بېلگې په توگه په نورستان او کونړ کې دولسواليو او مهمو مرکزونو تخليه، لغمان او کابل دفاع وزارت کې دننه بريالي بريدونه او په کندهار کې د محبس ياده شوې حيرانونکې پيښه يادولی شو چې د ټلوالې او يارانو يې ټولي د پرمختگ ادعاوې رد کړې. په ټوله کې سړۍ په زغرده ويلی شي چې طالبانوپه خپلو سياسي او پوځي لاسته راوړنو سره د ټلوالې نوي اوزرې طرحي او ستراتيژۍ وننگولې.

زندان ماتوونکو اتلانو د (صاحب الثقب) ياد را تازه کړ

ليکوال: حامد

د سړپوزې د دې اوسني محبس نه د قندهار ښار لورته نږدې په يوه کور کې تورن اسماعيل خان اوسيدى او د يوه تن د غداري په پايله کې هغه له دې کوره په تېښته بريالى شو کاش دهغې پيښې په اړه په هغه وخت کې خپرې شوې مرکې نن له ماسره وای ترڅو د بېگاني پيښې په اړه له کيدونکيو مرکو سره مو پرتله کړې وای. په هر صورت دهغه وخت د مرکه کوونکيو دايوه خبره په خوله وه چې طالب چارواکي نا امله او دواک د کنترول وړتيا او صلاحيت نلري ځکه عجيبه خبره ده چې د دوى له مرکز کندهار نه څنگه يو سړى کولى شي له بنده وتښتي!! هغه مرکه کوونکي اوس ماته ندي معلوم چې څوک او څوک و خو په يقين سره ويلی شم چې ډيرى به يې د کرزي د ادارې مامورين او لوړپوړي چارواکي وو ځکه هغه مهال دا خلک د طالبانو د مخالف صف کسان و او په طالبانو پسې د تبليغاتو له پاره يې د بى بى سى او نورو لويديځوالو راډيوگانو مايکونه په اختيار کې لرل. زموږ په عامو مجلسونو کې چې کله يو څوک غټه خبره او په چا پورې تمسخر وکړي نو يونيم ورته ووايي: دومره غټه خبره خبره مکوه په سربه دې ماته شي يعنې بيا به دې زيرې سترگې نيولې وي او په خپله به له داسې سرنوشت سره مخامخ شوى يې دومره لويه خبره ښه نه وي.

خامخا به هغه مهال هغو مرکه کوونکو ته يو چا دا نصيحت کړې وي خو دوى به بابيزه گڼلى وي او د تيرې دوشنې په بيگا چې د کندهار په محبس کې کومه پيښه رامنځته شوه او ۵۴۱ مجاهدين دخپلو څو پاکو او مخلصو وروڼو په يوه عجيب پلان سره د صليب او د صليب

د چوپړيانو له محبس نه وويستل شول موږ په دې ارتباط دانه وايو چې دادكرزي داداري بيكفائيتي او نا اهلليت په ډاگه كوي ځكه هغوى خوله اصله د بى كفائيتو او نا اهللو ټولۍ ده او د مصر دمبارك او د تيونس دزين العابدين سرنويشت ته دې شپې شماري حتما به دهغوى له سرگزشت سره مخامخ كيږي.

اصلا د طالبانو دې ستر برياليتوب د متحده ايالاتو او ناتو ټول اهليتنه او وړتياوې له خاورو سره خاورى كړې هغه مجهزاو په نوي تكنالوژۍ سمبال ځواكونه نن د طالبانو له خوا له داسې ماتې سره مخامخ كيدونكي دي چې مورخين به يې خامخا په يواځيزه توگه ليكنو ته اړكيږي يعنې بي طرفه مورخين به د دومره ستر ځواك په داسې ډرامايي شكل ديوه كمزوري خو په ايمان مسلح ځواك په لاس د ماتيدلو په مهال خامخا د طالبانو لورى كوي چې رښتيا دا خلك ديوه ستر ځواك (الله) په مرسته دې سترې سوبې ته رسيدلي وو.

ځينى مغرض اولاسپوڅي ليكوالان د طالبانو ډيرى پيښې په يوه مشخص لوري پورې تړي او هغوى چې كوم برياليتوب ترلاسه كړي نو دا دنورو لوريو د مداخلې له بركته يادوي او د طالبانو پر خلاف خپلې پوچې او بى اساسه تبصرې ليكي خو زه له بيگارا هيسې ددې پيښې په اړه دهغوى غبرگون نه وينم ځكه دغه ډله ليكوالان ددې سپين حقيقت ترشا ديوچا لاس لرلو ته هيڅ بهانه نشي پيدا كولى له دې حقيقت نه ليدونكو افغانانو نه خو زما په اند هغه دواشننگتن پوست ليكوالان هم ښه دي هغوى په داسې وخت كې كله په دومره لوى حقيقت پښه نشي اړولى. نن سبا هغه سترې او تاريخي ورځې دي چې په معنوي توگه دښمن او دهغه لاسپوڅي دگرددې نړۍ پر وړاندې دومره شرمنده اوبيسيكه ښكاري چې كله هم پخوا نه وه ليدل شوى دوى له دې سترې

شرمندگۍ او ماتې وروسته د دنيا په وړاندې سرونه خورند اچولي او د سوي په خير خپلې پښې مچوي د خدای ستر پيغمبر صلی الله عليه وسلم وايي: اتقوا فراسه المومن فانه ينظر بنور الله.

هوکی، د جهاد د سنگر هغه څو سپيڅلي مجاهدين چی دا تونل يې وهلی او دا ډيره موده يې دخپلو وروڼو دخلاصون له پاره په ډيره ځيرکتيا سره خپل کار پرمخ بيولی او ددوشنبې په شپه يې په تام او مکمل برياليتوب سره خپل کار پای ته ورساوه هغه مومنان دي چې بايد د بنمن يې ددې نبوي لارښوونې په رڼا کې وگوري ددوی له فراست او ځيرکتيا دې ويړه وکړي او نور دې ددې ولس له زورولو لاس واخلي. هوکی! دا مجاهدين زه د اسلامي تاريخ دستر سرخيل او نوميالي مشر محمد بن مسلمة رحمه الله دلښکر له هغه ستر مجاهد سره پرتله کوم چی په تاريخ کې په (صاحب الثقب) سره يادېږي هغه چې د قسطنطنيې «لويه کلا» چې له څو مياشتو محاصرې وروسته هم فتحه نه شوه بالاخره نوموړي گمنام مجاهد هغې کلا ته په پټه په يوه تونل کيندلو سره فتحه کړه او هغه ستره سوبه يې ترلاسه کړه چې دا کارنامه يې په اسلامي تاريخ کې په زرينو کرښو ليکل شوی ده. خو دې مجاهدينو ته زه يوه توصيه لرم او هغه دا چې دوی هم بايد دا ستر عمل اخرت ته وساتې لکه هغه ستر مجاهد صاحب الثقب چی خپل لوی عمل اخرت ته ساتلی وهغه داسې چې کله هغه کلا فتحه شوه نو د مجاهدينو لوی سالار محمد بن مسلمة رحمه الله به هره ورځ نارې وهلې چې دا سوری چا جوړ کړی وهغه دې ماته ځان را وښيي څو ورځې وروسته دا مجاهد د شپې له مخې دخپل مشر محمد بن مسلمة څيمې ته ورغی او ورته ويې ويل: اي مشره! ته ولې دخلکو پردې ځيروي؟! زه به هغه مجاهد په څو شرطونو درښيم خو

ته لومړی وعده وکړه چې دا شرطونه به مني هغه ومنل او مجاهد خپل شرطونه داسې ورته بيان کړل:

دې مجاهد ته به کوم انعام نه ورکوي.

دهغه دنوم پوښتنه به نه کوي! صاحب الثقب مجاهد له مخ نه نقاب لرې کړ او ځان يې وروښود، تاريخ ليکي چې محمد بن مسلمه رحمه الله به ترمرگه په دعا کې ويل:

اللهم احشرنى مع صاحب الثقب اى الله ما داخرت به ورځ له صاحب الثقب (هغه نغم کيندونکي) سره راپورته کړه!

نو اوس هم دې سترو مجاهدينو ته لومړی ددوی ددې شاهکاري مبارکي وایم چې په خپله هيښونکي کارنامه سره يي د اسلامي تاريخ د يوه زرین باب د قسطنطنيې د فتحې ياد راتازه کړ او په دې توگه يي د اسلامي تاريخ د يوه گمنام خو ستر غازي (صاحب الثقب) په قدم گام کيښود په مبارکي سربيره مې له دې سترو مجاهدينو نه غوښتنه داده چې دوی دې هم دهغه ستر مجاهد په خير خپل دا دروند عمل اخرت ته وساتي په والله که په ټوله نړۍ کې دومره ارزښت وي چې ستاسو ددې ستر عمل عوض وگرځي نو ددې دنيا له نوم او عوضونو تيرشئ او دا لوی عمل اخرت ته وساتئ او موږ چې ستاسو دا عمل ستايو او له تاسو سره خواخوږې لرو په همدې نيت الله ته داسې سوال کوو لکه محمد بن مسلمه به چې کاوه:

اللهم احشرننا مع اصحاب الثقب آمين صلى الله على نبيه الكريم

له الاماره ويب پاڼې په مننه

د کندهار د سرپوزې زندان له ماتېدو وروسته چې په نړيواله توگه د مجاهدينو ستره بریا او د دښمن بې سابقې رسوايي وبلل شوه، دښمن هڅه پيل کړه، ترڅو د بې ځايه تبليغاتو له لارې ورپيښې رسوايي جبيره کړي، په دې لړ کې دښمن ادعاگانې پيل کړې، چې نږدې پنځوس تنه له زندانه وتلي زندانيان يې بيرته نيولي دي، خو څرنگه چې دې خبرې هيڅ بنياد نه درلود دښمن يې د ثبوت لپاره هيڅ شواهد وړاندې نه کړای شول، دغه راز د اسلامي امارت له خوا د دښمن دا ادعاء په کلکه رد او بې اساسه وبلل شوه.

په کندهار کې د زندانيانو د بيانولو د پوچې ادعاء په اړه د اسلامي امارت د وياند څرگندونې

د تيږې دوشنې په شپه د اسلامي امارت قهرمانو مجاهدينو د يولې برياليو تاکتيکي عملياتو په پايله کې وکړای شول، د کندهار له زندان څخه ټول (۵۴۱) تنه زنداني مجاهدين راخلاص کړي، بايد څرگنده کړو چې له پيله د دې عملياتو دکاري پلان يوه مهمه برخه له زندان څخه دراو تليو مجاهدينو په سالمه توگه له سيمې د انتقالولو عمليه وه، چې الله الحمد له پلان سره سم د سهار له راتگ نه مخته د خلاصون د عملياتو دا وروستۍ برخه هم په بریا سره پايله ورسیده او بنديان ټول خوندي سيمو ته انتقال شول. له دې عملياتو وروسته کله چې خبره مطبوعاتې شوه، او په نړيواله کچه دکابل د رژيم لپاره يوه نه جبيره کيدونکې شرمندگي وبلل شوه، دښمن له پيښې شوې رسوايي

د تېښې دوروستۍ هڅې په توگه يو ځل بيا خپل پخواني تاکتيک عملي کړ، د کندهار د لږزیدلې ادارې مشر د بنديانو د بيانيولو پرله پسې ادعاگانې پيل کړې او تيره ورځ يې وويل چې نږدې شپيته تنه بنديان يې بيرته نيولي دي.

د کندهار تش په نام والي وايي چې دوی دمجاهدينو دبیرته نیولو لپاره په کندهار ښار او ولسواليو کې پراخ عملیات پیل کړي دي، او دده په وینا دا چې بنديان په (بايوميتريک) سیستم کې ثبت شوي دي، نو نیول يې ورته اسانه دي.

په دې اړه بايد ووايو چې تيره ورځ رويټر اژانس راپور ورکړ چې د امریکا د دفاع وزارت وياندې (ډگرمې اليزابيت روبينز) ويلي دي، چې تراوسه ځکه امریکايي ځواکونو دخلاصو شوو مجاهدينو د بيا نيولو په عملیاتو کې گډون نه دی کړی چې د کندهار چارواکو ترې غوښتنه نه ده کړې، نو چې بهرني ځواکونه په دې عملیاتو کې برخوال نه وي، د کندهار د ځايي ځواکونو عملیاتي مورال او اراده خو کله هم ددې وړ نه ده چې په مجاهدينو پسې دې لري پرتو سيمو ته دوړتگ جرأت وکړي يا دې د پلټنې عملیات ترسره کړي، دغه راز بايوميتريک سیستم چې د کندهار لاسپوڅی والي يې بيا بيا یادوی هم د بهرنيو اشغالگرو ځواکونو له خوا کاریدونکی سیستم دی، چې تراوسه داخلي عسکر ورته لاسرسی نلري، او که بالفرض ويې هم لري دا له امکانه بعيد ده، چې د یو ميليوني ښار کندهار ټول اوسیدونکي دې په دې سیستم معاینه کړای شي او یا دې دغه خلاص شوي کسان دومره زړله ولسوالیو څخه ښار ته ورشي.

لوړ حقايق څرگندوي چې د بنمن دا ځل خورا خنډوونکي دروغ وايي، چې هر د عقل څښتن پرې پوهيدلی شي، دوی چې تراوسه د ځينو اجيرو رسنيو له لارې د نيول شويو په نوم دوه درې کسان غږولي دي، هر څوک يې جعليت درک کولای شي، له دې پرته دوی دخپلې لويې ادعا د اثبات لپاره مطبوعاتو ته هېڅ قناعت کونکي شواهد نه دي وړاندي کړي او نه هم عقل دا خبره مني چې د مرگ له خطر سره مخامخ خلاص شوي کسان دي بيرته په هغو لارو ورشي په کومو کې چې د بنمن څارکوي البته موږ موثق معلومات لرو چې د کندهار ښار امنيتي او استخباراتي چار واکې دخپلو بادارانو او مشرانو د غولولو او له هغوی څخه د امتيازاتو د ترلاسه کولو په موخه د ښار بې وزله او سیدوونکي او په ښار کې د ديني مدارسو شاگردان په همدې نامه نيسي او هغوی ته يې د بنديانو په نامه وړاندي کوي.

موږ چې دخلاصو شويو مجاهدينو د بيانولو په اړه د بنمن وروستۍ ادعاگانې په کلکه ردوو، خپلو وطنوالو او درستو مطبوعاتو ته ډاډ ورکوو چې لله الحمد تراوسه پورې زموږ يونټن راخلاص شوی بندي هم بيرته د بنمن لخواندی نيول شوی، مطبوعات بايد د بنمن دې وروستي دروغجن کمپاين ته متوجه واوسي، او له بنمن څخه دخپلو ادعاگانو سپيناوی وغواړي، ترڅو خداي مکره، بدنام شوی د بنمن دخپلې شرمندگۍ په پټولو کې د ازادو مطبوعاتو له اعتبار څخه استفاده ونه کړي.

د اسلامي امارت وياند
قاري محمد يوسف احمدي

دکندهار زندان د ماتېدو په په اړه څو شاعرانه کلامونه

رضوان الله فيضاني

زندان

پل په پل ماتيږي هر وحشي زندان
وار ده د بـاگرام او د خرخي زندان
نه شو نور زغملی د وحشت پنجـري
دا د سـتمو او بربريـت پنجـري
نور به نړوو هر طاغوتي زندان

ډيـري دي حيرانـي زولنـي راتـه
دا د سـرو کفـارو جيل خانـي راتـه
مونږ ته نه ټنگيږي فولادی زندان

نـه کـوو بالکل دولچکـو پـروا
نشته خيال کي زمونږ د ځنځيرو پروا
تل به ماتوو هر فرعوني زندان

بيا هريو زلمي کولنک راخيستي ده
هم يې تبر، بـل په څنـگ راخـستي ده
نه پريدي نور دلته د غربي زندان

وايي فيضاني چي تو گل کوو
مونږ د ابراهيم پر پله مزل کوو
ړنگ به کړو نن هريو نمرودی زندان

وحشي زندان دکندهار وگوره

دندون

غليم كه هر خو كوششونه وكړل
 دبـي گـنـا وويي قتلونه وكړل
 چي په غريبـانو لمبې بلـې نه شي
 خونـكـاري سـترگې به بدلې نه شي
 دوى داسـلام شـمعـه وژلـى نه شي
 زموږ دهنـونه بـدلـولـى نه شي
 ددوى مقـصـد پـوره كـيدلـى نه شي
 اوس راگير شـوي خلاصـيدلـى نه شي
 دابـي لـه شـكه يـى رښـتيا ويلي
 بـه يـې پـه ډاگـه بـر ملا ويلي
 چي زندانونه به ماتيري اخير
 دغه قيـديـان به راخلاصـيري اخير
 وحشي زندان دقنـدهار وگـوره
 مات ديوالونه يـى بار بار وگوره
 ډير په سـلگـونو طالبان خلاص شوي
 دغه په فضل دسبحان خلاص شوي
 داسي زندان هم د بگرام به مات شي
 ابو غريب كيـو بـا تـمـام به مات شي
 دغه دظلم جام نسـكـور به شي نور
 ختم دور ان دظلم اوزور به شي نور
 نظام دعدـل خامـخابـه راشـي
 همـد رده فضـل دالله به راشـي

زلمي خو لاړل زولنو ته ژاړه

ملا عبدالرحمن معتصم

زندانه اوس خپلو تيارو ته ژاړه
زلمي خو لاړل زولنو ته ژاړه

اوس نو داته او دغه ساندي دويړ
دو حشــتــونو جنازو تــــه ژاړه

چې بيا در ولويدي انگړ ته
نن وهغو سپينو وړانگو ته ژاړه

ته خودنور وپه عذاب ژوندي وې
نن دخپل تن شاړو زخمو ته ژاړه

نه دي پريبردي هيچ جنتي کندهار
لري شه لري دوزخو ته ژاړه

معتصم ستا په وړ کيدو راضي يم
خپلو بې رحمو ستو ته ژاړه

دریم فصل

کامل مسلمان څوک دی؟

لیکوال: مؤمن اقبال

په اوسني مهال کي که اسلامي ټولني ته وکتل سي نو مسلمانان دوه ډوله دي يو شعوري مسلمانان او بل مورثي مسلمانان دي هريو بېل، بېل شرحه کړو؛ خو مخکي به ووايو، چي کفري نړۍ د شعوري مسلمان سره د بنسټي او هم داشعوري مسلمانان له منځه وړل غواړي.

شعوري مسلمان:

هغه مسلمان دی، چي دخپلو عقايدو درناوي، عملي کېدل او دخپراوي لپاره هڅي دخپل ژوند يوه برخه گرځولي وي، يعني داچي تل په دې فکر کي وي، چي دمسلمان کوم تعريف دی هغه په رشتيني ډول پرځان باندي عملي کړي آن تردې، چي خپلو عقايدو ته ترځان او مال هم وړاندي حق ورکوي، دخپل رشتيني حق دترلاسه کولو لپاره د اصحابانو رضي الله عنهم پيروي کوي، هغوی رضي الله عنهم دځان لپاره استادان او لارښوونکي ټاکي لکه عبدالله بن رواحه رضي الله عنه، چي دحقيقي گټي دترلاسه کولو لپاره يې بې ساري قربانۍ ورکړي دي او يوه نمونه به يې دلته ذکر کوو:

رسول الله ﷺ و مختلفو پاچهانو ته د اسلام د بلني ليکونه واستول، چي په هغو کي يې يو د حضرت حارث بن عمير ازدي ﷺ په لاس د بصرا پاچا ته ولېږه حارث بن عمير ﷺ، چي کله موته ته ورسېد د قيصر د حاکمانو څخه يو کس، چي شرحيل غساني نومېدو دغه مبارک قاصد يې وواژه او حال دا چي د قاصد وژل د ټولو قومونو په اصطلاح کي يو ناروا کار بلل کېده پر نبي ﷺ باندي دا خبره گرانه پرېوتله نو درې زره کسيز لښکر يې تيار کړ، حضرت زيد بن حارثه ﷺ يې ورامير کړ، بيا يې ورته وفرمايل: که زيد بن حارثه ﷺ شهيد سي نو بيا دي جعفر بن ابي طالب ﷺ امير سي، که دی هم شهيد سي نو بيا دي عبد الله بن رواحه ﷺ امير سي، که دی هم شهيد سي بيانو د مسلمانانو، چي هر څوک زړه غوښتی هغه دي امير کړي يوه يهودي دا خبري واورېدې او وې ويل: د اکسان به خامخا شهيدان کېږي ځکه د لومړنيو انبياوو عليهم السلام د دغه ډول خبرو څخه مطلب هم داسي و. رسول الله ﷺ يو سپين بيرغ جوړ کړ، حضرت زيد ﷺ ته يې ورکړ، بيا رسول الله ﷺ د دوی د يوې ډلې سره د دوی درختولو په اراده د ښار د باندي راووت د ښار د باندي، چي مجاهدين رخصتېدل پاته خلکو دعا ورته کوله، چي الله ﷻ دي تاسو کاميابه کړي او په خير او سلامتيا سره موب تعالی جل جلاله بېرته راوله؛ او الله ﷻ دي تاسو د هر ډول بدۍ څخه وساتي. حضرت عبد الله بن رواحه ﷺ د دوی په جواب کي درې بيتونه وويل، چي مطلب يې داسي و: زه د خپل رب څخه د گناهونو بحېسنه غواړم او يوه داسي توره وي چي په هغې سره زما د وينو داري رواني سي؛ او يا په يوه داسي نېزه ووهل سم، چي زما تر کولمو وينې ووزي څيري يې کړي کله، چي څوک زما د قبر سره تيرېږي نو ووايي: الله ﷻ دي تالارښود او کاميابه کړي رشتيا هم ته لمر او کامياب وي. ددې څخه وروسته دوی

مباركان روان سول. شرحبيل ته هم ددوی د روانېدو خبر ورورسېد. د شرحبيل سره سل زره فوج دمقابلې لپاره تيار سو. كله چي اسلامي پوځ مخكي ولاړ نو ورته معلومه سوه، چي دروم پاچا هرقل هم د سلو زرو پوځيانو سره مقابلې ته را روان دئ ددې خبر په اورېدو سره اصحابان رضي الله عنهم فكر من سول، چي ددې دومره لوی طاقت مقابله شروع كړې او كه رسول الله ﷺ ته خبروكرې په دغه حال كي عبدالله بن رواحه ؓ په لوړ اواز وويل: اي خلگو! تاسو د كومي خبري څخه و بريږئ؟ تاسو د كوم مقصد لپاره راوتلي ياست؟ ستاسو مقصد شهيد كېدل دي موږ هيڅ كله د قوت او د سړو د ډېروالي په زور نه يو جنگېدلي بلكي موږ يوازي د هغه دين په زور جنگېدلي يو چي د هغه دين په وجه الله ﷻ موږ ته عزت راكړی دئ. مخ په وړاندي ځئ ددوو كاميايو څخه به يوه خامخا لاسته راوړئ يا به برياليتوب وي او يا به شهادت وي. مسلمانانو، چي دا خبره واوريده مېړانه يې و كړه پر مخ روان سول آن تر دې، چي موته نومي ځای ته ورسېده؛ او جنگ شروع سو. حضرت زيد ؓ بيرغ په لاس كي واخيست د جنگ ميدان ته ورغی؛ او په مشرۍ يې زورور جنگ شروع سو. دلږ وخت په تېرېدو سره د شرحبيل ورور ووژل سو؛ او ملگري يې و تنستېدل خپله شرحبيل هم و تنستېد په يوه كلا كي پټ سو. هرقل ته يې د مرستي لپاره استازی ولېږه هرقل دوسوه زره پوځيان راوېږل جنگ په زيات زور سره شروع كېدو، چي زيد ؓ شهيد سو دسټي حضرت جعفر ؓ بيرغ په لاس كي واخيستي دخپل آس پښې يې په خپله پرې كړې، چي بېرته تگ يې د زړه څخه ووزي يو څو اشعار يې وويل، چي مطلب يې دادئ: اي خلگو! جنت څومره ښه شی دئ او جنت ته نژدې كېدل څومره ښكلی دئ؛ او د جنت اوبه څومره يخي دي. دروم پرخلگو عذاب راغلی ماته په كار ده، چي هغه ووژنم، دا شعرونه

يې وويل توره يې واخيسته كافرانو بنی لاس ځني پرې كړ بيا يې بيرغ په چپه لاس كي ونيو كافرانو چپه لاس ځني پرې كړی ده مبارك بيرغ په مټو كي ټينگ كړ، په خوله يې كلک ونيو، يو سړي د شاله خوا څخه غوزار پرې وکړ، دی مبارك ولويد او دستي شهيد سو. عبد الله بن عمر رضي الله عنه فرمايي: موږ، چي كله شهيدان را ټولول حضرت جعفر رضي الله عنه چي مو را پورته كړی په بدن كي يې (۹۰) زخمونه وو. حضرت جعفر رضي الله عنه، چي شهيد سو خلگو عبد الله بن رواحة رضي الله عنه ته اواز وکړ، ده مبارك په دغه وخت كي د جنگ په يو طرف كي د غوښي يو ټوټه خوړله ځكه ددرو ورځو څخه يې هيڅ شی نه وخوړلي، ده چي اواز واورېد دستي را پورته سو او وې ويل: حضرت جعفر رضي الله عنه شهيد سوئ دئ ته په دنيا اخته يې دستي راغی بيرغ يې را پورته كړ، سخت جنگ يې شروع كړ، گوته يې زخمي سوه په وڅړېده ده مبارك داڅرېدلې گوته په پښه ونيوله لاس يې كش كړ، گوته يې پرې سوه ليري يې وغورځوله. په سخت جنگ او خفگان كي فكر من سو، چي نه د مقابلې توان سته او نه همت سته. لږ وخت ددې فكر تېرسوي و، چي خپل زړه ته يې وويل: اې زړه! اوس د څه شي شوق او مينه درته پاته ده؟، چي ته يې له خطرې وېرېږي د بي بي شوق غواړي؟ هغه په درې طلاقه طلاقه ده، د غلامانو شوق غواړي؟ هغه ټول ازاد دي د باغ او پيسو شوق غواړي؟ هغه ټوله د الله جل جلاله په لاره كي صدقه دي ددې څخه وروسته يې يو څو اشعار وويل، چي ديو طرف څخه د حملې اواز راغلی، دی مبارك يې په مقابل كي سخت و جنگېدی؛ او تر شهيد كېدو پوري يې توره وچلول.^(۱)

(۱) وحدثنا ابن اسحاق، حدثني... قال: أمر رسول الله صلى الله عليه وسلم على الناس يوم مؤتة زيد بن حارثة،... فعبد الله بن رواحة، فان اصيب عبد الله... ان جعفر بن ابي طالب حين قُتل دعا الناس عبد الله بن رواحة، وهو في جانب العسكر، فتقدم... ثم قال: يا نفس

نه يوازي، چي عبدالله بن رواحه رضي الله عنه يوه عاشقانه جذبه درلوده بلكې ټول اصحابان رضي الله عنهم د قرباني احساس درلودونكي وو بلكي د اصحابانو رضي الله عنهم هر كس زمري او شعوري مسلمان و، په تېره قصه كي تاسو دنورو اصحابانو رضي الله عنهم نومونه وليدل، چي دهغوى سره د عبدالله بن رواحه رضي الله عنه په خبر جذبه او د دين عشق و. همدا ډول نور اصحابان رضي الله عنهم لكه عمار بن ياسر رضي الله عنه، بلال رضي الله عنه، ابوسلمه رضي الله عنه، ابوجندل رضي الله عنه، ابوبصير رضي الله عنه، د حبشې په لومړي او دوهم هجرت كي تلونكي اصحابانو رضي الله عنهم ټولو امت ته د پوره پوهاوي لپاره عملي درس وركړي دي، ټول مباركان د دې امت غوره او په زړه پوري استادان دي، دوى مباركان خپله هم د حقيقي گټي لپاره ستړي سوي دي او نورو ته يې هم لارښودنه كړې ده همدا وجه ده، چي الله جل جلاله دمباركو اصحابانو رضي الله عنهم ستاينه په قرآنكريم كي كړې ده او فرمايي:

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي
وُجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
كَزَرْعٍ أُخْرِجَ شَطْعُهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سَوْقِهِ يَعْجِبُ

اي شيء تتوقين؟ الى فلانة - امراته - فهي طالق. والى فلان وفلان - غلمان له - فهم احرار، والى معجف - حائط له - فهو لله ورسوله... ثم اخذه عبد الله بن رواحه فقاتل حتى قتل شهيداً... اسد الغابة في عنوان (عين) باسم عبدالله بن رواحه

الزُّرَّاعَ لِيَغِيظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴿٣﴾

ژباړه: محمد ﷺ د الله ﷻ رسول دئ کوم کسان، چي دده سره ملگري دي سخت دي پر کافرانو؛ او په خپل منځ کي رحم لرونکي دي ته به ويني، چي رکوع او سجده کوونکي دي د الله ﷻ فضل او رضالتونکي دي ددوی نبي ددوی په مخانو کي د سجدې اثر دئ هم دا ډول ددې مثال په توراۍ او انجيل کښي هم سته لکه يو تخم (چي لومړی راشين سي) نازکه پونگه راوباسي بيا زور وره سي نو ښه په قوت کي سي بيا پر خپله تنه باندي برابر سي (همدا ډول اصحابان ﷺ هم وو چي اول کمزوري وو وروسته الله ﷻ ورځ تربلي قوت وروبخښه او دا قوت الله ﷻ حکم ورکړ)، چي پدې قوت سره کافران د حسد له امله وسوځي. الله ﷻ د هغو کسانو سره وعده کړې ده، چي ايمان يې راوړي دئ، ښک کارونه يې تر سره کړي دي، چي الله ﷻ به مغفرت ورته کوي او لوی اجر به ورکوي.

په همدغه سوره کي همداراز الله ﷻ فرمايي:

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٣٨﴾ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ﴿٣٩﴾

²: سورة فتح ، الاية: ٢٩

³: سورة فتح ، الاية: ١٨

ژباړه: بېشكه الله ﷻ راځي سو دهغه كسانو څخه چي ستاسره په سفر كي وو او ستا سره يې تروني لاندې بيعت وكړ. بيا الله ﷻ په هغه (اخلاص او صداقت) عالم و، چي ددوی په زړو كي و، نو الله ﷻ پر دوی باندي ارامتيا راواستول او دوی ته يې نژدې فتحه ورنصیب كړه (چي مراد ځني د خيبر فتحه ده) او الله ﷻ ډېر غنیمتونه ورنصیب كړه، چي دوی اخیستل او الله ﷻ غالب دئ؛ او زيات د حكمت څښتن دئ.

په بل ځاي كي الله ﷻ د اصحابانو رضي الله عنهم په اړه فرمايي:

رَجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ﴿٤﴾

ژباړه: په دې مؤمنانو كي داسي كسان سته، چي د الله ﷻ سره يې كومه ژمنه كړې وه په هغه كي رښتني وختل داسي دي، چي خپل نذر يې پوره كړ، (يعني شهيدان سول) او ځني د پوره كولو په موخه انتظار كوي او ددوی د ارادو په بدلولو كي هيڅ بدلون نسي راتلای په بدلولو سره.

په بل ځاي كي الله ﷻ فرمايي:

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَّضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٥﴾

(٤) سورة احزاب ، الاية: ٢٣

(٥) سورة التوبة الاية: ١٠٠

ژباړه: کوم مهاجر او انصار (، چي په ايمان راوړلو کي تر نورو) مخکي دي او خومره خلگ، چي په اخلاص سره ددوی تابعداري کوي الله جل جلاله ددې ټولو څخه راضي دئ او دوی دالله ﷻ څخه راضي دي الله ﷻ ددوی لپاره جنتونه برابر کړي دي، چي دونو (تر بناخو) لاندې به يې (ويالې) بهيږي او هميشه به په جنت کي وي دغه هم لويه کاميابي ده.

په دغه آياتو کي الله ﷻ د اصحابانو ﷺ څخه خپله خوښي څرگنده کړې ده تردې به نو لويه خوشالي چيري وي حقيقي رب دهر څه مالک او خالق دچا څخه د خوشالي او رضایت څرگندونه کوي.

همدا ډول رسول الله ﷺ د مبارکو اصحابانو رضي الله عنهم د فضيلت او دميني داظهار اړونده زياتي ويناوي فرمايلي دي د مثال په ډول رسول الله ﷺ فرمايي: چي زما څخه وروسته په ابو بکر ﷺ او عمر ﷺ پسې اقتدا کوئ. په يوه حديث کي راغلي دي: زما اصحاب ﷺ د ستورو په شان دي په هر يوه پسې چي اقتدا وکړئ سمه لاره به پيدا کړئ.⁶

⁶: «مثل اصحابي مثل النجوم، من اقتدى بشيء منها اهتدى» رواه مسند الشهاب القضاعي ورقم الحديث: ١٢٤١ وايضاً رواه مسلم وكذا الامام احمد في مسنده. قال شيخ الحديث مولانا محمد زكريا رحمه الله في فضائل الصحابة التي ذكره في كتابه الحكايات الصحابة ان هذا الحديث قد تكلم فيه المحدثين ونقل قول الملا علي قاري رحمه الله في تأييده ولم اجد قول الملا علي قاري رحمه الله علي طريق الذي ذكر مولانا رحمه الله بل وجد بتغيير فلاجل التغيير نقلت قوله في كتابه المرقاة شرح المشكاة المصاييح: قال ملا علي قاري رحمه الله:.... وقال رسول الله اصحابي كالنجوم اي فاقتدوا بهم جميعهم او باكثرهم وان لم يتيسر فبايهم اقتديتم اهتديتم و كانه اخذ من هذا بعضهم فقال من تبع عالماً لقي الله سالماً رواه رزين قال ابن الربيع اعلم ان حديث اصحابي كالنجوم بايهم اقتديتم اهتديتم اخرجه ابن ماجه كذا ذكره الجلال السيوطي في تخریج احاديث الشفاء ولم اجد في سنن ابن ماجه بعد البحث عنه وقد ذكره

حضرت انس رضي الله عنه فرمايي، چي نبي صلي الله عليه وسلم فرمايلي دي: زما اصحاب رضي الله عنهم داسي مثال لري لکه په خوراک کي مالگه چي دغه خوراک بې له مالگي ښه کېدای نسي. نبي صلي الله عليه وسلم فرمايي: زما د اصحابو رضي الله عنهم په اړه د الله جل جلاله څخه وويرېږئ دوی د ملامتيا ښه مه جوړوئ څوک چي ددوی سره محبت کوي هغه زما سره محبت کوي او څوک چي ددوی سره کينه لري هغه زما سره کينه لري چا چي دوی ته تکليف ورکړی هغه ماته تکليف راکړی چا چي ماته تکليف راکړی هغه الله جل جلاله ته تکليف ورکړی او څوک چي الله جل جلاله ته تکليف ورکړي د الله جل جلاله په راکشولو کي به راسي.

نبي صلي الله عليه وسلم فرمايي: زما اصحابو رضي الله عنهم ته ښکښل مه کوئ په تاسو کي که څوک د احد د غره سره برابر سره زر خيرات کړي نو د اصحابو رضي الله عنهم د يوه يا نيم مد ثواب نسي لاسته راوړلای. نبي صلي الله عليه وسلم فرمايي: څوک چي اصحابو ته ښکښل کوي پر دغه کس د الله جل جلاله، ملائکو او ټولو انسانانو لعنت دئ

ابن حجر العسقلاني في تخریج احادیث الرافعي في باب ادب القضاء واطال الكلام عليه وذكر انه ضعيف واه بل ذكر عن ابن حزم انه موضوع باطل لكن ذكر عن البيهقي انه قال ان حديث مسلم يؤدي بعض معناه يعني قوله النجوم امنة للسماء الحديث قال ابن حجر صدق البيهقي وهو يؤدي صحة التشبيه للصحابة بالنجوم اما في الاقتداء فلا يظهر نعم يمكن ان يتلمح ذلك من معنى الاهتداء بالنجوم قلت الظاهر ان الاهتداء فرع الاقتداء قال وظاهر الحديث انما هو اشارة الى الفتن الحادثة بعد انقراض الصحابة من طمس السنن وظهور البدع ونشر الجور في اقطار الارض اه وتكلم على هذا الحديثان السبكي في شرح ابن الحاجب الاصيلي في الكلام على عدالة الصحابة ولم يعزه لابن ماجه وذكره في جامع الاصول ولفظه عن ابن المسيب عن عمر بن الخطاب مرفوعا سالت ربي الحديث الى قول اهتديتم وكتب بعده اخرجه فهو من الاحاديث التي ذكرها رزين في تجريد الاصول ولم يقف عليها ابن الاثير في الاصول المذكورة وذكره صاحب المشكاة وقال اخرجه رزين. المرقاة المفاتيح شرح المشكاة

المصابيح مؤلف اقبال

او ددغه سړي نه فرض قبلېږي او نه نفل. نبي ﷺ فرمايي: چي الله ﷻ توله انسانان راچي کړل د انبياو عليهم السلام څخه پرته په دوی ټولو کي يې دغه څلور کسان غوره کړه: حضرت ابوبکر ﷺ، حضرت عمر ﷺ، حضرت عثمان ﷺ او حضرت علي ﷺ او دوی يې زما پر ټولو اصحابانو ﷺ باندې بهتر و گرځول ابو سختياني رضي الله عنه فرمايي: کوم چاچي د ابوبکر ﷺ سره محبت وکړي هغه خپل دين سم کړ. چاچي د عمر ﷺ سره محبت وکړ نو د دين روښانه لاره يې پيدا کړه. چا که د عثمان ﷺ سره محبت وکړ د الله ﷻ په رڼا سره روښانه سو او چاچي د علي ﷺ سره محبت وکړ دغه کس نو د دين رسي ونيوله. څوک چي د اصحابانو ﷺ ستاينه کوي دغه کس د نفاق څخه پاک دئ، څوک چي د اصحابانو ﷺ بي ادبي کوي منافق، بد عتي او د سنتو مخالف دئ زما سره دا ويره ده چي هيڅ عمل به قبول نسي تر څو د اصحابانو ﷺ سره محبت پيدا نسي او ددوی په اړه يې زړه پاک نسي. په يوه حديث کي راغلي دي چي نبي ﷺ فرمايي: زما د اصحابانو، زومانو او نورو اصحابانو په اړه زما لحاظ کوئ څوک چي ددوی په اړه زما لحاظ وکړي الله ﷻ به ددغه کس په دنيا او آخرت کي حفاظت وکړي او څوک چي زما لحاظ ونه کړي الله ﷻ د هغه کس څخه بېزاره دئ او د چا څخه چي الله ﷻ بېزاره سي کېدای سي چي پر يو څه باندې ونيول سي د نبي ﷺ دا ارشاد هم دئ چي نبي ﷺ فرمايي څوک چي زما د اصحابو ﷺ په اړه زما لحاظ وکړي د قيامت په ورځ به زه دده محافظ یم. په يوه بل حديث کي راغلي دي چي نبي ﷺ فرمايي څوک چي زما د اصحابو ﷺ په اړه زما لحاظ ونه کړي حوض کوثر ته به رانه وستل سي ما به يوازي د ليري څخه وويني. سهل بن عبد الله رضي الله عنه فرمايي څوک چي د نبي ﷺ د

اصحابانو ﷺ تعظيم او درنښت نه کوي هغه پر نبي ﷺ ايمان نه دی راوړی. (7)

حاصل داچي څوک د اصحابانو رضي الله عنهم پر قدم باندې قدم ږدي او دين خپل مقصود گڼي داسي مسلمان ته شعوري او کامل مسلمان ويل کېږي، په دغه ډول مسلمانانو پسي هر چيري کافرانو ليخي رانغښتي دي او هيچري دوی ته دخپل دين حق نه ورکوي؛ ځکه په نړۍ کې يوازنی دين د اسلام دين دی، چي حتماً پر نورو بری پيدا کوي دا حقيقت دوی درک کړی دی، نور دينونه هيڅکله په معنوي زور سره بری نه سي تر څو کولای نو ځکه کافران هغوی ته هيڅ نه وايي دهغوی معتقداتو ته احترام کوي، هندوان، چي ځانونه په اور سوځي دې کار ته دبشر د حقوقو خلاف نه وايي، عيسوي پاپان، چي کله رياضت کوي نو کلونه، کلونه په څاهانو کې او سيږي خوراک نه کوي، دې کارونو ته دبشر د حقوقو مخالفت نه وايي ځکه دوی ته معلومه ده، چي دهغوی دين هيڅکله هغه نقطې ته نسي رسېدای، چي بيا پردوی کړي راتنگه کړي د ټولو کافرانو هدف دادی، چي يا ټول مسلمانان له منځه يوسي او يا شعوري مسلمانان له منځه يوسي.

حاصل داچي شعوري مسلمان هغه چاته ويل کېږي، چي په لاندني آيت يې عمل کړی وي، چي الله جل جلاله فرمايي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَآفَّةً (سورة بقره الاية: ۲۰۸)

7: مرقاة المفاتيح، باب مناقب الصحابة رضي الله عنهم، مسند الشهاب القضاعي، باب مثل اصحابي مثل النجوم، من اقتدى بشيئ منها اهتدى، مسند احمد، باب مناقب الصحابة رضي الله عنهم الصحيح مسلم، باب مناقب الصحابة رضي الله عنهم 711111112

ژباړه: اې مؤمنانو! په اسلام کي په تمامه معنا (په پوره توگه) داخل سئ. يعني د اسلام ټوله امرونه ومنئ، څه، چي د اسلام غوښتنه ده هغه پوره کړئ.

موروثي مسلمان:

هغه مسلمان ته ويل کېږي، چي تش د اسلام د لفظ سره دومره اشنا وي، چي زه د مسلمانانو په ډله کي داخل يم او د اسلام دين د يوې سياسي ډلې او يا يوه گوند په څېر دئ، چي زه هم پکښي داخل يم، په دې باندي پوه نه وي، چي د اسلام دين د مسلمان څخه غوښتني لري، د اسلام دين خدمت غواړي، اسلامي چوپړ بايد د يوه احساس له مخي وسي حال داچي دغه مورثي مسلمان د اسلام غوښتني د يوه رواج په شکل پېژني؛ خو دا احساس له مخي يې نه ترسره کوي همدا وجه ده، چي همدا سي مسلمان په ذهن کي دا خبره لري، چي د ژوند څخه مقصد خوند او ترقي ده په هره طريقه، چي وي که د اسلام سره مخالفه طريقه وي او که موافقه وي ځکه دده له انده د اسلام اساسات تش درواج او دود بڼه لري که پاته سي څه خبره نه ده لکه د يو عادي رواج په پاتېدو، چي تاوان نه پېښېږي همدا ډول د اسلام کومه غوښتنه يا امر، چي پاته سي هم څه تاوان نه پېښېږي يا په بل عبارت، چي په اوس وخت کي داسي فکر ته سيکولريزم ويل کېږي. حاصل داچي همدا ډول کس ځان د اسلام له مقصود څخه دباندې شي بولي.

ټوله نړۍ مسلمانانو ته متوجه ده، چي ټول مسلمانان په همدې مفکوره واړوي ځکه دوی ته، چي کومه ستونزه پېښېږي هغه يوازي د شعوري مسلمانانو څخه پېښېږي ددې بڼه مثال په تېره واقعۀ کي تېر سو، چي دموتۀ په غذا کي اسلامي پوځ مخکي ولاړی نو ورته معلومه سوه، چي دروم پاچا هرقل هم د سلو زرو پوځيانو سره مقابلې ته راروان دئ ددې خبر په اورېدو سره اصحابان رضي الله عنهم فکر من سول، چي

ددې دومره لوی طاقت مقابلې شروع کړې او که رسول الله ﷺ ته خبر ورکړي په دغه حال کې عبداللہ بن رواحہ (رضی اللہ عنہ) په لوړ او ازو ویل: ای خلکو! تاسو د کومې خبرې څخه وېرېږئ؟ تاسو د کوم مقصد لپاره راوتلي یاست؟ ستاسو مقصد شهید کېدل دي موږ هېڅ کله د قوت او د سپړو د ډېروالي په زور نه یو جنگېدلي بلکې موږ یوازې د هغه دین په زور جنگېدلي یو چې د هغه دین په وجه الله ﷻ موږ ته عزت راکړی دی. مخ په وړاندې ځئ ددو کامیابو څخه به یوه خامخا لاسته راوړئ یا به بریالیتوب وي او یا به شهادت وي.

کافرانو هم دغه حقیقت درک کړی، چې مسلمانان که هرڅومره لږ وي بریالیتوب تر ګوتو کوي ځکه دوی ته مرګ او ژوند دواړه په یو ډول اهمیت لري مړینې ته شهادت وایي کامیابي یې بولي او ژوندي پاته کېدو ته غزا وایي هم یې کامیابي بولي ددې خبرې یو بل مثال دېر معونه په سړیه کې هم دي، چې اويا کسه داسې اصحابان پکښې شهیدان سول، چې ټوله یې د قرآن عالمان او حافظان وو په دغه شهیدانو کې د حضرت ابوبکر (رضی اللہ عنہ) غلام عامر بن فهیره (رضی اللہ عنہ) هم وده مبارک قاتل جبار بن سلمې وایي: ماچې کله عامر بن فهیره (رضی اللہ عنہ) په نېزه ووهی ده وویل: (وَاللّٰهُ فُزْتُ) یعنې په الله ﷻ مې دې قسم وي، چې زه کامیاب سوم ددې څخه وروسته ما ولید، چې دده جسد و اسماني طرف ته پورته سو زه ډېر حیران سوم ددې څخه وروسته ما د خلکو څخه وپوښتل:، چې دغه سړی ما په نېزه ووهی دستي مې سو خو بیا هم دی وایي، چې په الله ﷻ قسم، چې زه کامیاب سوم دده کامیابي نوپه څه شي کې ده؟ خلکو راته وویل: دده کامیابي په جنت کې ده پدې وجه زه مسلمان سوم. (8)

(8) ذکره مولانا محمد زکریا نور الله مرقده بحواله الخمیس .

همدا وجه ده، چي كافران كوشش كوي، چي د مسلمانانو څخه دين بېخي له منځه يوسي او يا يې تش په نامه ورپرېږدي، حاصل دا چي تر هغه بريده مسلمانان برياليتوب نه سي ترگوتو كولاى شو، چي ځانونه يې شعوري مسلمانان نه وي جوړ كړي.